

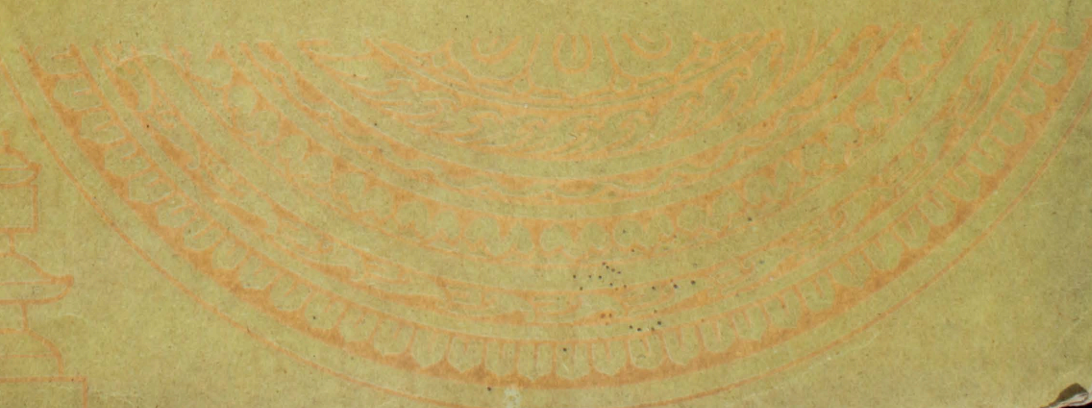

THE
VAIDYESHWARAN

Vol. XII

DECEMBER

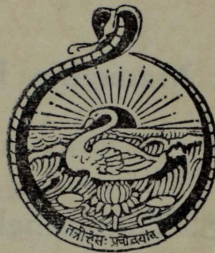
1960

K. Sripathy
Thiruvaiyaru
86, Manjivara
T. J. Thiruvaiyaru

THE Asst. Librarian
PERIODICALS DIVISION

VAIDYESHWARAN

THE MAGAZINE
OF THE
RAMAKRISHNA MISSION
VAIDYESHWARA VIDYALAYA
JAFFNA

Vol. XII

DECEMBER

1960

The Managing Board

Editors:-

Mr. S. Thuraisingham, B. A.

Vidwan Pon. Muthukumaran, B. O. L.

Advisory Committee:- Mr. C. Vyramuthu, B. A.

Mr. T. Seenivasagam, B. A.

CONTENTS

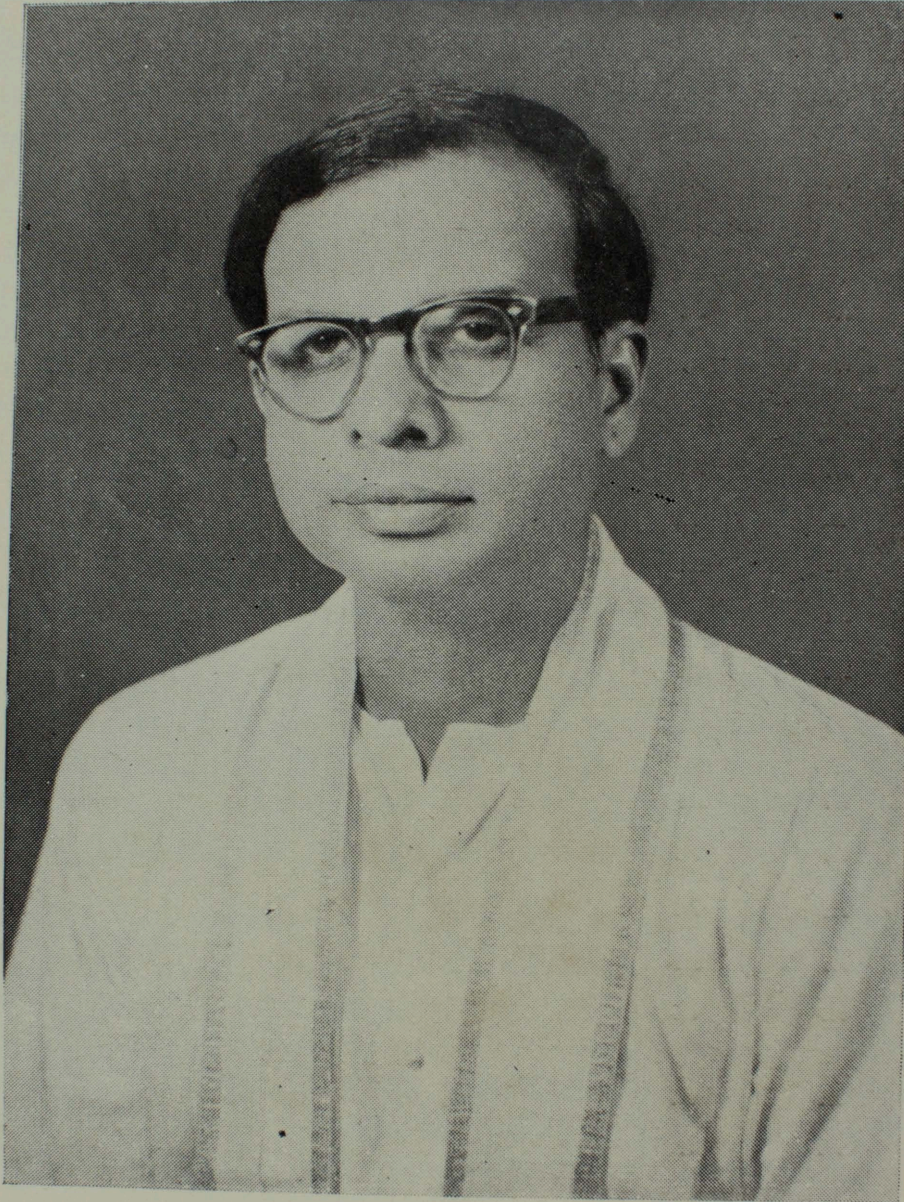
	Page
Education and Employment—M. Rajanayagam, Esq., B. A., L. L. B.	1
Vaidyeshwara Vidyalaya and Swami Vipulananda by Senator A. M. A. Azeez	9
Looking Back—The Principal	13
Students' section	
George Bernard Shaw	17
Words	19
A day to be Remembered	20
Dress	21
A Police demonstration on road accidents	22
My first journey by train to Colombo	23
A Rainy day at home	23
The Elephant, My pet, Who am I?	24
Principal's Silver Jubilee Celebration	
Messages	25
அதிபர் அவர்களுக்கு அளித்த பாராட்டுப் பத்திரம்	29
வெள்ளிவிழாவில் பாராட்டு	31
பழைய மாணவர் சங்க விருந்து	34
அதிபர் அவர்களின் கல்விச் சேவை "ஐயாறன்"	35
வண்ணையில் மலர்ந்த கல்விப் பண்ணை — திரு. இராஜ. அரியரத்தினம்	37
நான் கண்ட அதிபர் — திரு. இ. அப்பாத்துரை	41
மாணவர் பகுதி	
நான் ஓர் எழுத்தாளன்	43
புதிய ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகள்	47
ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு	50
அனுமனும் சீதையும்	52

Reports

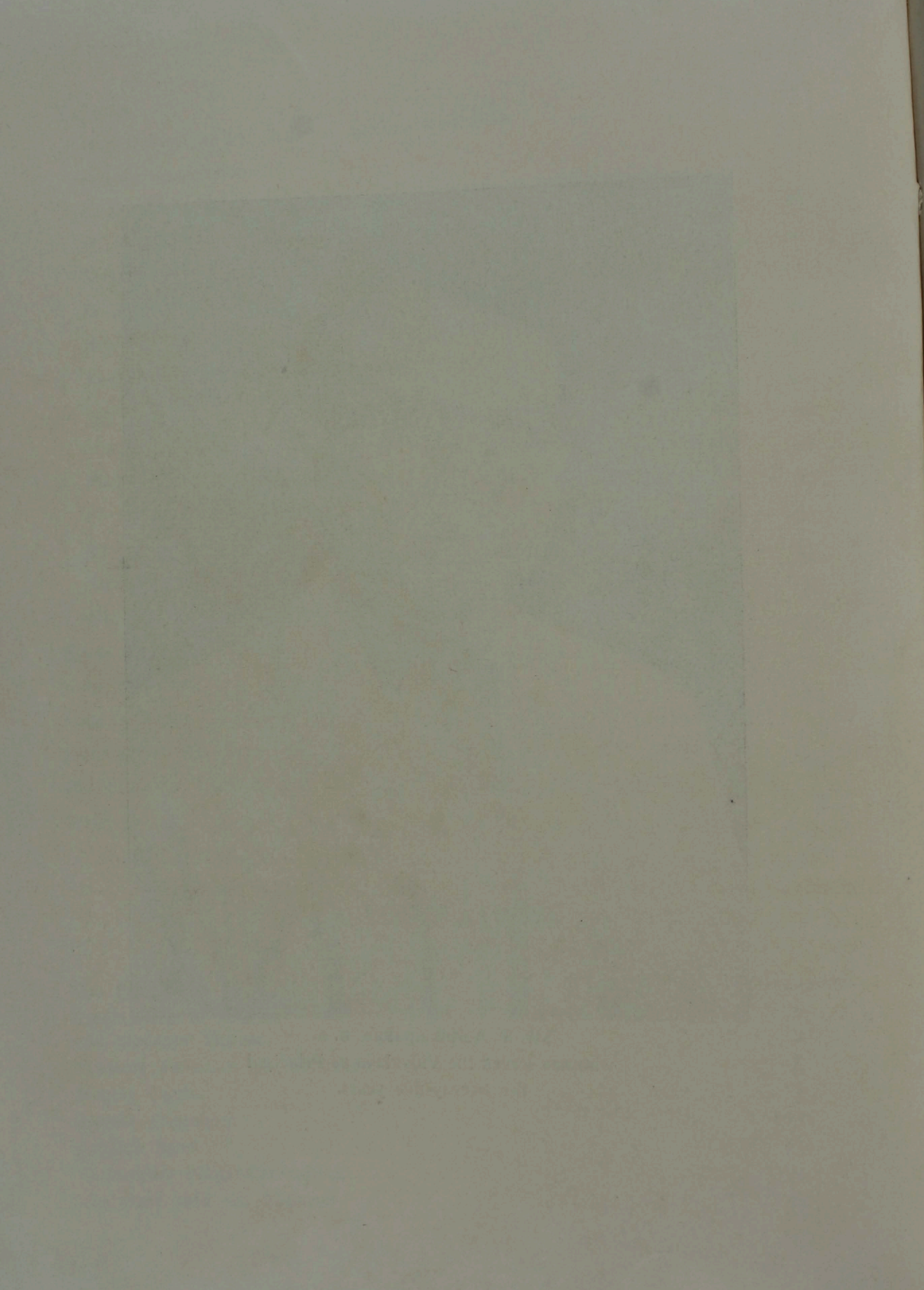
Our College at the Schools' Science Exhibition	55
Science Association	57
Radio Club	60
H. S. C. Union	60
Social Studies Association	61
S. S. C. Union	62
Hostelers Union	62
Annual Inter House Athletic Meet	63
Vipulananda House	65
Sharvananda House	66
Nagamuthu House	67
Vivekananda House	67
Soccer team	68
Teachers' Guild	69
Old Students' Association	70
இந்து மாணவர் குழகம்	71
தமிழ் மன்றம்	72
Editor's Notes	73
Examination Results	75
Old Students' Corner	78
Staff	79

ILLUSTRATIONS

The Principal	...	Frontispiece
Presentation of address	...	25
Old Students' Dinner	...	35
Students Felicitate the Jubilarians	...	41
Singing Contest	...	47
Science Exhibition	...	55
Athletic Meet	...	63
Saraswathy Pooja Celebrations	...	71
The Staff with the Manager	...	75

Mr. S. Ambikaipakan, B. A.
who has served the Vidyalaya as Principal
for twenty-five years.

Education and Employment

M. Rajanayagam, Esq. B.A., L.L.B., Bar-at Law

Nothing is static and everything is subject to change; this is true of institutions as of individuals. The pace of change however will depend on circumstances but sometimes it is not sufficiently fast to meet the needs of the situation.

Since the end of the war the impact of science, technology etc., is producing changes on many countries and nations rapidly and one illustration of this is afforded by the many colonial territories which have become independent and which are now managing their own affairs. Ceylon is no exception and the last decade since Independence has witnessed a number of changes the consequences of which have not yet been fully appreciated. In this article it is proposed only to examine the educational structure, its suitability to mould the thinking of school leavers and to meet the needs of the employment market in the future.

One significant feature among all countries of South East Asia including Ceylon is the rapid growth of population. In 1939 the population increase in Ceylon was 83,500 or 14.6 per thousand of the population. The figure was 241,376 in 1957 and this increase was 26.3 per thousand of the population.

Ceylon has been and still is predominantly an agricultural country. It produces four major agricultural crops, namely, tea, rubber, coconut and paddy and the prosperity of the country largely depends on our capacity to produce enough of these crops to provide for our needs. But the acreages under cultivation of these four crops have shown little or no increase in recent years. For tea and rubber the figures for the years 1946 and 1959 are as given below.

Year	Tea	Rubber
1946	552.8	659.5
1959	579.6	668.2

The acreages under cultivation in respect of coconut and paddy for the years 1946 and 1954 are as follows:-

Year	Coconut	Paddy
1946	1,070,942	899,970
1954	1,070,942	1,031,611

It will be seen that while the acreages of tea, rubber and coconut have remained practically stationary there has been only a slight increase in the acreage under paddy.

The industries in Ceylon are really processing industries which process the crops that we produce and should therefore be regarded as adjuncts to agriculture. Considerable scope for industrial expansion, therefore, exists.

From 1946 the population increased by 2,795,000. As against this, the increase in cultivated acreages is roughly 130,000 acres of paddy. Is this adequate?

Unfortunately adequate statistics of the labour force in this country are not available. The economically active population which roughly corresponds with the labour force is available only as the dates of the census. For census purposes the term 'unemployed' has been defined to include persons previously employed but unemployed at the time of the census. As a result of this rather incomplete definition of unemployed persons, the economically active population includes only those of the unemployed who were previously employed but unemployed at the time of the census. The unemployed, therefore, will not include those leaving school who are in search of work. In spite of these deficiencies it is of interest to study the total population figures and the total economically active population for the years 1921, 1946 and 1953. They are:-

Year	Total Population in thousands (2)	Economically Active Population in thousands (3)	Percentage of (3) to (2) (4)
1921	4,498.6	2,220.7	49.36
1946	6,657.3	2,611.5	39.23
1953	8,098.6	2,990	36.92

It will be seen that the percentage of the economically active population to the total population has shown a steady decrease. In 1921, 49 per cent of the population was in employment while the corresponding percentages for the years 1946 and 1953 are 39 and 37 respectively. In terms of figures it will be noted that as against the population increase of over $3\frac{1}{2}$ million as between the years 1921 and 1953, the increase in the total economically active population has been only a little over 700,000. In an analysis of the details of the economically active population for the years 1946 and 1953 the Director of Census and Statistics in his 1953 report has estimated that the additional number of persons seeking employment every year would be between 68,000 and 77,000. From the available statistics it would appear that the economy of the country is not expanding sufficiently fast to provide enough jobs for the number of persons seeking work every year.

Unemployment and Underemployment

The precise extent of unemployment and underemployment in this country is not known. Figures which are available on a regular basis are the statistics of unemployment collected by the Employment Exchanges. Though these cannot be regarded as an accurate measure of the extent of unemployment, they can be used as a broad measure to gauge the trend in the unemployment position. The number of unemployed who were thus registered were about 50,000 in 1951 and they rose to over 130,000 in July, 1960. The Employment Exchanges are all situated in urban areas in Ceylon and these statistics would therefore reflect broadly the trend in unemployment in the urban areas only.

Approximately 83 per cent of the total population of this country lives in the rural areas. No figures of the extent of unemployment and under-employment in these areas are known but from what we know of the position in the urban areas it is possible to conclude that the position in the rural areas is also equally alarming.

We found earlier that the extent of cultivated land has remained practically stationary. But as the years go by with the increase in population more and more people are depending for their livelihood on the same extent of land. Prof. Sarkar who has examined this problem and analysed the pressure of population in the rural areas

state that there is an appreciable surplus population in the peasant sector who are forced on the land without being either cultivators or workers. They are a burden on the land without actively contributing anything towards production.

The general view in Ceylon is that 8 acres of land are adequate for a peasant family of four or five persons to produce an income which will ensure it an adequate standard of living. On this basis the Government settled colonists in new land with five acres of paddy land and three acres of high land. Prof. Saikar has pointed out that even if this is an over-statement and a family requires only 5 acres of land to maintain its traditional standard of living, then under the present methods of cultivation the population that could be supported by the current land area of the peasant sector is 1,539,000. The actual population in the rural areas exclusive of the estate population is 4,783,000. Assuming that 10 per cent of this population was dependant on non-agricultural occupations the surplus population in 1946 was 2,766,000 or 615,000 families. Examination of the figures for previous periods from 1871 shows a four fold increase.

These figures bring out clearly the increasing pressure that is being exerted on agricultural land in the present sector. The consequence of this large increase in the number of surplus families on land during the period 1871 and 1946 has been not only to reduce the position of employment and income of all, but also to bring about a qualitative deterioration in agriculture.

It is therefore quite clear that idle man power resources are rapidly increasing. It is necessary that this man power should be utilised to the best advantage in the country. The question, therefore, arises "what are the avenues of employment that will become available in the future for this population?"

The 1953 census figures show that the working population is distributed among the different occupations in the following proportions.

Agriculture, Forestry, Hunting-and-Fishing	1,584,151	52.9
Mining and Quarrying	13,790	.5
Manufacture	303,038	10.1
Constructions	56,686	1.9

Electricity, Gas, Water and Sanitary Services	5,280	
Commerce, Banking and Finance	246,234	8.2
Transport, Storage and Communication Services	104,292	3.5
Services	482,073	16.1
Other Activities	197,815	6.6

It will be seen that while the services i.e. mainly clerical occupation account for only 16 per cent of the population, the bulk of the working group is engaged in Agriculture, Forestry, Hunting and Fishing and Manufacture. A fair proportion are also in Commerce, Banking and Finance.

Present Educational System:

It is against this background that one must examine to what extent the present educational system is helping to fit young persons leaving school every year to get employment in the country. The criticism has repeatedly been made that the educational system is merely tending to produce clerks. This appears to be confirmed by the figures of unemployment which are available with the Department of Labour. In 1939, 3,712 persons were registered for employment in the clerical grades. In July 1960, the figure was 22,460. In 1939 there were registered in Jaffna 1,626 people for work as clerks and only 102 were placed in employment. Since the number of such people is progressively increasing from year to year, it is clear that most of them will never get clerical jobs in the future. It is also unfortunate that the percentage wishing to be clerks is higher in Jaffna than elsewhere in the Island as seen by the figures below.

Exchange	Clerical	%. to total	Skilled	%. to total	Semi skilled	%. to total	Un- skilled	%. to total	Total
1. Ceylon	22464	16.95	14271	10.77	33253	25.10	62509	47.18	132497
2. Jaffna	1287	38.85	221	6.67	1291	38.97	514	15.51	3313
3. Batticaloa	307	25.23	108	8.87	301	24.73	501	41.17	1217
4. Kalmunai	162	9.64	124	7.38	200	11.90	1195	71.08	1681
5. Trincomalee	266	20.68	102	7.93	244	18.97	674	52.42	1286
6. Vavuniya	142	24.03	82	13.87	300	50.76	67	11.34	591

A few years ago the National Education Society of Ceylon held a seminar on education and employment when a number of

interesting facts were given. A study was made of vocational ambitions i.e. what school-leavers would like to do and vocational opportunities i.e. what types of works are available. The following were the results:-

Occupational Groups	Ambitions	Opportunities
Production	24.8	64.0
Distribution	23.2	21.0
Services	52.0	15.0

These figures reveal that there was considerable discrepancy between what the school leavers wanted to do and the type of work that was available in the country. A feature which was most marked was in relation to productive work i.e. agriculture, industry, commerce etc. While Ceylon's need is increased production it appears that the secondary schools are not contributing to meet this need. The seminar also brought out the interesting fact that when students were asked what subjects they would like to study which they were not taught in school a large percentage expressed a preference for shorthand and typewriting while hardly anybody was interested in science or mechanics. The unemployment figures in the clerical grades is the inevitable result.

A further question in relation to education is also important, namely, whether it is adequate merely to give pupils book knowledge without at the same time giving them training in manual dexterity, which can form the basis of any future training in technical colleges. But unless the pupils are given training in the use of hands they will not have the usual dexterity necessary for industrial or agricultural occupations nor will the pupils be attuned to take to jobs which involve manual work.

Jaffna has been fortunate that the earliest school in this country was established in the peninsula. When the British administration started functioning, educated youths from Jaffna were successful in getting jobs in the Government service for various reasons. For one thing there were a fair number of educated men from the

Northern province available for employment as clerks. At that time the position was that in the South there was not much population pressure and young men in the South were not keen to enter the Government service. Moreover economic conditions in the North were much more difficult than conditions in the South and therefore the pressure to take up any work available was much greater in the Northern province. Once a few persons from the Northern Province obtained employment in the Government service it became a steady stream and more were drawn into the service.

With the increase in population pressures in the South, more persons in the southern regions were anxious to take up Government work. Since they are the majority of the population their claims even on the basis of numbers will be difficult to resist. All these therefore mean restricted opportunities for jobs in the clerical grades than hitherto. But with the introduction of Sinhala only the scope is narrowed down to negligible limits.

It is therefore necessary in the future to look elsewhere for employment. It is therefore vitally necessary to accept the fact that employment opportunities in the future will be more in the productive field and the sooner the school going population realises that they would have to accept jobs in production i.e. in agriculture, commerce, industry, the better it will be for them. It appears that as yet this has not been recognised.

The longer there is delay the worse it will be for the students themselves, and the community at large.

The Aim of Religion

The aim of religion is to lift us from our momentary meaningless provincialism to the significance and status of the eternal, to transform life's chaos and confusion into that pure and immortal essence which is the ideal possibility of human life. It is not true religion unless it ceases to be a traditional view and becomes personal experience — variously identified with feeling, emotion, sentiment, instinct, cult and ritual, perception, belief and faith — it is an independent functioning of the human mind, something unique, possessing an autonomous character, something inward and personal which unifies all values and organises all experiences. It is the reaction of the whole man to the whole reality. We seek the religious object by the totality of our faculties and energies. Such functioning of the whole man may be called spiritual life, as distinct from merely intellectual or moral or aesthetic activity or a combination of them. The spiritual sense, the instinct for the real, is not satisfied with anything less than the absolute and eternal; it shows an incurable dissatisfaction with the finiteness of the finite, the transiency of the transient. Such integral intuitions are our authority for religion.

The divinizing of the life of man in the individual and the race is the dream of the great religions. It is the *Moksha* of the Hindus, the *Nirvana* of the Buddhists, the Kingdom of Heaven of the Christians. It is the realisation of one's native form, the restoration of one's integrity of being. The world process reaches its consummation when every man knows himself to be the immortal spirit, the Son of God, and IS it. When this universal incarnation takes place, when we can support this higher life, then the cosmic process will receive its crowning justification and the evolution of the centuries unfold its profound significance.

Besides the affirmation of a spiritual reality which is variously interpreted in its consubstantiality with the deepest self of man, we have also the conviction of the unity of the universe. We see the one spirit overarching us. The earth and the sky, the world, the animals — all become suddenly strange and wonderful when our eyes are opened — for they all declare the presence of the one Supreme. The universe seems to be alive with spirit, aglow with fire, burning with light. All that there is come out of life and vibrates in it...The supreme spirit is inescapable. It is 'above, below, behind, before, to the right and to the left.' Even in the troubled sea of human history, in the tragedy and injustice of the world, in its suffering and sorrow — God is everywhere—

Dr. S. Radhakrishnan

Vaidyehswara Vidyalaya & Swami Vipulananda Some Reminiscences

by

A. M. A. AZEEZ

Principal, Zahira College, Colombo.

To the best of my knowledge and belief, I was the second Muslim to seek admission and be admitted to Vidyalaya, at that time in strange contrast to its present status and stature—a boys' junior school, not even two hundred strong, with E. S. L. C. as its top-class and striving hard to win recognition among influential parents and public officials, and guided by a Head Master who, in his administration was enthusiastic, methodical and extremely efficient, though in his dress and demeanour he was too unconventional for a typical English School of that era—a place where Western ways and manners held sway unchallenged and were being applied to a degree of precision unknown before and after. Those were the days when English and fee-levying were synonymous terms in the sphere of education and schools were not therefore confronted with the problems associated with rising numbers and the consequential shortage of staff, equipment and accommodation. Instead there was even rivalry among some school-heads to increase the numbers on their rolls with a view to gaining for their respective schools increased prestige and enhanced grants.

In such circumstances my admission should have been quite easy. But there was something special in my case which could not have escaped the discerning eye of the keen Master. Between the admission of the first Muslim and that of myself, the second, a few years had elapsed without any Muslim seeking admission at all in spite of the close proximity of the school to the Muslim area. It was thus evident that partiality was being shown towards a distant school of a different denomination. The Head Master thus had in my admission an unanticipated opportunity to break down the prejudices that had persisted among the school's own neighbours.

To this situation many factors had contributed and some may be cited for their historical significance. In those days Western customs and costumes exacted such a deference as cannot be fully appreciated or understood by the school boys of the present generation, now quite used to witnessing civil servants and University lecturers "vertied" on important occasions. Vidyalaya's Head was an orthodox Brahmin from South India, turbaned and tie-less. Therefore it was then possible

for the Muslims to argue plausibly that while Vidyalaya was quite satisfactory as a Hindu institution it was not adequate to fulfil the requirements of a good English School. The prestige of the older institutions and their superior resources weighed heavily against Vidyalaya young in years, weak in numbers and poor in finances. Although there was no Muslim School to impart English education at Vannarponnai, the old school tie loyalty of the leading Muslim families of the locality did not favour the Hindu Vidyalaya though quite close. The then prevailing caste-consciousness among the Hindus of Jaffna despite of the teachings of Sri Ramakrishna, made the Muslims somewhat doubtful of the treatment that would be accorded to their boys. All these and other factors combined to militate against the popularity among the Muslims of the Ramakrishna Mission School near-by.

And yet I was sent to Vidyalaya. My grandfather swam against the current incurring the displeasure of some of our near relations. He made up his mind not on purely educational grounds, Vidyalaya was very near my home. My fond grandmother would not be deprived of the pleasure of personally supervising me during lunch-time. Among the Staff there were many good friends and customers of my grandfather. He was thus confident that I would be cared for affectionately at School. Besides through them he could be in close touch with my behaviour. Probably there was an underlying assumption on his part that one school was as good as another for the intellectual development of the pupil, particularly of one who had shown promise in his previous school. Thus the choice in my case was made in favour of Vidyalaya on account of its site rather than its status.

At this distant date and after a lapse of thirty seven years it is quite clear to me that I was extremely fortunate in my grandfather's choice. I am happy that I did go to Vidyalaya and spend two of my most impressionable years there and not elsewhere. I would say in the words of Zahira's motto, Alhamdu Lillah, Praise be to God.

It was at Vidyalaya that I became first acquainted with the devotional hymns of exquisite beauty and piety for which the Tamil Language is so famed through the ages and throughout the world. They were recited not merely on occasions of formal school-assemblies but on every school-day both at its beginning and end... a practice that is now emulated at Zahira with the Opening Chapter of the Holy Quran.

My joyous response to the friendliness that surrounded me at school confounded my grandfather's critics who had boldly prophesied that I would be quite uncomfortable in the alien atmosphere which encompassed Vidyalaya. When the Prize Day came a few months after my admission, I found myself made a

star with a recitation-piece which I now recall extolled the Union Jack for there was a large sized flag conveniently placed for me to address. This was my first platform appearance and I had been sufficiently trained to avoid a breakdown. The function was presided over by the Officer Administering the Government, the most important personage in Ceylon. Several of my relations had been invited and they were present in the hall. Probably they loudly applauded my performance and were convinced that even at Vidyalaya English did not lack the special attention which ambitious parents avidly clamoured for. They were sure that a Muslim boy was not in any way discriminated against. Soon Vidyalaya became popular among Muslims and their numbers increased to such an extent as to warrant a special class in Islam. But there had been no precedent either in Jaffna or elsewhere in Ceylon for a denominational school to cater for the religious needs of a set of pupils belonging to a different faith. The Ramakrishna Mission, however, followed a policy of tolerance in line with the precepts and practices of its Founder and had to its credit many pioneering measures against obscurantist orthodoxy. The school authorities were therefore able to make arrangements with the local leaders among the Muslims to provide the services of a Moulavi-Teacher to impart Islamic instruction to the Muslim boys of Vidyalaya during school hours and within school premises. This example was later followed at Jaffna Hindu.

Of the many events during my days at Vidyalaya, I recall one most vividly, the visitation of the school by Swami Sharvananda. Before he left Jaffna, Pundit Mailvaganam, at that time the principal of Manipay Hindu College and one of the earliest to obtain the Science degree of the London University, had irrevocably decided in favour of a Sanyasin's life, thus deliberately forsaking the alluring prospects of a civil list officer's life and thereby rejecting intently the temptations of cash and cudos. In 1939, many years after I had left Vidyalaya, I was present at the reception that was accorded to him on the eve of his departure to Mayavati Ashram on an important assignment entrusted to him by the Mission authorities. By then he had become as known Swami Vipulananda. During the previous years he had been actively engaged in educational work among the Hindus of Eastern and Northern provinces. I became closely acquainted with him in 1942-3 when I was A. G. A (Emergency) Kalmunai. He was for some weeks staying in the village of his birth a few miles distant from Kalmunai. In the year 1944 I had the privilege of his stay for twelve days with me at Mount Avenue, then the official residence of the A. G. A. Kandy.

During these days I came to know Swami Vipulananda intimately. We discussed many problems and I derived special encouragement from his words to pursue undaunted the path which led to the incorporation of the Ceylon Muslim

Scholarship Fund and the Principalship of Zahira College, Colombo. He spoke to me of the need for an Arabic-Tamil Glossary and the active assistance he was prepared to render in its compilation. With his knowledge and experience of East Ceylon, he felt that the people of this area, irrespective of caste, religion or creed needed help urgently in their religious activities, educational development and social betterment. He was convinced that the necessary leadership could come from only those who were not only well educated but also religiously inspired and transformed. He himself had set an inspiring example in this direction by his untiring efforts in the spheres of religion and education which reflected a spirit of tolerance and a sense of service which characterized his Masters' Precepts and practices. It could truly be said of him that in Ceylon "he has helped to raise from the dust the fallen standard of Hinduism, not in words merely but in works also."

*From the Souvenir of Sri Ramakrishna Mission
Educational Institutions in Ceylon.*

The one had a great head, the other a large heart and the time was ripe for one to be born the embodiment of both this head and heart; the time was ripe for one to be born, who in one body would have the brilliant intellect of Shankara, and the wonderfully expansive, infinite heart of Chartanya; one who would see in every sect the same spirit working, the same God; one who would see God in every being, one whose heart would weep for the poor, for the weak, the outcast, for the down trodden, for everyone in this world inside or outside India, and bring a marvellous harmony, the universal religion of head and heart into existence. Such a man was born and I had the good fortune to sit at his feet for years.

—Vivekananda.

Looking Back

by

THE PRINCIPAL

On the eve of the Silver Jubilee Celebrations of my Pincipalship, I have been asked by the editor of the Vaidyeshwaran to write my reminiscences. My earliest recollection of the Vidyalaya goes back to a day in the twenties when Mr. E. B. Denham, the then Director of Education, presided at the prize function held in the school. There was a large and distinguished gathering but two figures stand out in my memory. One was the late Maniagar V. M. Muttucumaru, who was then closely connected with the Vidyalaya, and the other was the then Headmaster, Mr. A. Sitaraman.

The second important occasion on which I was present at the Vidyalaya was in 1927 when Mahatma Gandhi addressed the Ceylon Indians. I had the good fortune of sitting close to the platform and listening to his speech.

Then in 1933 Mr. Vyramuttu, our present Vice-Principal, had to go on leave to prepare for an examination and I was asked to act for him. I had just then completed my studies in Madras and was waiting for the results. I acted for him for about a month and this was my first attempt at pedagogy.

During the December holidays in 1933 Swami Vipulanandaji came to Jaffna for a Hindu Conference and finding that I had just then got through the degree, invited me to go to Batticaloa. He had then relinquished his post as Professor of Tamil at the Annamalai University and had settled down at Batticaloa to look after the educational activities of the Ramakrishna Mission. He wanted me to assist him in his work by becoming a teacher at the Shivananda Vidyalaya. My parents were not willing to send me there but the persuasion of friends like Kalaipulavar Navaratnam had the desired effect and I took up duty as a teacher at the Shivananda Vidyalaya in January, 1934.

My stay at Batticaloa was productive of great good inspite of the frequent attacks of Malaria. Swami Vipulanandaji aimed at developing Shivananda into an ideal residential institution which cou'd attract students from all parts of Ceylon. He was a versatile teacher and could handle any class from the Kindergarten to the University. Living with him was an education by itself.

One day in September, 1935, Mr. P. Ragupathy, who was then the Headmaster of Vaidyeshwara Vidyalaya made his appearance at Shivananda Vidyalaya and told Swami Vipulanandaji that he had decided to go to his father-in-law's school at Karampan and requested him to send me to Vidyalaya to fill his place. Swamiji hesitated a little as he considered me rather young for taking up such a responsible job. But Mr. Ragupathy pointed that there were dependable teachers

like Messrs Vyramuttu and Seenivasagam and friends like Kalaipulavar Navaratnam and that with their help, I would get on well. I am deeply grateful to Mr. Ragupathy for having brought me to Vidyalaya.

When I joined the Vidyalaya in October 1935, it was a Junior Secondary School with seven teachers and about 150 children and the school building consisted of only the Hall which was partitioned for accommodating the classes. There was another shed to house the Primary School, the Vivekananda Vidyalaya, which had five teachers and about 150 children.

By the grace of the Almighty and the encouragement given by Swami Vipulanandaji the school began to make rapid progress. At the first annual inspection after my coming here we earned a good report and Swamiji wrote the following to me. "I am very proud of the excellent report earned by your school at the last annual inspection (1st. August 1936)". We got good results at the J. S. C. Examinations and in 1938, we established a record by securing hundred percent success at the J. S. C. Examination.

The next landmark in the history of the Vidyalaya was the starting of the S. S. C. classes in 1942. The late Mr. Thillainadarajah made a beginning with the building up of a Laboratory. We made a good start by producing cent percent result during the first year (1943) at the S. S. C.

At that time the Hall, the only building we had, was fully packed and a class had to be held on the platform too. It was then that we thought of getting the piece of land where the science block now stands, from the Trustee of the Sivan Temple. We approached Mrs. Kannammah, the then Trustee of the Sivan Temple and she willingly leased out the land to the School. Mr. M. R. Karalasingham, Proctor Sc. was of great help to us at that time. There has been close connection between the Vaidyeshwaran Temple (Sivan Temple) and the Vaidyeshwara Vidyalaya. The late Mr. Ponnusamy Chettiar the then Managing Trustee of the Sivan Temple was of immense help to the founder of the Vidyalaya, Mr. Nagamuttu, and the present Trustee, Mr. V. Kanthappa Chettiar, is an old boy of the School.

With the getting of the land in 1945, our building programme started. In that year a Building Fund Committee was formed with Dr. S. Subramaniam as Chairman, Swami Ritajanandaji as Treasurer and Mr. M. R. Karalasingham and myself as Joint Secretaries. The foundation for the new block was laid by Sir Waithialingam Duraiswamy on 30th August 1946, in the presence of Swami Siddhatmanandaji and Swami Hirishikesanandaji. The building was completed in 1948 and it was declared open by Sri. S. Avinasalingam Chettiar, the then Education Minister of Madras on 21st. September 1948.

The building came not a day too soon as with the introduction of free education, we had to cater for increasing numbers. We had put up and equipped a science laboratory and got a playground at the Esplanade. Thus we satisfied

the condition for a Grade II school and it was accordingly raised to Grade II in 1948.

With the introduction of free education and the mother tongue as the medium of instruction in all primary classes, the management felt that there was no need for a separate primary school in the same compound and so the primary school was amalgamated with the Vaidyeshwara Vidyalaya in July 1950.

By the end of 1950, the school had the staff and equipment required of a Grade I institution and so the manager, Swami Natarajanandaji, applied for raising the school to Grade I. After some delay the school was raised to Grade I from 1. 1. 52.

Once again we were faced with shortage of space and at that time the late Mr. V. Thilainadarajah, Trustee of the Vidathalthivu Pillayar Temple, and Mr. V. A. Duraiappah, Proprietor, The New Aerated Water and Ice Manufactory placed a plot of land at our disposal. Had it not been for the timely help rendered by these two gentlemen we would have been forced to refuse admission to a large number of children.

When the college was raised to Grade I, it was felt that the buildings were not adequate for a Grade I College. Further the Hall was in imminent danger of collapsing. We discussed with friends various ways and means of raising funds for the college and it was finally decided to have a Festival of Arts and Raffle, to collect the necessary funds. A committee with Dr C. Gurusamy as President, Mr. M. M. Abdulcader, advocate and myself as joint secretaries and Messrs. M. R. Karalasingham and C. Vyrarnuthu as Joint Treasurers was formed. The task of organising the Raffle fell on Mr. C. Suriyakumaran who was then the Assistant Commissioner of Local Government, Jaffna. The Festival of Arts and Raffle was held in August 1953 and it brought Rs. 84,000/-. The success of the Festival of Arts was largely due to the untiring efforts of the chief executive officer Mr. T. Murugesapillai, D. R. O.

It was decided to put up a new hall and to extend the laboratory building with this money. The task of supervising the construction of the building fell on Mr. K. Sathasivam, a senior old boy of the College. The foundation for the new hall was laid on 15th. April 1954 and the work was completed in October 1954 in record time. The hall was declared open by His Holiness Swami Yatiswaranandaji in the presence of Swami Prematmanandaji and Swami Chidbhavanandaji on 16. 10. 54.

The College continued to make rapid progress and the first student entered the University in 1957. Two students got through the G. C. E. (advanced level) in 1958.

The Library was at this time housed in a section of the laboratory building and as the space occupied by the Library was required for the expansion of the Laboratory. It was decided to put up a new building to house the Library. The

present Library building is a gift of Messrs. L. K. S. Brothers, Jewellers Jaffna. This building was declared open by Srimath Swami Chidbhanandaji on 24.9.58.

The year 1960 has proved to be a successful year to the Vidyalaya. All the candidates who sat for the University Entrance (Arts) gained admission to the University and another secured admission to the Science Faculty. At the Science Exhibition organised by the Northern Province Science Teachers Association, our College got the prize for the best Exhibit in addition to three first prizes. Our boys, Juniors and Seniors, got the first places in the singing contest organised by the Northern province Teachers Assosiation. Another student got the first place in the oratorical contest.

Now that the College is being taken over by the State, I wish to place on record the whole-hearted co-operation extended to me by the management, the staff and public in running the institution. One could not have wished for a better management to work under or a better staff to work with. May Lord Vaidyeshwaran continue to lead the Vidyalaya from strength to strength.

Be a man first, my friend and you will see how all those things and the rest will follow of themselves after you. Give up that hateful malice, that dog like bickering and barking at one another, and take your stand on good purpose, right means, righteous courage, and be brave. When you are born a man, leave some indelible mark behind you. "When you first came to this world, O Tulsi the world rejoiced and you cried; now live your life in doing such acts that when you leave this world, the world will cry for you and you will leave it laughing". If you can do that, then you are a man; otherwise what good are you?

Vivekananda.

George Bernard Shaw

Shaw was born on the 26th of July 1856 in Dublin. Bernard's mother disliked her husband because he had a craving for alcoholic drinks and for this reason she decided to live apart from him. Constant friction between husband and wife made the children lead a life without proper guidance. When Shaw was a small boy his parents used to send him for an outing with a servant woman in order to show him the places where the fashionable people lived. But the servant woman instead of taking him there took him to the slum area where her friends and kinsmen lived. The type of life which the people of this area led, touched Bernard's heart and there after he was determined to fight against poverty.

As Bernard's father was a drunkard none of his kinsmen invited him to his house. The bad conduct of the husband made the wife also feel inferior in the midst of her relatives. Bernard stated that he couldn't remember even an instant where he was taken to the houses of the relatives. Though Shaw's father received a good income he could not give them a good education. He wasted his savings on drinks and this affected the prosperity of the family. The mother was a good musician and by teaching music she earned some money to keep the family above poverty.

In the year 1872 Shaw's mother left for London and along with her she took both the daughters. Thus came a separation in the family and this made Shaw to lead a miserable life with his undesirable father. Before he was ten years old the members of his family stopped going to church. Later Shaw began to condemn the Bible, but his father reproved him for doing so. During his boyhood he had an insatiable taste for story books. When Shaw was a youth some of his friends came forward to find a job for him. Though his natural attitude was not to work in subordinate position he was compelled by circumstances to accept the post of a clerk under a land-lord in the city of Dublin for eighteen shillings per month.

In the year 1876 Shaw went to London and worked under a person who wrote comments to a news paper about musical items. When he was in London he produced five novels within five years. He sent the manuscripts of these novels to some of the publishers but they did not accept them because he codemned the society of his time.

Somewhere in the year 1880 he got a job in a newspaper establishment. While engaged in this job he wrote several commentaries thus gaining much experience and fame as a writer. Shaw began to write plays for the theatre. The first play 'Widower's Houses' was put on the stage in 1892 and was a failure. The following year he wrote 'Mrs. Waner's Profession' and this was banned in England. His third play "Candida" was staged with great success and he became

very popular among the masses. He spent days and nights in reading books and writing plays. He also delivered speeches on public platforms for more than ten years with an idea of reforming the then existing English Society. At first his speeches did not bring about the desired effect on the masses. People came to hear his speeches in large numbers, applauded him and praised him at the spot, but were not inclined to follow his revolutionary ideas. The poor state of life which the masses led made Shaw sceptic about the efficacy of democracy.

Shaw married in his forty second year his Secretary who rendered him valuable services. She became his devoted wife both in his happiness and misery. He was a strict vegetarian always condemning meat eating. He was lean in appearance. He was a strong critic and people hesitated to approach him.

Once another great writer G. K. Chesterton, a bulky gentleman, remarked to Shaw that if any foreigner were to see him he would come to the conclusion that there was a famine in England. Shaw retorted that if the same foreigner were to see Mr. Chesterton it will not be difficult for him to find the cause of famine.

Shaw has given expression to his feeling that he was superior to Shakespeare. He did not give permission to introduce his plays as school texts. He remarked that students curse Shakespeare for the difficulty they find in studying his plays. Shaw was very straight forward and honest. He was against corporal punishment in schools. He disliked beggars and showed his hatred against them, but on the whole he spent his life in reforming human Society. He advocated for the people who were illtreated both by the society and the state. Once a prisoner escaped from the prison. He was rearrested and ordered by the judge to be chained. Hearing this cruel punishment Shaw wrote to a newspaper, that the walls of the prison cells and guards were there to prevent the prisoner from escaping. If the prisoner has escaped, it was not his fault, therefore he should be free from further punishment. As a result of this the Authorities waved the second punishment. On the eleventh of September 1950 Shaw slipped and fell down in his garden. This caused a fracture on his thigh. He was taken to the hospital and he underwent an operation. Later he returned to his home and his health improved. He passed away on the First of November 1950 in his ninety fourth year and his body was cremated and the ashes were strewn in his garden according to his wish. He disliked the custom of burying the body and said that it should be done away with.

Shaw was a man of high ideals and independent views. He will be remembered as a man of high thinking and simple living. The works which he produced during his life time were of such mint that they will never become out of date. He will be ever remembered in the Literary world not only as a man of literature but also as a social worker and reformer.

B. Sriskandadas,
H. S. C. Arts.

WORDS

Some years back an English man came over to Malaya. Soon after his arrival, he found that he was suffering from exhaustion, lack of sleep, sweating during the nights, a constant feverish feeling, and pain in the chest. He went to consult a chest specialist. The doctor happened to know him earlier and so went out of the way to make a thorough examination of his patient. He promised to send his report to him the following day. The next day the patient got a letter. It was a brief note. It told him his left lung was gone, his right lung was affected. He would be well advised to make his dispositions very early. The patient sent for his lawyer. He made his dispositions. He lay down in bed and prepared himself to die. He found life was fast ebbing away. About two days later his doctor friend called on him. "Hello, you must be all right with that tonic I prescribed to you". "What tonic, doctor, I am fast sinking", said the patient in a feeble voice. "Why, old chap, what has happened to you? I wrote to you to say that it was the change in climate that had affected you. And that you would gradually get acclimatized". He quietly handed over to the doctor the letter he had received from the doctor. The doctor was astonished. "Oh, this is all a clerical blunder. This letter was not meant for you at all. It must have been sent to somebody else. You are as fit as a fiddle. Why are you huddled there? A little climatic change has been responsible for your feeling out of sorts". "Is that really so?" asked the patient and jumped out of bed. He invited the doctor to have some tea with him and went out with him for a game of tennis.

Such is the power of words. Words can kill and words can give life. Words can make and unmake people. Words can dispel fear and make heroes of us or fill us with fear and make cowards of us all. Words can bring peace or send a sword into the world.

There are thoughtless words, tactless words, unkind words, foolish words, rude words and wrong words. A lot of bitterness, unhappiness and suffering result from such words. Many quarrels in the home, country and even among nations are a result of such words. But kind words, sensible words, right words bring peace and happiness in the world. We study language and literature to learn to use words correctly. In fact all education is more or less the study of words. The sages tell us that if we can find out where words come from, we will know God, from whom all the world of form and name have come. So let us evaluate words correctly and use them correctly.

S. Ananda Cumaraswamy,

S. S. C.

A day to be Remembered

It was a fine sunny morning. My school friends and I set out on a trip to Nagarkovil. Near this temple is Thondaimannar lagoon. Here the science boys wanted to survey the lagoon. There is a bridge built across the lagoon. It was constructed a few years ago and it has been blocked permanently. Occasionally the water is allowed to flow out. The water in the lagoon has now begun to change from saltish to fresh water.

So there has been a change in the nature of the water. Thus the fauna and flora in the lagoon are also changing, because the salinity of the lagoon is becoming less and less. Finally when it becomes fresh water the fauna and flora will completely change.

Our purpose was to collect the fauna and flora. We went there with all equipments. My friends and I were asked to collect the flora around and inside the lagoon. I took notes about the flora which we collected, in a tabulated paper and also the description of the place from where the flora were collected.

Thus we all made a good number of collection of the flora. We collected almost all the flora which were present there. Our master who was in charge of the collection of the flora was very happy because we all tried our best to collect almost all the flora. So after some time he released us, and said, "you can do anything you like now".

We were over-joyed when we heard this from our master because he had said earlier that he would not grant permission for us to play about.

"Nagar kovil" is a sandy place. It lies a few miles from the coast of the sea. In between the two places are found many sandy hills with many monkeys roaming about the place. We chased them and some of my friends threw stones at them. Thus we enjoyed the company of the monkeys, our ancestors. Then we had our lunch. We were informed earlier that everyone should bring his own lunch packet as there were no canteens or tea shops. My friends and I shared our meals with one another and tasted samples of different varieties of dishes.

Then we washed our hand at a small well. There was a small bucket. While a classmate of mine was drawing water, unfortunately the bucket fell inside the well. My friends were afraid to get inside the well to fetch the bucket. The others were annoyed. So I immediately got inside the well, and there I got the bucket. At the bottom of the well there were rare water plants which were very beautiful to see. I thought of plucking some, but I could not root them out. I wanted those water plants for my aquarium.

We were surprised and tickled to see some of our school mates still collecting their respective specimens. Luckily we found a small boat at the lagoon hidden by marshy plants. This particular boat used to take passengers to the opposite bank. We asked the owner to give his boat for sometime as we had never rowed in a boat.

To our surprise he gave it at once, perhaps because we were school boys. We were very anxious to go a-boating in the lagoon. So we all took our places inside the boat, and we had a nice boating trip. I also helped in rowing the boat in the water.

Thus we all enjoyed ourselves the boating trip. We thanked the owner of the boat for his kindness and generosity to the school boys.

This day is a red letter day in my life. I am very much interested to know about the Botanical plants and also about that lagoon particularly which is in a changing state from a salt water lagoon into a fresh water lagoon.

A. Sri Pathmanathan,
S. S. C.

DRESS

The human being wears clothes - for the sake of decency, for protection against cold, and for display. But it is not easy to decide what reasons first pressed the primitive races to cover up their bodies with dress. In cold climates, it was necessary to protect themselves from cold, but in warm countries when no clothing is needed for this reason, and where among primitive peoples there was no sense of shame in moving about naked, it was probably personal vanity that led people in general to clothe themselves with dresses made of gay feathers dyed grasses or skins of animals. Whatever might have been the origin of dress, all civilized peoples now go dressed more or less for the sake of decency.

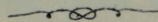
The style of dress differs in different countries, and within each country it is subject to change with fashion. Each nation used to have its own national costume, which in many cases was graceful and suitable to the climate of the country. European dress is adopted in almost all countries of the world today even in the eastern lands. The inroads of the European nations in the Asian countries during the past millenium has induced in the educated classes an admiration for the western mode of dress. Although many Asian countries have freed themselves from the European domination at present yet the craving for the western costume has not died out among our people. In ancient days the mode of dress to be worn by each class in society was regulated by "Customary Laws", and it was considered an offence for a peasant to dress like a noble. But all these regulations died long ago, and now any man or woman can dress

in the fashion they like if his purse can afford it. For a person with limited means the chief aim should be to dress neatly and in a becoming manner. A gentleman will always be careful that his clothes are suitably neat and tidy. Neat dress even makes an unattractive person appear more charming. Extravagance in clothes is to be avoided. Many people spend more than they can afford in fine clothes, which are not necessary.

Mahatmaji showed to us both in theory and practice that one's ideal should be simple living and high thinking.

It is good that a man or woman should adapt his own national costume suitable to his own country and climate.

M. Sridevi,
S. S. C.

A Police Demonstration on Road Accidents

One evening some officers of the police department showed a demonstration on road accidents in front of our school. Many boys and girls stood on either side of the road in the hot sun to watch the demonstration. The police officers came to the road with two vans and some bicycles. At first an officer spoke about the various types of accidents that take place on the road through carelessness and negligence over the microphone. Many people also came from their houses to see the demonstration. The policemen showed many mock accidents.

In the first demonstration two men and a lady were walking on the middle of road talking to one another. At that time a van was moving very fast behind them. The driver sounded the horn many times, but they did not move to a side. When the van came near them they ran in different directions and one man hit against the vehicle and fell on the road.

In another demonstration they showed how a fast cyclist will meet with accident when two motor vehicles move in opposite directions. In this manner they showed many accidents that occur on the road by not observing the rule "pedestrians always keep to the right". We learnt many things about road accidents after the demonstration.

S. Vaithianathan,
std. 8.

My First Journey by Train to Colombo

My father has a good business man at Colombo. He used to come home during the week ends. One day I asked him to take me with him to the big city. He promised to take me during holidays. When the school closed for the terminal vacation, I was getting the things ready for the journey. We decided to travel by the "Yarl Devi" at noon. My father and I had our lunch and changed our dresses. We hired a taxi and went to the railway station. When the taxi stopped within the porch of the station a porter came and carried our bags into the station. After sending away the taxi my father went to the booking window and bought two tickets. We went to the plat-form and waited there for the train. The station was crowded with men and women. I saw the gentlemen moving about with their bags in hand and coolies carrying their luggages on their heads and walking behind the passengers. When the train steamed into the station the people were running hither & thither to get into their compartments. My father and I got into a third class carriage and took our seats. Within a few minutes I heard a whistle and the train began to move out of the station. The speed of the train increased and very soon we were at Anuradhapura. We felt very thirsty and had a cup of coffee. When it was dark, I felt asleep and slept on the seat. When the train reached Colombo at about ten O' clock in the night my father put me up and we got down from the train. We hired a taxi and reached home.

N. Varatharajan,
std. 8

A Rainy Day at Home

I finished my work in the kitchen with my mother. I took a bath and had my lunch with my parents and sisters. After the lunch I sat on a chair and read a Tamil newspaper. The windows of the rooms were open. The light became dim and the sun was hidden behind the clouds. I looked through the window and saw black clouds in the sky. I knew that it was going to rain. The next minute the rain began to fall. It fell on the tiles of the roof and made a big noise. I rose from my chair and went towards the wall. I saw rain water falling inside the room through the window. I closed the windows and came to the verandah. The water was flowing through our compound like a river. All the rain water went into a tank near our house. It was very cold and I went to my mother and asked for a cup of hot coffee. My little sisters made paper boats and threw them into the water. The boats were moving with the water. One of my sisters ran after the boat and took it. Then we came back to the verandah, sat on the chairs and sang songs. We enjoyed ourselves on that rainy day.

M. Parvathi
Std. 8,

The Elephant

There are many elephants in our island. They are very useful to us. They live in the forests. They go about in small groups. They are very big animals. Their chief foods are leaves, and roots. It drives away the flies with its tail. The trunk is very useful to the animal. It takes the food to the mouth with the help of the trunk. Some elephants have tusks. The tusks are very valuable and useful. People make many things out of the tusks. Rich men buy the tusks and keep them in their houses. Some elephants are trained to do hard work. They are used to carry heavy logs in the forest. They are also used in large numbers in the religious festivals conducted by the Buddhists. The man who tames the elephants is called the mahout. Sometimes it kills the keeper when it is angry.

M. Bavanandhan,
std. 7.

My Pet

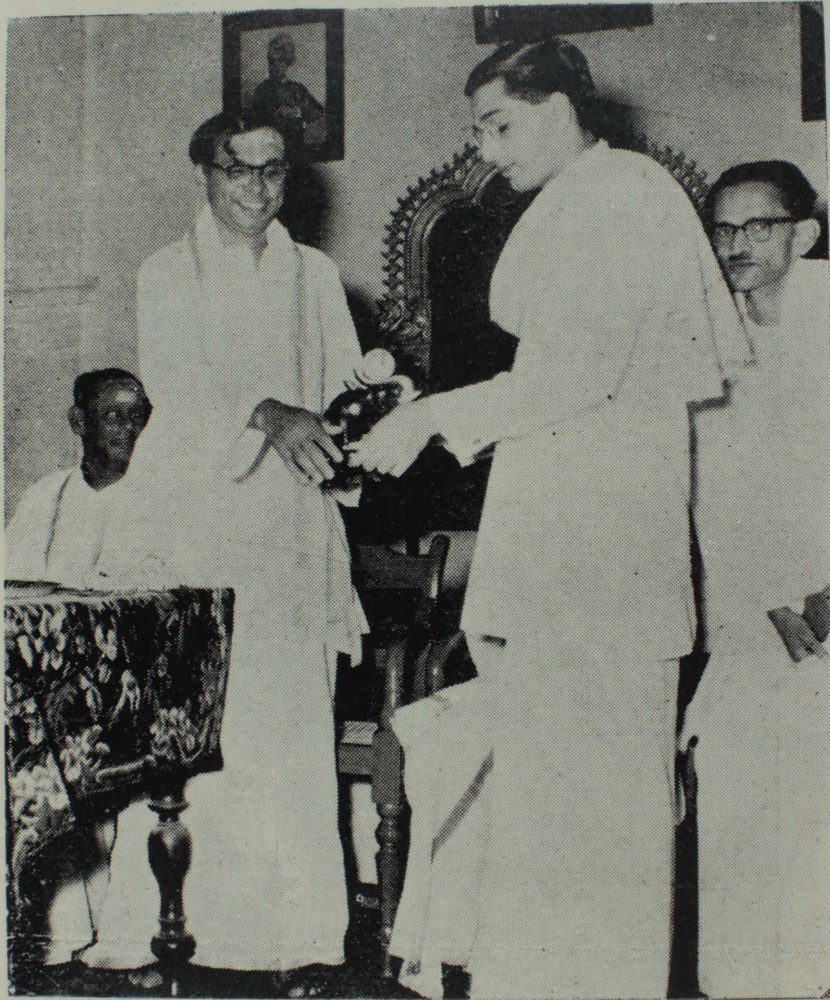
My pet animal is a goat. Its colour is brown. Its ears are long. It has a short tail. It eats leaves and grass. I give leaves to my goat. It gives me milk. The milk is sweet. I take the goat into the compound in the evening. It eats the grass there. I bring it back to the shed at night. I also give punnac to my goat. I love my goat very much.

M. S. Almeen,
std. 5.

Who am I?

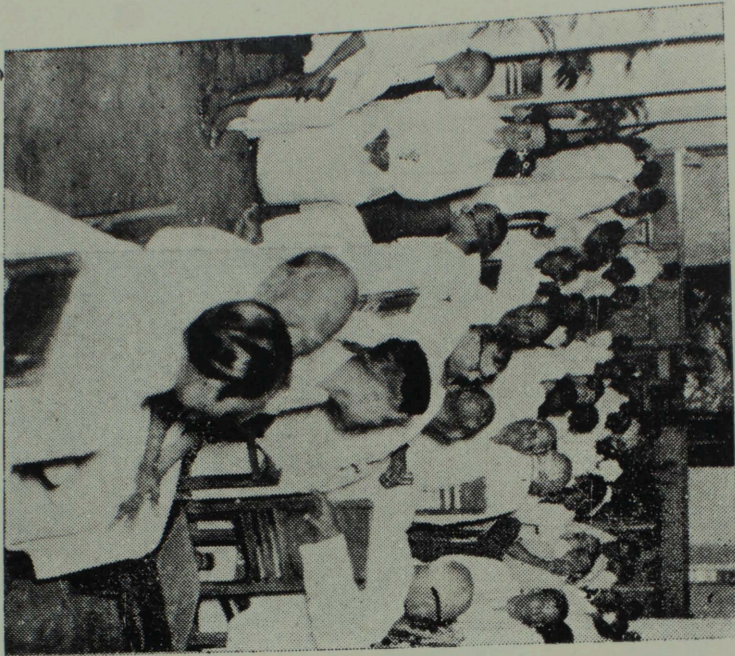
I am very useful to the people. They cannot do anything without me. Many men and women take me with them when they go out of their house. Now and then they look at me. I have a round face and two hands. One hand is longer than the other. I have numbers from one to twelve on my face. I have twelve on my forehead, and six on my chin. I have three and nine on my cheeks. When I make a noise they say I am alive. When I don't make a noise they say I am dead. Do you know who I am?

M. Ratnasabapathy
std.7.

The Secretary of the O. S. A. Mr. N. Rasanayagam presenting the address on the occasion of the Principal's Silver Jubilee Celebrations.

Principal's Silver Jubilee Celebration

Garden Party in Progress

Principal's Silver Jubilee Celebration

Messages Received on the Occasion

I am very sorry I am not with you all for the function. My thoughts are with you all for the success of the function. The mission is very grateful to Mr. Ambikaipakan for piloting the Vidyalaya for the last twenty-five years without troubles and difficulties. On behalf of the board of management of the Ramakrishna Mission (Ceylon Branch) and on my behalf I convey to him our greetings and best wishes. My love and namaskarams to him.

Prematmananda

(Vice-President, Ramakrishna Mission Ceylon Branch)

* * *

Please accept our hearty felicitations and best wishes on this auspicious occasion. May Vaidyeshwaran shower on you his choicest blessings. Wish Jubilee Function all success.

Swami Nadarajananda

(Manager R. K. M. Schools)

* * *

Congratulations Wishing many years further service.

M. M. Abdul Cader

(Magistrate, Trincomalee)

* * *

Congratulations Silver Jubilee great achievement. Grade One single life time. Best wishes. Regret inability attend function prior appointment.

K. Pooranampillai

(Principal, Hartley College)

* * *

Congratulations. God grant many more years of fruitful service.

Father Singarayar

(Rector, St. Henry's College, Ilavalai)

* * *

Best Wishes and many more years of happy life.

C. Narayanasamy, c. c. s.

* * *

May God bless you with a long and healthy life so that you may continue to do service to the Hindu public of Jaffna.

V. Chelvanayakam

(Lecturer University of Ceylon)

RELIGIOUS DIGEST
An International Spiritual Journal

Jayanthipura,
Talangama,
Ceylon,
17 th November, 1960.

The Secretary,
The Old Students' Association,
R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya,
Jaffna.

Dear Friend,

Salutations.

I am much grateful to you for the kind thought which has prompted you to include my name in your list of invitees for the Silver Jubilee Celebration of your worthy Principal, Sri. S. Ambikaipakan. B. A.

I have watched the progress of your Vidyalaya for many years, and it is no exaggeration when I say that the very important place it occupies to-day among the educational institutions of Jaffna is mainly due to the efforts of Mr. Ambikaipakan. As a moulder of the coming generation and builder of their character, he is one of the foremost citizens of North Ceylon. He has rightly earned the title of 'An Ideal Teacher' by being a genuine friend and an elder brother of all aspiring students.

"Great is he greater than parents on earth
Who fills the coming race with Light and Truth".

Due to circumstances beyond my control, I am obliged to deny myself the privilege and pleasure of witnessing the Celebration in person. May Parasakthi, the Supreme Fountain of all gifts, shower Her choicest blessings on your dear Master, so that he may live long in perfect health to continue his noble mission in life, is the solemn prayer,

of yours ever sincerely,
K. Ramachandran.

JAFFNA COLLEGE

Established 1823

VADDUKODDAI, CEYLON,

17th November, 1960.

S. Ambikaipakan, Esq.,
Vaidyeshwara Vidyalaya,
Jaffna.

My Dear Mr. Ambikaipakan,

I regret very much it will not be possible for me to be present at the Silver Jubilee Celebration of your principalship on Sunday, the 20th inst. I will be away in Colombo at that time. I very much wish I could be present to convey to you my congratulation and felicitations in person. As this is not possible, I am taking this opportunity to convey to you on behalf of my College and myself our hearty congratulations and good wishes for your continued service in education.

Vaidyeshwara owes a great deal to you for its present position as one of the big schools in Jaffna. You have worked unstintedly for its growth and its efficient management.

May God grant you strength and health to continue to render this fine service for many more years to come.

With kind regards,

Yours Sincerely,
K. A. Selliah.

St. John's College,
Jaffna.

My Dear Ambikaipakan,

Let me congratulate you on your 25 years splendid record of service. May God grant you grace and strength to carry on your good work till your period of retirement. I regret I shall not be able to attend either of the two functions owing to prior engagements. I shall try to go for the Sunday function, if I possibly can. Please excuse me if you do not find me there. So sorry I have to miss them.

With kind regards and best wishes,

Yours Sincerely,
A. W. Rajasekaram.

ஓம்
“ ஒரு பொல்லாப்புமில்லை ”

விலாசம்:-

யாழ்ப்பாணம்,

அரசடி வீதி, 55-ம் இலக்கம்.

இளைப்பாறியிருக்கும்
வித்தியாசாலைத் தலைவர்
உடுவில் வேதாரணியர் முருகேசர்
சபாரத்ன சிங்கி

என்னுடைய மாணுக்கனென்று பெருமையுடன் அழைக்கக் கூடியவரான
ஸ்ரீ ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கு எனது ஆசீர்வாதம்.

நீர் என் நினைவுக்கு வரும்பொழுதெல்லாம் உமது தாயாருடைய நினைவு, செல்
லாச்சி அம்மாவுடைய நினைவு, உமது பிதாவுடைய நினைவு, எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக
எங்கள் குருதேவருடைய நினைவும் தொடர்ந்தவண்ணமேயிருக்கும்.

இ. கி. மி. வித்தியாலயப் பொறுப்பை நீர் ஏற்றபொழுது அது இருந்த நிலையையும்,
அது இப்போது பிரகாசத்துடன் விளங்கும் நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்ப்பவர்களுக்கு
உம்முடைய மகத்துவமான சேவை எவ்வகையானதென்று தெரியவரும்.

நீர் இலங்கையில் எவ்வளவு மதிப்புப் பெற்றிருக்கிறீரோ, அவ்வளவுக்குப் பரத
கண்டத்திலும், விசேஷமாகத் தமிழ் நாட்டிலும் பெற்றிருக்கிறீரென்பது யாவருமறிந்த
விஷயம்.

மேலும் கல்வித்துறையில் மாத்திரமல்லாமல் எங்கள் நாட்டில் உருவாகிய
எல்லா இயக்கங்களிலும் வேண்டியளவு பங்கு பற்றியிருப்பது எவருமறிந்த விஷயம்.

உம்முடைய நிரந்தரமான புன்முறுவலும் சாந்தகுணமும் நடையும் எவரையும்
உமது அடிமையாக்கி விடுவதை நான் அவதானித்திருக்கிறேன்.

சைவப் பெற்றார் மாத்திரமல்ல இஸ்லாமியப் பெற்றாரும் உம்மிடத்தில் விசுவாசம்
வைத்திருக்கிறார்கள். உம்மிடத்தில் சாதி, மத வித்தியாசங்கள் என்றும் காணப்படவில்லை.
கிறிஸ்தவர்கள் கூட உம்மைப் பெரிதும் மதிக்கிறார்களென்பதையும் நான் அறிவேன்.

உம்மிடத்தில் பெருமை கிடையாது. இடம்பங்கிடையாது. எல்லாரையும் வேணு
மென்று நடப்பதே உம்முடைய இலக்கு.

நீர் எப்பொழுதும் சற்சனர் சகவாசத்தையே விரும்பியவர். சிநேகிதரைப்
பூரண விசுவாசத்துடன் நேசிப்பீர். எங்கள் நண்பர்கள் கலைப்புலவர் நவரத்தினமும்,
உமது துணைவர் ஸ்ரீ வைரமுத்து உபாத்தியாயரும் இதற்கு அத்தாட்சியாகும்.

எம்பெருமான் உம்மை நீடுழி காலம் காப்பாற்றி காலாகாலத்தில் தன் அடி
சேர்ப்பாராக. குருதேவர் பார்வை தான் உமக்கு என்றும் உள்ளதே.

இப்படிக்கு,

உமது ஆசிரியரும், அன்பருமான,
உடு. வே. மு. சபாரத்ன சிங்கி.

ஓம்
யாழ்ப்பாணம்
இராமகிருஷ்ண சங்க வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய
அதிபர்
திரு. ச. அம்பிகைபாகன், B. A. அவர்களுக்கு

அன்புமிக்க ஐயா,

இராமகிருஷ்ண சங்க வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய பழைய மாணவராகிய நாங்கள், தாங்கள் சென்ற இருபத்தைந்தாண்டுகளாக எமது கல்லூரிக்கும், சமயத்துக்கும், சமூகத்துக்கும் ஆற்றிய பணியை, பாராட்டு முகத்தால் நடாத்தப்பெறும் இவ்வெள்ளி விழா வைபவத்தன்று, மகிழ்ச்சியுடன் எடுத்துக்கூற விரும்புகின்றோம்.

எமது கல்லூரி தனது 47 வருட வாழ்வில் 25 ஆண்டுகள் உங்கள் பரிபாலனத்தில் நிலவியது எனப் பெருமைப்படுகின்றோம். தாங்கள் இக்கல்லூரியைக் கையேற்ற ஞான்று இது 200 மாணவமாணவிகளைக் கொண்டுள்ளதாய் ஓலைக்கூரை களையுடைய கட்டடங்களுடன் காட்சியளித்தமை எம்மவரின் ஞாபகத்திலிருக்கின்றது. ஆனால், இன்று எமது கல்லூரி எல்லாவிதத்திலும் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள முதற்றரக் கல்லூரிகளிலொன்றாயும், 1400 மாணவமாணவிகளையுடையதாயும், கூலை விளங்கும் மணிமண்டபத்தையும், நூல் நிலையத்தையும், விஞ்ஞான கூடங்களையும் கொண்டதாயும் விளங்குகின்றது. இவையாவும் தங்கள் சலியா உழைப்பின் பயனேயாகும் என்பதை அனைவரும் நன்றி கலந்த மகிழ்ச்சியுடன் ஏற்றுக்கொள்வர்.

அன்புசால் அதிப,

கல்லூரிக் கட்டட நிதிக்காக 1953-ம் ஆண்டில் தாங்கள் கலைவிழாவாலும், அதனோடு தொடர்புடைய ஏனைய முயற்சிகளினாலும், எமது கல்லூரிக்கு ஏராளமான பணத்தைத் தேடிக்கொடுத்ததுமன்றி, யாழ்ப்பாணத்தில் கலை மறுமலர்ச்சிக்கும், தமிழ்ப்பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கும் பெருந்தொண்டு புரிந்தீர்கள். இவையாவும் கல்லூரியின் ஆசிரியர்களையும், பழைய மாணவர்களையும், பொது மக்களையும் ஒன்று சேர்த்துக் கல்லூரியின் அபிவிருத்தியில் ஈடுபடுத்தவல்ல தங்களது ஆற்றலுக்கும் வசீகரமான நடைக்கும் எடுத்துக் காட்டாக விளங்குகின்றன.

கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் மாத்திரம் தங்கள் கருத்தைச் செலுத்தினீர்களல்லீர். சைவசமயத்திற்கும், தமிழ் மொழிக்கும், தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் ஆவன செய்யுங்காதலுடையீராயும் வாழ்கின்றீர்கள் என்பதையும் எவரும் மறுக்கமாட்டார்கள். தங்கள் பொது நலசேவையும், சமயப்பற்றும், எங்கள் கல்லூரிக்கு சைவமக்களது மறுமலர்ச்சி வாழ்வில் முக்கிய இடத்தை அளித்ததுமன்றி, அவ்வாழ்வில் ஈடுபட்டு உழைக்கும் சிறந்த பணியாளராகவுந் தங்களை ஆக்கிவிட்டதெனவும் கூற ஆசைப்படுகின்றோம்.

நற்குணம் வாய்ந்த நண்ப,

தங்களது அன்புகனிந்த நடையும், மலர்ந்த வதனமும், கறையற்ற உள்ளமும், பொதுநல சேவை விருப்பும், கடவுளை மறவாச் சிந்தையும்; எளிய வாழ்வோடு கூடிய உயர்ந்த நோக்கும், செய்ந்நன்றி மறவாச் சிநேக பாவமும் எங்கள் கல்லூரி மாணவர்க்கும் ஏனையோர்க்கும் ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

இத்தருணத்தில் தாங்கள் ஆற்றிய அரும் பணிகள் யாவுக்குந் துணையாக விளங்கிய தங்கள் அரிய பத்தினியவர்களை நாம் மறக்க இயலாது. அவர்கள், சிரமத்தோடுங் கூடிய வீட்டுப் பொறுப்பையேற்று, கல்லூரித் தொண்டிற்கும் பொதுநலப் பணிக்கும் தங்களுக்குத் தேயான அவகாசத்தைத் தந்துதவினார்கள். எமது அன்பும் பணிவும் நிறைந்த நன்றி அவர்களுக்குரியதாகும்.

இறுதியாக எங்கள் கல்லூரியும், சைவசமயமும், தமிழ்ப் பண்பாடும் எதிர்காலத்தில் சிறந்து விளங்கக்கூடிய வகையில் உழைக்க இன்னும் பலவாண்டுகள் தாங்கள் எல்லா நலன்களும் பெற்று வாழவேண்டுமென வேண்டுவார் வேண்டுவதை ஈந்தருளும் இறைவன் திருவடிகளை இறைஞ்சுகின்றோம்.

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயம்,
யாழ்ப்பாணம்,
20-11-60.

இங்ஙனம்,
அன்பும் பணிவுமுள்ள
பழைய மாணவர்கள்.

சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் நிலைக்களனாக

விளங்கும் வித்தியாலயம்

திரு. அம்பிகைபாகன்

வெள்ளி விழாவில் பாராட்டு

செந்தமிழுக்கும் சிவநெறிக்கும் தமிழ்ப் பண்பாட்டிற்கும் ஆவன செய்து வருவதுடன் வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்தை அவற்றுக்கு நிலைக்களனாகவும் விளங்க வைத்துள்ள பெருமை திரு. அம்பிகைபாகனுக்குரியதென அவரின் சேவை நலனைப் பாராட்டு முகமாக நடைபெற்ற விழாவின் போது வாழ்த்துரை வழங்கிய அத்தனை பெரியார்களும் குறிப்பிட்டனர்.

“தமிழும் சைவமும் மறைந்து சிங்களமும் பொளத்தமும் இங்கு நிலைபெறக்கூடிய அறிகுறிகள் தோன்றுவதால் பாடசாலை மசோதாவில் உள்ள சில சலுகைகளைப் பயன்படுத்தி ஒரு சில பாடசாலைகளையாவது சைவத்தையும் தமிழையும் பாதுகாக்கச் சைவத் தமிழ் மக்கள் காரியத்தில் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும்” என்று முன்னாள் செனட்டர் எஸ். ஆர். கனகநாயகம் இவ்விழாவிற்கு கூறினார்.

திரு. கனகநாயகத்தின் பின் பேசிய பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை “சைவ வித்தியா விருத்திச் சங்கத்தின் முக்கியஸ்தராக விளங்கும் திரு. கனகநாயகம் இவ்விஷயத்தில் நடவடிக்கையெடுத்தால் ஒரு சதம் கூட வேதனமாகப் பெருமல் நான் படிப்பிப்பேன்” என்றார்.

திரு. அம்பிகைபாகனின் சேவையைப் பாராட்டியும் இன்னும் பல்லாண்டு வாழ்ந்து கல்லூரிக்கும் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் அவர் சேவை செய்ய அருள் புரிய வேண்டுமென்று இறைவனைப் பிரார்த்தித்தும் பழைய மாணவர் சங்கம் வாழ்த்து இதழ் ஒன்றை வாசித்தளித்தது.

அழகான வேலைப்பாடுகள் அமைந்த வெள்ளிப் பேழையில் வைத்து வாழ்த்து வழங்கப்பட்டது. வெள்ளிவிழா நினைவாக வெள்ளித் தட்டமும் பன்னீர்ச் செம்பும் பேழைகளும் வழங்கப்பட்டன.

தலைவர் திரு. சதாசிவம் பேசுகையில் “ஓலைக் கொட்டிலாகக் காட்சியளித்த வித்தியாலயம் இன்று ஓடு வேய்ந்த மணிமண்டபமாகத் திகழக் காரணமாக இருந்தவர் திரு. அம்பிகைபாகனென்றார். வித்தியாலயத்தின் முன்னேற்றத்திற்குத் திரு. அம்பிகைபாகன் சேவை செய்வதற்குப் பக்க பலமாக நின்று ஒத்துழைப்புக் கொடுத்த ஆசிரியர்களான திரு. கா. வயிரமுத்துவையும் திரு. து. சீனிவாசகத்தையும் குறிப்பிடாமலிருக்க முடியாது” என்று கூறிய திரு. சதாசிவம், வைரமுத்து என்றால் அது அசல் வைரம்-முத்து; சீனிவாசகம் எப்பொழுதுமே சிரித்த முகமெனவும் தெரிவித்தார்.

பாடசாலைகளை அரசாங்கம் கையேற்கும் பிரச்சினை பற்றி திரு. சதாசிவம் குறிப்பிடுகையில் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர், பிரிட்டிஷார் எல்லாரும் எங்களை வந்து எடுத்துக் கொண்டார்கள். இப்பொழுது அரசினர் எடுத்துக் கொள்ளப் போகிறார்களென்றார்.

“சீதாதேவியையும் தான் எடுத்துக் கொண்டார்கள்! எனவே தமிழ் மக்களும் சீதாதேவி போன்று பொறுமையுடனும், புத்திசாவித்தனத்துடனும் இருந்தால் வெற்றி கிடைப்பது நிச்சயம்” என்று திரு. சதாசிவம் கூறினர்.

திரு. ஸ்ரீகாந்தா வாழ்த்து

யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் திரு. எம். ஸ்ரீகாந்தா பேசுகையில் கூறியதாவது: திரு. அம்பிகைபாகனைப் பற்றிப் பேசுவதில் இரண்டு கஷ்டங்களிருக்கின்றன. சிறு வயதிலிருந்தே திரு. அம்பிகைபாகனும் நானும் நெருங்கிய பழகிவந்ததால் அவரைப் பற்றி மேடையில் பேசுவது ஒரு கஷ்டம். நல்ல குணங்கள் நிறைந்த அவரிடம் எந்தக் குணத்தைப் பற்றிப் பேசுவதென்பது மற்றொரு கஷ்டம். பூர்வபுண்ணிய வசத்தால் ஞானிகள், அறிஞர்களின் சேர்க்கையால் இலட்சியமுள்ள ஸ்திரமான பெரு வாழ்வைப் பெற்றவர் திரு. அம்பிகைபாகன்.

யாழ்ப்பாணத்தில் பேரறிஞராக விளங்கும் கலைப் புலவர் நவரத்தினத்தைச் சூழ்ந்து அருமையான நூல்களையும் அறிவுரைகளையும் பெறும் வாய்ப்பு திரு. அம்பிகைபாகனுக்குக் கிடைத்தது. அவரது முன்னேற்றத்தில் கலைப் புலவருக்கும் பங்கு உண்டென்பதை நான் மகிழ்ச்சியுடன் கூறவிரும்புகின்றேன்.

நிர்வாகம் மாறினால் என்ன?

திரு. அம்பிகைபாகனைப் போன்ற சிறந்த ஒருவர் கல்லூரி அதிபராக இருந்தால் கல்லூரி நிர்வாகம் எவர்களுக்கு மாறினாலும் கல்லூரி சிறந்த முறையில் நடைபெறுமென்பதில் ஐயமில்லை எனவும் திரு. ஸ்ரீகாந்தா கூறினர்.

மகாஜனாக் கல்லூரி அதிபர் பாராட்டு

மகாஜனாக் கல்லூரி அதிபர் திரு. தெ. து. ஜெயரத்தினம் பேசுகையில் இன்று யாழ்ப்பாணத்தில் வைத்தீசுவர வித்தியாலயம் சைவத்தினதும் தமிழினதும் நிலைக்களனாக விளங்குகிறதென்றும் இதற்கு திரு. அம்பிகைபாகனே காரணமென்றும் கூறினர்.

திரு. இடைக்காடர் கூறிய யோசனை

திரு. மாணிக்க இடைக்காடர் பேசுகையில் திரு. அம்பிகைபாகனைப் பற்றி காலஞ்சென்ற கல்கி ஒரு சமயம் எழுதுகையில் “இலங்கைக்கு சேவைசெய்ய ஒரு இளைஞர் கிடைத்திருக்கிறார். அவர் இன்னும் திருமணமாகவில்லை. அவரை மணமகனாகப் பெறும் பாக்கியசாலி யாரோ?” என்று எழுதியிருந்ததாகவும் அந்தப் பாக்கியசாலியை இப்பொழுது மேடையில் பார்க்கும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்திருப்பதாகவும் கூறினர்.

வித்தியாலயம் இவ்வளவு சிறப்புடன் திகழ்வதற்கு திரு. அம்பிகைபாகன் தொடர்ந்து செய்த சேவைதான் காரணமென்றும் எதையும் இடைவிடாது தொடர்ந்து செய்தால் பயன் கிடைக்குமென்பது வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சி கூறும் படிப்பினை யென்றும்; இதனைத் தமிழர் தம்வாழ்வில் கடைப்பிடித்தால் பயன் கிடைக்குமென்பது நிச்சயமென்றும் திரு. இடைக்காடர் கூறினர்.

பழைய மாணவன் வாழ்த்து

வித்தியாலயப் பழையமாணவன் ஜனாப் ஷேக்தம்பி திரு. அம்பிகைபாகனின் சேவையை எடுத்துக் கூறி இன்னும் நீண்டகாலம் சேவைபுரிய வேண்டுமென வாழ்த்தினார்.

முதலியார் சின்னத்தம்பி ஆசி

முதலியார் செ. சின்னத்தம்பி பேசுகையில் “ஆசிரியத்தொழிலில், தமிழ், சைவத் தொண்டு நெறிக்கு கிடைத்த வெற்றி விழா இது” என்றார்.

ஊழியராக எண்ணித் தொண்டு புரிந்ததால்தான் ஓலைக்கொட்டில் ஓடு வேய்ந்த மணிமண்டபமாக விளங்கத் திரு. அம்பிகைபாகன் பணிபுரிய முடிந்ததென்று கூறிய முதலியார் சின்னத்தம்பி ஆசிரியர் சிலர் தங்களைத் தொழிலாளராக நினைத்துக்கொண்டிருப்பது கவலையளிக்கிறதெனவும் பணி, தொண்டு என நினைக்கவேண்டுமெனவும் கூறினர்.

இராவணன் கொண்டுபோன சீதையை மீட்கும்போர் சுலபத்தில் முடிந்து விடக்கூடியதல்லவென்றும், இப்போரில் முன்னணி வீரனாக இன்னும் 25 வருடங்களுக்குச் சேவை செய்யக்கூடிய தகுதி திரு. அம்பிகைபாகனுக்கு இருக்கிறதென்றும் முதலியார் சின்னத்தம்பி கூறினர்.

முன்னாள் செனட்டரின் இராமாயணம்

முன்னாள் செனட்டர் எஸ். ஆர். கனகநாயகம் பேசுகையில் 'இராமனுண்டா லென்ன இராவணனுண்டாலென்ன திரு. அம்பிகைபாகன் சேவை தொடர்ந்து கிடைக்கும்' என்றார்.

"சீதையைக் கையில் பிடித்து இழுத்துச் சென்றதாக வால்மீகி எழுதினான். சீதையைத் தீண்டாமல் நிலத்தடிடன் எடுத்துச் சென்றதாகத் தமிழர் பண்புக்கேற்பக் கம்பன் எழுதினான். அதுபோல தேசியமயம் ஆன சீதையை (பாடசாலையைத்) தீண்டாமல் உடைக்காமல், பாதுகாத்துக்கொள்வார் எங்கள் கல்வி அதிகாரி சோமசேகரம்" என்று திரு. கனகநாயகம் கூறினர்.

இன்னும் இருபத்தைந்து வருடத்தில் தேவாரத்திற்குப் பதிலாக சிங்களத்தில் 'ஜயமங்களகதா' சொல்லிக் கூட்டத்தை ஆரம்பிக்கவேண்டி தேரிடலாமென்று கூறிய திரு. கனகநாயகம், "சைவத் தமிழர் பேச்சளவில் நில்லாமல் ஒரு சில பாடசாலைகளையாவது பாடசாலைச் சட்டத்திலுள்ள சலுகைகளை உபயோகித்துத் தனிப்பட்ட பாடசாலையாக வைத்துக்கொள்ள ஆவன செய்யவேண்டும்" என்று கேட்டுக்கொண்டார்.

பண்டிதமணி கூறிய புன்சிரிப்பு

பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை பேசுகையில் இராமனின் புன்சிரிப்பை சீதை நினைத்துக்கொண்டேயிருந்தது போல் கன்னங்கள் குழிவிழ திரு. அம்பிகைபாகன் எப் பொழுதும் சிரிக்கும் நபவஞ்சகமற்ற சிரிப்பு தமது இதயத்தைப் பற்றிக் கொண்டதென்றார்.

தனிமனிதனுக்கோ சமூகத்துக்கோ இரண்டாம் ஆள் மூலம் தீங்கு வரமாட்டா தென்று கூறிய பண்டிதமணி நமது சமூகத்திற்கு தீங்கு வருவதானால் நாம் செய்த தீவினையே காரணமாகுமென்றார்.

ஒரு சில பாடசாலைகளையாவது தனிப்பட்ட முறையில் வைத்து சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்க ஆவன செய்யவேண்டுமென்று திரு. கனகநாயகம் கூறியதைக் குறிப்பிட்டு பண்டிதமணி பேசுகையில் பின்வருமாறு கூறினார்:-

'திரு கனகநாயகம் சைவவித்தியா விருத்திச் சங்கத்தில் ஒரு தூண் போல் விளங்குபவர சைவமும் தமிழும் வளர அச்சபையின் பாடசாலைகளில் ஒன்றையாவது தனிப்பட்ட முறையில் நடத்த திரு. கனகநாயகம் ஆவன செய்தால் நான் ஒரு சதமாவது வேதனம் வாங்காமல் படிப்பிக்கத் தடாராக இருக்கிறேன்.'

கல்லூரிக்குப் பாதி உள்ளம்

பொன். முத்துக்குமாரன் பேசுகையில், "சிவபெருமான் தமது உடலில் பாதியை உமைக்குக் கொடுத்தார், மற்றொரு பாதியை திருமால் எடுத்துக்கொண்டார். ஆனால் வித்தியாலய அதிபர் அம்பிகைபாகனே ஒரு பாதி உள்ளத்தை வித்தியாலயத்திற்கும் மற்றொரு பாதியைத் தமிழுக்கும் சைவத்துக்கும் கொடுத்துவிட்டார்" என்றார்.

உடல் நலம் சரியாக இல்லாத போதிலும் திரு. அம்பிகைபாகனின் வெள்ளி விழாவில் கலந்துகொள்ள வேண்டுமென்ற தளராத ஆசையால் தாம் இவ்விழாவுக்கு வந்ததாக முதலியார் வி. முத்துத்தம்பி கூறினார்.

தமக்களிக்கப்பட்ட சிறப்பான பாராட்டுக்களுக்கு திரு. அம்பிகைபாகன் நன்றி தெரிவித்தார்.

'ஈழநாடு' 23-11-60

பழைய மாணவர் சங்க விருந்து

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய பழையமாணவர் சங்க வருடாந்த விருந்துபசார வைபவம் 19-10-60 சனிக்கிழமை இரவு வித்தியாலய மண்டபத்தில் நடைபெற்றது.

வித்தியாலய அதிபர் திரு. அம்பிகைபாகன் தலைமையில் நடைபெற்ற இவ் விருந்தில் திரு. மாணிக்க இடைக்காடர் பிரதம விருந்தினராய்க் கலந்துகொண்டார்.

கல்லூரிக்கு வாழ்த்துக்கூறிய திரு. இடைக்காடர் பேசுகையில் பின்வருமாறு கூறினார்:-

இலங்கையில் எந்தப் பகுதிக்குச் சென்றாலும் அங்கு வாழும் தமிழர்களிடத்தில் ஒருவித விரக்திமனப்பான்மை நிலவுவதைக் காணலாம்.

தமிழர்கள் இன்று நம்பிக்கையிழந்தவர்களாயும் ஒருவித விரக்தியுடனும் வாழ்கின்றார்கள். இவர்கள் இந்தியாவில் வாழும் பிராமணர்களின் வாழ்க்கையைச் சற்று நோக்க வேண்டும். இந்தியாவில் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. காலத்துக்குக்காலம் ஏற்பட்ட மாறுதல்களுக்கேற்பத் தங்களைத் தயார் செய்து கொண்டார்கள். அவர்கள் சிந்தித்துச் செயலாற்றினார்கள். இதனால் இன்று நிர்வாகத்துறையில் அவர்கள் மேம்பட்டு விளங்குகிறார்கள். இந்தியர்கள் வர்த்தகத்துறையில் ஈடுபடமுன்னரே இந்திய பிராமணர்கள் வர்த்தகத்திலீடுபட்டார்கள். இன்று அதில் முன்னணியில் நிற்கின்றனர். போக்கு வரத்து சேவையிலீடுபட்டார்கள். இன்று சிறந்த பஸ் போக்குவரத்து சேவையை அவர்கள்தாம் நடத்துகிறார்கள்.

யூதர்கள் மற்றொரு உதாரணம். இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு மேலாக தங்களுக்கென ஒரு நாடு இல்லாமல் உலகம் முழுவதும் அலைந்து திரிந்த யூதர்கள் தங்கள் தனித்துவத்தை இழந்துவிடாமல் இன்று பாலைவனத்தில் தங்களுக்கென ஒரு நாடு அமைத்து தங்கள் அயல்நாடுகளைவிட சீரும் சிறப்புமாக வாழ்கிறார்கள். ஒரு சமுதாயம் தங்கள் தனித்துவத்தை இழந்துவிடாமல் பாதுகாப்பதென உறுதியூண்டுவிட்டால் அது கஷ்டமான காரியமல்ல. தமிழர்களும் தங்களைத் தயார் செய்துகொண்டு அபிவிருத்தியில் ஈடுபடவேண்டும்.

திரு. அம்பிகைபாகன் பதிலளிக்கையில் வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சியைச் சுருக்கமாகக் கூறினார். "கல்வித் திட்டமாற்றம் என்னவிதமான நிலையைக் கொண்டு வருமென்று இப்பொழுது கூறமுடியாதிருப்பினும் என்னென்ன நடைபெறுமென்றும் எதிர்பார்க்க முடியாது. என்றாலும் நாம் அவசரப்பட்டு எதையும் செய்து விடக்கூடாது" என்று திரு. அம்பிகைபாகன் கூறினார்.

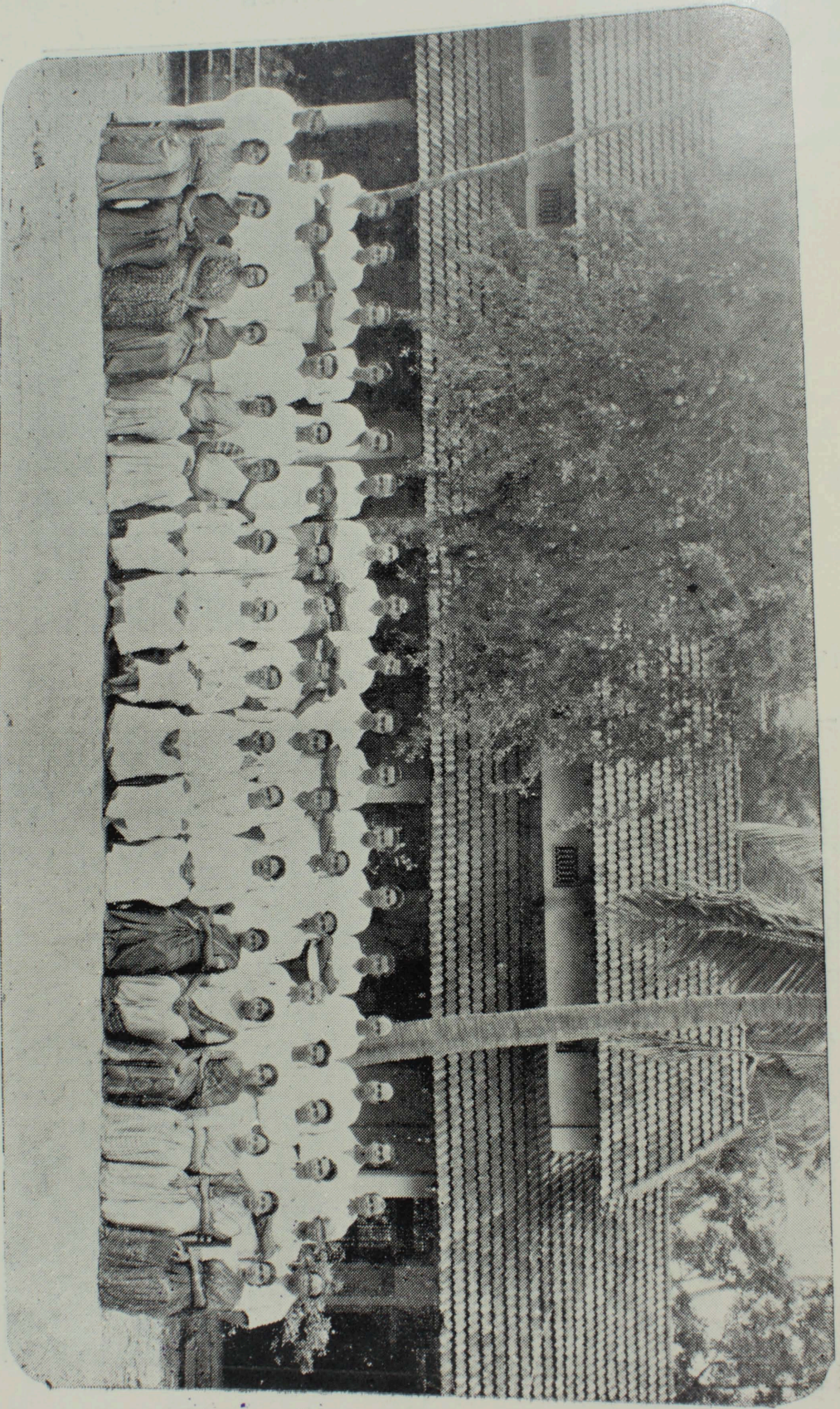
OLD STUDENTS' DINNER

The Chief guest Mr. N. Manicka Idaickadar proposing the toast of the College

Dinner in Progress

The Staff with the Jubilarians — the Principal and Mr. V. Vythilingam

மாற்றத்தில் அபாயமில்லை

ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி அதிபர் திரு. வி. சுப்பிரமணியம் பழைய மாணவர் சங்கத்திற்கு வாழ்த்துக் கூறிப்பேசுகையில் பாடசாலைச்சட்டம் சம்பந்தமாக அபாயம் எதுவுமிருப்பதாகத் தமக்குத் தெரியவில்லையென்றார். நிர்வாகம் மட்டும் தான் மாறும். இராமகிருஷ்ண மடத்தைவிட்டு வித்தியாலய நிர்வாகம் திரு. சோமசேகரம் கைக்குப் போகும். மற்றப்படி எல்லாம் பழையவைதான்” என்று கூறினார்.

திரு. செந்தில்நாதன் பதிலளித்தார்.

திரு. க. வயிரமுத்து சகோதரக் கல்லூரிகளுக்கு வாழ்த்துக் கூறிப்பேசுகையில் கிறிஸ்தவக் கல்லூரிகள் சைவ சமயத்திற்கு அதிக சேவை புரிந்துள்ளனவென்றார்.

திரு. வி. எம். ஆசைப்பிள்ளை பதிலளித்துப் பேசினார்.

விருந்தினர்களுக்கு வாழ்த்துக் கூறி திரு. வி. குமாரசாமி பேசினார்.

திரு. ஏ. ஈ. தம்பர் பேசுகையில், “ஆதிகாலத்தில் கல்வி சந்நியாசிகளிடமிருந்து கிடைத்தது. மத்திய காலத்தில் திருச்சபைகள் கல்வியை அளித்தன. இன்றைய நவீன காலத்தில், கல்வியின் பொறுப்பை அரசாங்கமே பல நாடுகளிலும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளன. எனவே அனுவசியமாக நாம் கலக்கமடையக் கூடாது” என்றார்.

‘ஈழநாடு’ 23-11-60

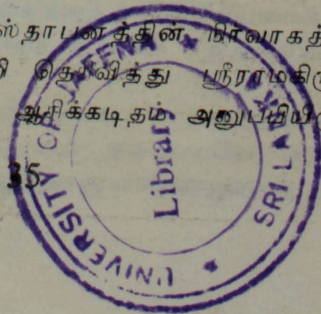
25 ஆண்டுகள் செய்த கல்விச் சேவை “ஐயாறன்”

வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபராய் 25 ஆண்டுகளாகப் பணி செய்து வரும் அம்பிகைபாகனாரின் வெள்ளித்திருவிழா 20-10-60 நாயிற்றுக்கிழமை ஒரு கல்யாணம் போல் மிகச்சிறப்பாக நடந்ததைக் கண்டேன்.

அப்பள்ளிக்கூடத்தை அவர் பொறுப்பேற்கையில், அது ஒலைக்கொட்டிலுடன் 200 மாணவரைக் கொண்டிருந்ததாம். இன்று அது ஓட்டுமாளிகையாயும் 1400 மாணவ மாணவிகளையும் கொண்டு திகழும்படியும் அதிபர் செய்ததைப் பலரும் நன்றியுடன் பாராட்டினர்.

ஓலையை ஓடாக்கியதோ, இருநூறை ஏழுமடங்காக்கியதோகூட பெரிதல்ல. அந்த வித்தியாசாலையில் பாரதநாட்டைச் சேர்ந்த பல பெரியார்களையும் வரவேற்று, அவர்களது ஆசியைப்பெற்று இலங்கை இந்திய நட்புறவைப் பலப்படுத்தி, இந்த வித்தியாசாலையின் பேரையும் புகழையும் பெருக்கிவரும் பெரும் பணியை எவ்வளவு போற்றினாலும் தகும்.

சென்ற 25 ஆண்டுகளாய் இந்த ஸ்தாபனத்தின் நிர்வாகத்தை வெற்றிகரமாய் நடத்திவரும் அம்பிகைபாகனுக்கு, நன்றி தெரிவித்து ஸ்ரீராமகிருஷ்ணமிஷன் அதிபர் சுவாமி பிரேமாத்மானந்தா ஓர் அன்பான ஆசிக்கடிதம் அனுப்பியிருந்தார்கள்.

ஆண்களும் பெண்களும் சேர்ந்து படிக்கும் இதுபோன்ற ஒரு பெரிய ஸ்தாபனத்தை நிர்வகிப்பதென்பது இலேசல்ல. எவ்வளவோ சிக்கல்களும், சங்கடங்களும் ஏற்படும். இவ்வளவையும் அவர் வெற்றியுடன் சமாளித்து, இவ் வித்தியாசாலையை முதல்தரமான கல்வி ஸ்தாபனமாக்க முடிந்த ரகசியம் என்ன? அவரது சேவை உள்ளமும், மாருத புன்னகையுமேயாகுமென்று பலர் பாராட்டினர்.

ஏதாவது வேறுபாடு ஏற்பட்டால், அதிபர் தம் சகாக்களுடன் சேர்ந்து உட்கார்ந்து மனம் விட்டுப் பேசி, அதை உடனுக்குடன் தீர்த்துக்கொண்டு விடுவாராம்.

சிவபெருமான் தம் உடலில் பாதியை பார்வதிக்கும் மறுபாதியை மகாவிஷ்ணுவுக்கும் கொடுத்துவிட்டாராம். அதுபோல் அதிபர் தம் உள்ளத்தில் பாதியை, இவ் வித்தியாசாலைக்கும், மறுபாதியை சமூக சேவைக்கும் கொடுத்துவிட்டதாக வித்துவான் முத்துக்குமாரன் வெகு அழகாய்ச் சொன்னார். இப்பேர்ப்பட்ட ஓர் அதிபர் அந்த வித்தியாலயத்துக்குக் கிடைத்தது அந்த வைத்தீஸ்வரனின் அருள் என்றே கூற வேண்டும்.

ஈழநாடு

உள்ளதைக் கட்டிக்காக்கவா, கல்வி அதிகாரிகள்? அதற்கென்றால், காவலாளர்களை நியமித்துவிடலாமே? கல்வியாளர்களைத் தேடுவானேன்? அடக்கி ஆளவா அதிகாரிகள்? அதற்குச் சர்க்கஸ் மாஸ்டர்களைத் தேடலாமே. மிருகக் காட்சிச்சாலை ஊழியர்களை அமர்த்தலாமே. மாருக படித்தவர்களை, நன்றாகப் படித்தவர்களைத் தேடிப் பிடிக்கும் நோக்கம் என்ன?

குற்றந் தேடுதலாக இருக்க முடியாது. கட்டிக் காப்பதாகவும் இராது. அடக்கி ஆள்வதும் அல்ல. பின் எதுவாக இருக்கலாம்.

விரித்துப் பெருக்க, உள்ளதை உயர்த்த, நல்லதைத் தூவ, புதியதைக் காண, சிறந்ததைப் பரப்ப, இவ்வேலைகளுக்கே கல்வியாளர் தேவை. மேற் கூறிய பிறவேலைகளுக்கோ, தனியே யாரும் தேவையில்லை. பலரும் பார்த்துக்கொள்வார்கள்.

திரு. நெ. து. சுந்தரவடிவேலு.

வண்ணையில் மலர்ந்த கல்வீப் பண்ணை

இராஜ. அரியரத்தினம்

காந்தி அடிகள் முதல் முறையாக இலங்கைக்கு வருகை புரிந்த காலம் 1927 ஆம் ஆண்டு அது.

வடபகுதி மக்கள் அடிகளாரின் யாழ்ப்பாண விஜயத்தை ஆவலுடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். அந்த நாட்களில் வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்தின் பெயரும் அடிபட்டது.

காந்தியடிகள் யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள வண்ணை வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்திலும் தரிசனம் தருவார் என ஊரெல்லாம் ஒரே பேச்சு. மகாத்மா திருவண்ணை நகருக்கு எழுந்தருளுகின்றார்கள் என்பதைக் கேட்டு நகரமே விழாக் கோலம் பூண்டது. வாழைநாட்டி, தோரணம் கட்டி அடிகளாரை வரவேற்கத் தயாராகிக் கொண்டனர் மக்கள்.

அந்தக் காலத்தில் பள்ளிக்கூட மாணவனாய் இருந்த நானும் வண்ணைப்பண்ணையிலுள்ள வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்துக்குள் அடி எடுத்து வைத்தேன். அன்று தொட்டு வித்தியாலயத்தின் நினைவு என்நெஞ்சை விட்டு அகலவில்லை.

வித்தியாலயப் பழைய மண்டபத்து மேடையில் சபர்மதி முனிவர் வீற்றிருந்த திருக்கோலக்காட்சி இன்னும் என் மனக்கண்முன் நிற்கின்றது.

பாரதநாடு சுதந்திரம் பெற்று எத்தனையோ ஆண்டுகளாகி விட்டன. சுதந்திர மாளிகையைக் கட்டி எழுப்பிய அஹிம்சா மூர்த்தியும் தெய்வமாகிவிட்டார். காலவெள்ளம் கரைபுரண்டு ஓடிக்கொண்டேயிருக்கின்றது. நெஞ்சினலைகளும் நினைவுத்திவலைகளைக் கிளர்த்திக் கொண்டேயிருக்கின்றன.

காந்தி அடிகள் போன்ற தியாகமாமலைகளையும், ஆத்மீகத் தலைவர்களையும் அறிஞர் பெருமக்களையும் தன்னகத்தே ஈர்க்கும் ஒரு காந்த சக்தி வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்துக்கு என்றுமே இருந்து வருகின்றது.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரினதும், அன்னை சாரதா தேவியினதும், சுவாமி விவேகானந்தரினதும், ஆத்மீக அடிப்படையில் கால்கொண்டுள்ள இக்கல்வீப் பண்ணைக்கு காந்த சக்தி ஒன்றிருப்பதில் ஆச்சரியம் எதுவுமில்லை.

மகாபுருஷர்களுடைய வாழ்க்கை இரு பகுதிகளைக் கொண்டதாக அமைந்து விடுகின்றது. ஒன்று, அவர்களுடைய தனி ஜீவிதம் மலர்ந்து விரிந்து பரிபூரண வளர்ச்சியை அடைவது. இன்னொன்று, சமூகத்தைத் திருத்தியமைக்கும் வகையில் அவர்களுடைய ஜீவிதம் உலக சிட்சைக்காகவும் உலகின் இதத்திற்காகவும் அமைவது.

வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்துக்கு இத்தகைய மகாபுருஷர்களுடைய தொடர்பு கிடைத்துள்ளதென்றால், இதற்கு நாடு செய்த தவப்பயனே காரணமெனலாம். இக்கலைக்கோவில் நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாய் வளர்ந்து வருவதை இன்று பார்க்கின்றோம்.

நாகமுத்துவின் தியாகவாழ்வும், சர்வானந்தரின் தெய்வீகத் தொடர்பும் விபுலாந்த அடிகளாரின் இதயபூர்வமான ஆசியும், வைத்தீசுவரப் பெருமானின் சுருணுகடாட்சமும் தோன்றலுத்துணையாக நின்று வித்தியாலயத்துக்கு இலங்கையிலும், இந்தியாவிலும் பெரும் புகழ் ஈட்டிக்கொடுத்து வருகின்றன.

ஆங்கில மோகம் யாழ்ப்பாணத்திலே தலை தூக்கி நின்ற காலத்திலும் வைத்தீசுவர வித்தியாலயம் தமிழ்க்கலைகளின் நிலைக்களனாக நின்று யாழ்ப்பாணத்தைப் பாதுகாத்து வந்திருக்கின்றது.

பழமையைப் பேணிப் புதுமையை அளவாக வரவேற்கும் பண்பை வித்தியாலயத்திலேதான் இன்றும் பார்க்கமுடிகின்றதெனக் கூறின் அது மிகையாகாது.

பிற மதங்களைக் கௌரவித்துச் சைவத்தின் உயர்வை நிலைநாட்டி வரும் சீரிய கொள்கையினின்றும் வித்தியாலயம் ஒரு போதும் பிறழ்ந்ததில்லை. இத்தகைய ஒரு சூழலிற் பயின்று வரும் வித்தியாலய மாணவர்களிடம் சேவைமனப்பான்மை சிறப்புற்று விளங்குமாயின் அது நூதனமாகாது.

இலங்கையின் கல்வி வரலாற்றில் ஒரு யுகம் முடிவடைந்துவிட்டது. பள்ளிக்கூடங்களை அரசினர் கையேற்கத் தொடங்கி விட்டனர். தனித்தியங்க முற்பட்டுள்ள பாடசாலைகளின் எதிர்காலத்தைப்பற்றி இப்போது ஒன்றும் கூற முடியாது. ஆனால் அரசாங்கத்தின் முடிவையேற்று மக்கள் பணிக்கெனத் தன்னை மீண்டும் அர்ப்பணம் செய்துள்ள வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்தின் எதிர்காலத்தைப்பற்றி எண்ணும் போது, சென்ற காலத்தின் திறனும் எதிர்காலத்தின் சிறப்பும் உற்சாகம் ஊட்டுகின்றன.

வசந்தமும் இளமையும், அன்பும் அருளும், கனவும் நனவும் இணைபிரியாதவை. இவை யாவும் ஒன்று சேர்ந்து வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்துக்கு வாழ்வளிப்பதுடன் அதனை வளமாக்கியும் வருமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண மிஷனின் சேவைகள் அளப்பில். பள்ளிக்கூடங்களையும் மனவர் இல்லங்களையும் கலாச்சாரக் கழகங்களையும் இலவச வைத்திய சாலைகளையும், உலகனைத்தும் நிறுவி மக்களுக்குத் தொண்டாற்றி வருகின்றது. அதன் வளர்ச்சியையும் உயர்வையும் எவராலும் தடை செய்ய முடியாது. ஏனெனில் தெய்வ சக்தி அதனை முன்னின்று நடாத்தி வருகின்றது.

வித்தியாலயப் பண்ணைக்காரர்:

உலகிலே உயர்வு தரும் பொருள்கள் பலவுள. அவை தம்மை அடைந்தவர்க்கெல்லாம் உயர்வைக் கொடுக்கும். அவ்வாறே மேம்பட்ட சிறப்புக்களை அடைந்த ஒருவரது உயர்வு அளவு கடந்து தோன்றும் நிலையிலே நமக்கு என்ன சொல்லத் தோன்றுகின்றது? அப்பொருளாலேயே அவர் பெருமை பெற்றார் என்று சொல்லும் உண்மை நிலைமாறி, அப்பொருள்கள்தாம் அவரால் பெருமை பெற்றன என்று சொல்லிப் புகழும் நிலைக்கு நாம் துணிந்து விடுகின்றோம். இவ்வாறு ஓர் அறிஞர் கூறியதாக ஞாபகம்.

வைத்தீசுவர வித்தியாலய அதிபர் திரு. ச. அம்பிகைபாகன் அவர்களிடம் ஒருவர் ஓடோடியும் சென்று, "தங்களால் அல்லவா வித்தியாலயம் பெருமை அடைந்திருக்கிறது" என்று சொன்னால் உடனே புன்னகை தவழும் அதிபரின் முகம் விகாரமடையும்.

“என்ன சொன்னீர்! வைத்தீசுவர வித்தியாலயத்தின் அதிபராய் இருப்பதால் அல்லவா எனக்குப் பெருமை கிடைத்திருக்கின்றது” எனக் கூறி, புகழ் மாலை சூட்டிச் சென்றவரை வெட்கித் தலை குனிவச் செய்துவிடுவார்!

சமயாபிமானமும், - கலை யார் வமும், தமிழ்மொழிப்பற்றும், சேவையுணர்ச்சியும் நிரம்பப்பெற்றுள்ள அதிபர் அம்பிகைபாகன் அவர்கள் ஓர் அற்புத மனிதர். அத்துட அநிர்ஷ்டசாவிபும் கூட. அவருடைய அதிர்ஷ்டம் வித்தியாலயத் தினதும் தமிழ் டேகம் மக்களினதும் அதிர்ஷ்டமாகிவிட்டது.

யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெறும் நல்ல காரியங்களில் எல்லாம், திரு. அம்பிகை பாகனின் தொடர்பு இருந்துகொண்டே வருகின்றது. தமிழ் விழாவோ, இலக்கிய மகாநாடோ, நூல் அரங்கேற்றமோ, பட்டமளிப்பு விழாவோ, பாராட்டு விழாவோ, பணம் சேகரிக்கும் பரமசங்கடமான விஷயமோ, சைவ மகாநாடோ, ஆசிரியர் கூட்டமோ, எழுத்தாளர்களையும் கலைஞர்களையும் பெரியோர்களையும் கௌரவிக்கும் வைபவமோ, பாடபுத்தகங்களைப் பற்றிய ஆலோசனையோ, எல்லாவற்றிலும் அம்பிகைபாகன் ‘கைராசி’ இருந்தேயாகவேண்டுமென்ற நியதி ஏற்பட்டு விட்டது.

திருவாளர் அம்பிகைபாகன் மூலையில் ஒதுங்கிப் புத்தகங்களுடன் புலனைச் செலுத்திக் கொண்டிருந்தாலும் மற்றவர்கள் அவரை விடமாட்டார்கள். ஆளைத் தேடிப்பிடித்து வந்து ஏதோ ஒரு பொறுப்பான வேலையை அவர்மீது சுமத்தி விட்டுத்தான் நிம்மதியுடன் வேறு கருமம் பார்ப்பார்கள். ஏனென்றால் எடுத்த காரியத்தைத் தொடுத்து முடிக்கும் ஆற்றலும் பிறருடைய ஆதரவைப் பெறும் சாமர்த்தியமும் அவரிடம் தாராளமாக இருக்கின்றன.

வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்துவரும் அதிபர், தமது உடனாசிரியர்களைச் சகோதரர்களாகப் பேணி அவர்களின் ஒத்துழைப்பைப் பெற்று வருவதை வியந்து பாராட்டாதவர் இவர்.

உதவி அதிபர் திரு. வைரமுத்து அவர்களும், பிரதம ஆசிரியர் திரு. சீனி வாசகம் அவர்களும் அவருக்கு இரு சிறகுகள். “நான் என்ன செய்து விட்டேன்? எனது உதவி ஆசிரியர்களும் அன்பர்களும் தானே வித்தியாலயத்தை வளர்த்து வருகின்றார்கள்” என்று சொல்லி நெஞ்சைத் தடவிக்கொண்டே சிரிக்கும் காட்சியை என்னென்று வர்ணிப்பது.

இறை பக்தியும் அடியார்களைப் போற்றும் சீலமும் அவருக்குச் சமூக வாழ்வில் ஒரு தனியிடத்தை அளித்துள்ளன.

இத்தனைக்கும் அவர் கண் மூடிக்கொண்டு எதனையும் செய்வதில்லை; ஏற்புதியில்லை. சேரிடம் அறிந்து சேருவார். நண்பர்களைச் சுண்டிப் பார்த்துத் தெரிந்தெடுப்பார். பெருமைக்குரியவர்களைத் தக்கவாறு போற்றி மகிழ்வார்.

தமிழின் தொன்மையை நன்கு அறிந்த ஒருவராகையால் இக்கால இலக்கியம் எவ்வாறு அமையவேண்டுமென்பதில் மிகுந்த அக்கறை கொண்டவர் அவர். நல்ல எழுத்துக்களைப் பாராட்டும் பண்புடையாளர். இக்கால இலக்கியப் பரப்பில் நல்ல பரிச்சயம் வாய்ந்த இப்பண்ணைக்காரர் புத்தம் புதிய நூல்களைப் பற்றிய விபரங்களை அறிவதுடன் அவற்றைப் பணம் கொடுத்து வாங்கிப் படித்தும் வருகின்றார். கல்வி உலகைப் பாதிக்கும் பிரச்சினைகளை எல்லாம் நன்கு தெரிந்து கொண்டும் வருகின்றார்.

முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலாநந்த அடிகளார் இக்கால இலக்கியம் பற்றித்
தமது சந்தேக நிவிர்த்தி செய்வதற்கு திரு. அம்பிகைபாகன் உதனியாய் இருந்து
வந்தார்.

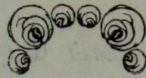
அன்பர்களை வரவேற்று அவர்களை உபசரிப்பதில் இன்பம் காணும் திரு.
அம்பிகைபாகன், மக்கள் சேவை மகேஸ்வரன் சேவையென கருதி ஒழுக்குபவர்.

இன்றைய இளைஞர்கள் சிலரின் தவறான போக்கையும், பழமையைப் பேணிப்
போற்ற அவர்கள் தயங்குவதையும் கண்டு அவர் கவலை கொள்வதுமுண்டு.
“நாட்டுக்கும் மொழிக்கும் இவ்இளைஞர்கள் என்ன செய்யப்போகின்றார்கள்” என
அவருடைய உள்ளம் சொல்லிக் கொண்டிருப்பதை எத்தனைபேர் அறிவார்களோ?

“நன்றே செய்யவும் வேண்டும். அதனை இன்றே செய்யவும் வேண்டும்”
இது கபிலர் கூற்று. நல்லதொரு பணியை வாழ்க்கையின் இலட்சியமாகக் கொண்டு
அதற்காக வாழ்நாளை அர்ப்பணம் செய்யும் பெருந்தகையாளர்களில் திரு. அம்பிகை
பாகனும் ஒருவர். அவர் தமிழ்ப் பண்பாட்டின் பிரதிநிதி. பெரும் குணம் படைத்
தவர். விருந்தோம்பலிற் சிறந்தவர். நட்புக்கு நல்லவர். அவருடைய இதமான சபாவும்
அவருடன் பழகும் அனைவரையும் கவரும் தன்மை வாய்ந்தது. தமிழ் கூறும் நல்லுல
கெங்கணும் அவருடைய தமிழ் அன்பு பிரசித்தமானது.

நண்பனாய், மந்திரியாய், நல்லாசிரியனுமாய்
பண்பிலே தெய்வமாய்ப் பார்வையிலே சேவகனாய்

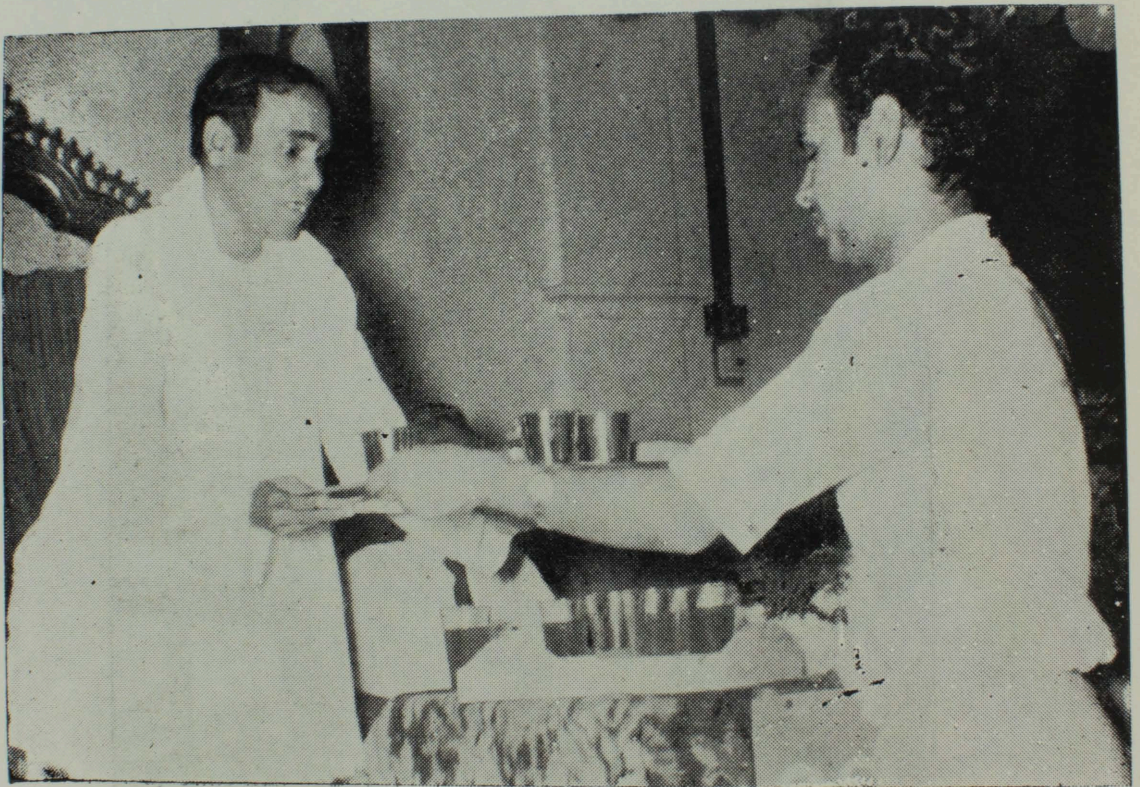
நாட்டுக்கு நற்பணி யாற்றும் வித்தியாலயப் பண்ணைக்காரர் அம்பிகைபாகன் கலைப்
பணி வாழ்க!

Students felicitate the Jubilarian — Principal

The Students Felicitate the Jubilarian — Mr. V. Vythilingam

நான் கண்ட அதிபர்

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பெருமக்கள் ஏகோபித்துப் புகழ்த்தக்கதொரு உயர் நிலையை அதிபர் திரு ச. அம்பிகைபாகன் அவர்கள் பெற்றிருப்பது பெருமகிழ்ச்சிக்குரியது. அறிவிற சிறந்து விளங்கும் பெருமக்களின் மத்தியிலே இவ்வாண்டு அவர்களுக்குப் பெருவிழாக் கொண்டாடினோம். தமிழகத்தின் பெருமைக்கு அவர்கள் கல்வி, சமயம், பொதுப்பணிகள் என்பவை மூலம் ஆற்றிவரும் தொண்டுகளைப் பாராட்டினார்கள். எல்லாவற்றிலும் விசேடமாக அதிபர் அவர்கள் வித்தியாலயத்தின் வளர்ச்சிக்குக் கடந்த இருபத்தைந்து வருடங்களாகச் செய்து வந்துள்ள சேவைகளைப் போற்றினார்கள். “வைத்தீஸ்வரன்” இவ்வாண்டு மலரை அதிபரின் வெள்ளிவிழா மலராக வெளிக்கொணரும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் கடந்த பதினைந்து வருடங்களாக அவரின் உரிமையுடன் கூடிய கண்காணிப்பிற்கு இலக்காகிய நானும் எனது ஆராப்பெருமகிழ்ச்சியை வெளியிட ‘வைத்தீஸ்வரனை’ நாடுகின்றேன்.

கோலாகலமான வெள்ளிவிழா வைபவங்களைக் கண்டு பெருமை கொண்டது வித்தியாலயம். வித்தியாலயத்தின் இன்றைய நிலை அதிபர் அவர்களின் இருபத்தைந்து வருட சேவையின் பிரதிபலிப்பு. அளப்பரிய சேவை செய்த ஒருவருக்கு நன்றிக்கடன் செலுத்துவது தமிழினத்தின் இரத்தத்தோடு கலந்த பண்பாகும். இந்த யாழ்ப்பாணப் பட்டினத்தில் உள்ள கல்லூரிகளுள் முன்னணியில் இன்று வித்தியாலயமும் ஒன்றாகத் திகழ்கின்றது. என்றால் அது திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களால் என்பதை விசேடமாக யாழ்ப்பாணப் பெருமக்கள் மறுக்கவே மாட்டார்கள். அதனூற்றான் விழாவின் போது பெரியார்கள் தம் கடமையும், உரிமையும் என்று வந்து அதிபர் அவர்களின் சேவைகளைப் புகழ்ந்தார்கள். புகழ்ந்து பேசுவதில் பெருமைப்பட்டார்கள். “அம்பிகைபாகனது சேவைகள் விளம்பரம் விரும்பிய செயல்களல்ல” எனக் கூறிய போது கழிபேருவகை கொண்டேன். இவ்வளவு பெருமைகளுக்கு உரிமையானவரான அதிபர் அவர்களைப் பற்றி நான் எழுத முற்பட்டது, “ஆசை வெட்க மறிபாது” என்பார்களே அது மாதிரியானது.

இன்றைய வித்தியாலயத்தையும் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முந்திய வித்தியாலயத்தையும் நான் எண்ணிப்பார்க்கின்றேன். அப்போது ஒன்பது ஆசிரியர்கள் அதற்கமைந்த மாணவர்கள்

இன்று.....? அன்று மூன்று மாணவர்களை எஸ். எஸ். ஸி. பரீட்சைக்குத் தயார் செய்தனுப்பிய வித்தியாலயத்தில் இன்று நூறு சதவீத சித்தியை பல்கலைக்கழகப் பரீட்சையில் கண்டு பெருமைப் படுகின்றோம்! “வாய்ப்புத் தந்தால் சந்திரமண்டலத்துக்கு ஒரு குட்டிச் சந்திரனை அனுப்ப எங்களால் முடியும்” என்பதை எம் மாணவர்கள் நிரூபித்துவிட்டால் ஜே. எஸ் ஸி வகுப்பை எட்டியதும் பெற்றோர் தம் பிள்ளைகளை வேறு கல்லூரிகளுக்கு மாற்றி விடுவார்கள். இங்கே உயர் வகுப்புக்குரிய ஆசிரியர்கள் இல்லை; பாடங்கள் இல்லை; உபகரணங்கள் இல்லை என்பதனால் விளையாட்டு மைதானம் கிடையாது. வாய்ப்புக்கள் குறைந்த பெற்றோரும் பிள்ளைகளும் தாம் வித்தியாலயத்தை நம்பியிருந்தார்கள். மற்றைய கல்லூரி மாணவர்களின் மத்தியில் வித்தியாலய மாணவன் பெருமையுடன் கூறிக்கொள்ள எந்த வாய்ப்புக்களும் இல்லாதிருந்தன. ஆனால் வளர்ச்சி தொடர்ந்துகொண்டிருந்தது. இங்கே தான் அதிபர் அவர்களைச் சிந்திக்கவேண்டியுள்ளது. இன்றுள்ள வித்தியாலயம் கலைக்கோயிலாயும், அறிவுக்கருவூலமாயும், பெரியார்களின் புகவிடமாயும் திகழ்வதற்கு காரணகர்த்தா அதிபர் அவர்கள்தாம் என்பதையாரும் மறுக்கமாட்டார்கள்.

அதிபர் அவர்களது சிந்தனைகள் பரிசுத்தமானவை; செயல்கள் தன்னலமற்றவை. இவைகள்தாம் அவர்களின் சேவைகளில் உயர்ச்சிகளையும் பெருமைகளையும் தேடிக்கொடுத்துக் கொண்டிருக்கின்றன. அதிபர் அவர்களின் நோக்கங்கள் பரந்த மனப்பான்மையுடையன. தமது கடமையும்—ஊதியமும் என்றிருந்திருப்பாரானால், தமிழ்நாட்டுக்கு இவ்வளவு தொண்டு அவராற் செய்திருக்க முடியாது. அன்பும், தொண்டும் அவரின் இலட்சியங்களாக இல்லாதிருப்பின் அவர் இவற்றையெல்லாம் சாதித்திருக்க முடியாது. அதிகாரம், அந்தஸ்து என்பவற்றுக்கு மதிப்புக் கொடுத்திருப்பாரானால் வித்தியாலயத்தை இன்றைய நிலையில் அவர் காணமாட்டார். முகாமையாளர்களின் போற்றுவலுக்கும் மாணவர்களின் பக்திக்கும் அவர் உரியவர். இந்த நிலை எல்லோருக்கும் கைவரக் கூடியதுமன்று.

வித்தியாலயத்தால் அதிபர் பெருமை பெற்றோர், அதிபர் அவர்களால் வித்தியாலயம் பெருமை பெற்றது. இத்தகைய பெருமைக்கு அவரை ஆளாக்கிய சக்தியை நாம் யோசிக்கவேண்டும். இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டு கண்ட இணையிலா ஞானியாம் குருமகராஜ் இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் அருட் கொள்கைகளை உலகுக்கு உதவும் இராமகிருஷ்ண சங்கத்தின் தொடர்பும் நல்லோர் இணக்கமும் ஆரம்பத்திலிருந்தே இவரை ஆட்கொண்டுள்ளன என்பதை நாம் அறிகிறோம். அவைகள் எல்லாம் ஒன்று சேர்ந்து அதிபர் அவர்களை உயர்த்திவிட்டன. தவமும் தவமுடையார்க்கே என்பது பொய்யாமொழியன்றோ. எந்தச் சூழலிலே அதிபர் அவர்கள் உருவாகினார்களோ அதே நிலை தம்மைச் சார்ந்தவர்களுக்கும்—மாணவர்களுக்கும் கிடைக்கச் செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு கூடிய செயல்களை இப்பன்றளவு செய்துள்ளார்கள். கல்வி அறிவு மாத்திரம் பலனளிக்காது. அது அருளின்பாற்பட வேண்டும் என்ற உண்மையை உணர்ந்து எழுதியும் பேசியும் வந்ததோடமையாது கடவுள் பக்தராயும் அனுட்டானியாயும் திகழ்கின்றார். மாணவர்களுக்கும் மற்றவர்க்கும் இயன்ற வழிகளிலெல்லாம் அச்சந்தர்ப்பங்களைத் தருகின்றார்கள். அறிஞர்களையும் மேதைகளையும் நாம் காணவும், அவர்கள் பொன் மொழிகளையெல்லாம் கேட்டுப் பயன்பெறவும் நமக்குக் கிடைக்கும் வாய்ப்புப் போல் யாழ்நகரில் யார்க்கும் கிடைப்பதில்லை.

வித்தியாலயத்துக்கு வெளியேயும் எங்கள் அதிபர் ஓய்ந்திருப்பவரல்லர். எந்த ஒரு முக்கிய நிகழ்ச்சியாயினும் அதில் திரு. அம்பிகைபாகன் அவர்களுக்கும் மிக முக்கிய பொறுப்பு இருக்கும். தமது வஞ்சகமற்ற புன்சிரிப்பாலும்—சுயனலமற்ற சேவையாலும் யாரையும் தம்பாற் கவர்ந்துகொள்ளும் ஆற்றலை இயற்கையாகப் பெற்றவர்கள். தாய்த்தமிழகத்திலே பெரும்பாலும் எந்தப் பேரறிஞர்களிடத்தேயும் நான் அம்பிகைபாகனின் மாணவன் என்றுகூறி ஆதரவும், அன்பும், மதிப்பும் பெறலாம். இதனை எனது தென்னிந்திய சுற்றுப்பிரயாணத்தின்போது கண்டேன். அச்சமயங்களில் எல்லாம் நானடைந்த உள்ளத்துவகைகளை வெளிப்படுத்த எனக்கு வார்த்தைகள் இல்லை. அதிபர் அவர்கள் பெருமைக்கு மதிப்புக் கொடுத்தார்கள்—பெருமையைப் போற்றினார்கள். அந்தப்பெருமை அவரையே ஆட்கொண்டது விந்தைக்குரியதன்று.

கால் நூற்றாண்டைச் சேவையிலும்—அரைநூற்றாண்டை வயதாலும் கழித்து விட்ட வாலிபர் அவர். அவரது சேவைகள் கல்வி, மடம், கலைகள், பண்பாடு என்ற துறைகளில் எதிர்காலத்திற்குள் மிக மிக அவசியமாகின்றது நம்மினம் சோதனைக்குட்பட்டுள்ள காலம் இச்சந்தர்ப்பத்திற்குள் அதிபர் அவர்களைப்போன்ற உண்மைச் செயலாளர்கள் சமூகத்துக்குத் தேவை. நம்மினத்தின் உயர்வுக்கும் சிறப்புக்கும் திரு. ச. அம்பிகைபாகனது பேருழைப்புத்தேவை. இக்கட்டத்திலே நிறைந்த ஆயுளையும்—பூரணசுகத்தையும் குறைவின்றிக் கொடுத்துக் காப்பாற்றி எங்கள் அதிபரின் பெயரும், சிறப்பும் மென்மேலும் உயர்ந்து மிளிர் எல்லாம் வல்ல உமைபாகன் திருவருள் கிடைக்க வேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

R. R. அப்பாத்துரை
பழையமாணவன்

நான் ஓர் எழுத்தாளன்

ஆற்றிவு படைத்த மனிதன் ஒரு விசித்திரப் பிறவி. வாழ்க்கை என்னும் போராட்டங்கள் நிறைந்த பாதையின் கடினத்தை நன்குணர்ந்திருந்தும் ஏனோ அவன் இவ்வாழ்க்கைப் பாதையுடன் இதைவிடச் சற்றுக் கடினமான இலட்சியப்பாதை என்ற தோர் வழியையும் வகுத்துக்கொண்டு காலவரம்பிற்குட்பட்ட தன் வாழ்நாளிலேயே இவ்விரு வழிகளிலும் கூடுமான அளவு தூரம் முன்னேறிவிட முயல்கிறான். வாழவேண்டும் என்ற துடிப்பு மனிதனுக்கு மட்டுமல்ல, மற்றைய ஜீவராசிகளுக்கும் உண்டு. ஆனால் இவ்விஷயத்தில் அறிவில் மேம்பட்ட மானிடனுக்கும் அவனைவிட அறிவிற்குறைந்த மற்றைய ஜீவன்களுக்குமிடையே ஒரு முக்கிய வேறுபாடு உண்டு. வாழவேண்டும் என்ற ஒரே நோக்குடன்தான் அறிவிற்குறைந்த ஜீவராசிகள் இயற்கையுடன் போராடி வருகின்றன. ஆனால் மனிதனோ வாழ வேண்டும் என்பதோடமையாது, ஒரு குறிப்பிட்ட குறிக்கோளுடன் வாழ வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறான். நிலையற்ற தன் வாழ்நாளிலேயே தான் கொண்ட இலட்சியத்தை நிலையுள்ளதாகிவிட அவன் படும்பாடுகள் பற்பல.

நிடரென்று இந்த இலட்சியத்தைப்பற்றி என்னை எழுதத் தூண்டியதெல்லாம் கடந்த இருபது வருடகாலத்தில் என் இலட்சியத்துறையான எழுத்துத் துறையில் நான் பெற்ற அநுபவங்களே. எனக்கு அப்போது பத்து வயது, விவரமறியாப் பால்யப்பருவம்; பேரூ பிடித்து எழுதுவதென்படி என்பதைக்கூடத் தெளிவாக அறிந்திராத பருவம், அந்த வயதிலேயே நான் எழுதத் தொடங்கிவிட்டேன். எப்படித் தெரியுமா? அம்மாதிரி அமுதுபெற்ற கொப்பியின் கடைசிப் பக்கத்திலே 'கோணங்கி மாணங்கி' எழுத்துகளால் என் கை வண்ணத்தைக் காட்டத் தொடங்கிவிடுவேன். ஒரேயொரு ஊரிலே... இப்படியாக ஆரம்பித்து என் பத்து வயது அநுபவத்திற்குட்பட்ட குட்டிக் கதைகள் சிலவற்றை எழுதிவிடுவேன். இது நடந்து ஆண்டுகள் இருபது உருண்டோடி விட்டன, இன்று என்னை எழுத்தாளன் என்ற ரீதியில் அறிந்தவர்கள் ஏராளம்.

'வில்லேர் உழவர் பகை கொள்ளும் கொள்ளற்ற சொல்லேர் உழவர் பகை' என்ற வழுவா வள்ளுவன் வாய்மொழி என் விஷயத்தைப் பொறுத்த வரையில் சற்று வழுவித்தான் விட்டது. நான் எழுதத் தொடங்கு முன் என் நண்பர்களாக இருந்த பலர் நான் எழுத்துலகில் பிரவேசித்ததும் என் பகைவர்களாக மாறத் தலைப்பட்டனர். அவர்களின் வாய்களிலிருந்து கிளம்பிய என் எழுத்தைப் பற்றிய விமர்சனத்தைச் சற்றுச் செவிமடுக்கும் பாக்கியம் எனக்குக் கிடைத்தது. அவர்கள் பேசிக்கொண்டதெல்லாம் இதுதான். நாற்றமடிக்கும் இச்சமுதாயச் சாக்கடையை நான் கிண்டிக் கிளறிச் செப்பனிடத் துணிந்துவிட்டேனாம்! பன்னீர் தெளித்து இதைப் பக்குவமாக்க என்னால் முடியவில்லையாம்! இதைக்கேட்டு வேதனைச் சிரிப்பொன்றைச் உதிர்ப்பதைத் தவிர வேறொன்றையும்என்னால் செய்ய முடியவில்லை. ஆண்டுகள் பலவாக இச் சமுதாயுடன் 'ஒன்றிப் போயிருக்கும் அழுக்கை அகற்றுவதென்பது இலகுவான காரியமல்லவே, ஆனால் அதற்காக நாம் இந்த அழுக்கை அகற்றும் பணியில் முனையாமல் இருந்து விட்டால் ஒரு காலத்தில் இச்சமுதாயம் ஓர் அழுக்குக் குட்டையாக மாறிவிடக்கூடுமல்லவா? இதைத் தவிர்க்க வேண்டும் என்ற அவாவுடையவர்களில் நானும் ஒருவன். அதனால்தான் சமுதாயத்தின் குறைபாடுகளை அப்பட்டமாகச் சுட்டிக்காட்டி, அதைத் திருத்த நான் எனது பேரூவைப் பயன் படுத்தினேன்.

எழுத்தாளன் உள்ளம் ஓர் கண்ணாடி; அவன் எழுத்து இக் கண்ணாடியில்படும் சமூகத்தின் 'நெளிவு' 'சளி'வுகளின் பிரதிபலிப்பு. நாம் வாழும் சமுதாயத்தில் நிகழ் வனவற்றை எழுத்தாளன் எமக்குப் படம்பிடித்துக் காட்டுகிறான். ஒரு மொழிக்குத் தனிப் பெருமை அளிப்பவை அம்மொழியின்கண்ணுள்ள இலக்கியங்களே. அத்துடன் எந்த ஒரு மொழியில் ஆழமான கவையான இலக்கியங்கள் இருக்கின்றனவோ அம் மொழி அழியாவரம் பெற்ற சிரஞ்சீவி மொழி என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை. இதற்கு எடுத்துக் காட்டாக மேற்கொள்ள எம் தமிழ் மொழியிருக்கிறது. கல்தோன்றி மண் தோன்றாக் காலத்தே தோன்றிய நம் முதுமொழி இன்றுவரை வளம் குன்றாமல் இருப்பதற்குச் செம்மை சான்ற இலக்கியங்கள் பல அதில் இருப்பதும் ஒரு முக்கிய காரணமன்றே.

எமது தமிழ்ச் சமூகத்தைப் பொறுத்த வரையில் மற்றைய துறைகளைச் சார்ந்த வர்களுக்கு இருக்கும் மதிப்பும் மரியாதையும் எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு இருப்பதில்லை. இதை எண்ணி என் நெஞ்சம் புண்ணான நாட்கள் எத்தனையோ. உழுது பண்படுத்திய நிலத்தில் பயிர் வளர்க்கும் உழவன் வாளை நம்புகிறான், அது பொழிந்து தன் பயிர்களைக் காக்கும் என்று. இதுபோலவே தன் உள்ளத்தைப் பண்படுத்தி அதில் விளைந்த கருத்து விதைகளை எழுத்தாக விதைக்கும் சொல் ஏர் உழவர்களும் தம் எழுத்துப் பயிர் வாழத் தம் சமூகத்தின் கண்வாழும் மக்களின் ஆதரவையே நம்புகிறார்கள். உண்மையில் எழுத்தாளன் ஒருவனின் எழுத்துக்கள்தாம் ஒரு நாட்டில் மொழிப்பற்றையோ, இனப் பற்றையோ, அன்றி மதப்பற்றையோ தூண்டிவிடும் சாதனமாகும். அடிமை இருளில் அமுந்திக்கிடந்த மக்களைச் சுதந்திர தாகங்கொண்டு குமுற வைத்தது எழுத்துத்தான்! அரசியல் உரிமை அற்று அநாதைகளாக இருந்த மக்களை இரத்தம் சிந்தி அவ்வுரிமைகளை மீட்கப் பண்ணியதும் எழுத்துத்தான்! இது மாத்திர மன்று. தம் மொழி, மதம், கலாச்சாரம் ஆகியவற்றை மறந்து 'நாகரிகம்' என்னும் மோகம் பிடித்துத் தறிகெட்டு அலைபவர்களைத் திருத்தும் வல்லமை உடையதும் எழுத்துத்தான். ஆகவே எழுத்தின் வல்லமைகள் எண்ணிலடங்காதவை.

எழுத்தை இரசிக்கும் ஆற்றல் படைத்தவர்கள் குறைந்த எமது சமூகத்தில் பெரும்பாலும் உண்மையான இலக்கிய இரசிகர்களைக் காண முடிவதில்லை. இந்நாட்களிலே பொழுது போக்கும் ஒரே நோக்குடன் இலக்கியங்களைப் படிப்போரின் எண்ணிக்கையே அதிகம். ஆனால் நாம் ஒரு இலக்கியத்தை ஆழ்ந்து கற்று அதில் உள்ள கருத்துக் குவியல்களை அலசி ஆராய்ந்தாலொழிய உண்மையில் நாம் ஓர் இலக்கியத்தைக் கற்று விட்டதாகக் கூற முடியாது. பேராசிரியர் ரஸ்கின் கூறியதுபோல 'ஒரு நல்ல நூலானது தன்னகத்தே எடுக்க எடுக்கக் குறைவற்ற கருத்துக் குவியல்களைக் கொண்டிருக்கிறது', ஆதலால் எம் அறிவுக்கு எட்டிய அளவிலேயே நாம் ஒரு நூலை இரசிக்கிறோம். எமது இளம் பிராயத்தில் நாம் ஒரு நூலிலிருந்து பெறும் அறிவானது, எமது அறிவு முதிர்ச்சியடைந்த பருவத்தில் நாம் பெறும் அறிவைவிடக் குறைவானதே. என் நண்பர்கள் பலர் அடிக்கடி வள்ளுவன், இளங்கோ என்று விளாசித் தள்ளுவதை நான் கண்டிருக்கிறேன். இவர்களில் எவராவது வள்ளுவன் இளங்கோ இவர்களின் இலக்கியத்தை ஆழக் கற்றிருப்பார்களா என்றால் அது சந்தேகமே. ஏதோ நாலுபேர் கூறுவதைக் கேட்டுத் தாமும் கூறுவது இவர்கள் வழக்கமாகிவிட்டது. இந்நிலை மாறவேண்டும். ஓர் இலக்கிய கர்த்தாவின் இலக்கியங்கள் வாழ உண்மை விமர்சகர்கள் தொகை பெருக வேண்டும். எமக்குப் பிடிக்காத ஒரு கொள்கையை ஒரு நூலில் கண்டுவிட்டால் அதற்காக அந்த நூலின் சிருட்டி கர்த்தாவின் மேல் வெறுப்படைவது அறிவீனம். அவன் எழுதுவதிலும் எவ்வளவு தூரம் உண்மையிருக்கிறது என்பதை ஆராயவேண்டியதே அறிவுடையோர்கள் செய்யவேண்டியது.

இருபதாம் நூற்றாண்டைப் பொறுத்த வரையில் தமிழ் இலக்கியச் சோலையில் புதுமலர்கள் பல மணம் பரப்பக் காரணமாயிருந்தவன் புதுமைப் பித்தனே. புதுமைப் பித்தன் கையாண்டது கடினப் பதங்களையல்ல. மக்கள் அன்றாட வாழ்வில் உபயோகிக் கும் சாதாரண சொற்களைக்கொண்டே அவனால் அழகானதோர் இலக்கியச் சோலையை உரு வாக்க முடிந்தது. அந்நிய மொழியாம் ஆங்கிலம் எம் நாட்டில் செல்வாக்குப் பெற்று விளங்கியதன் பலகை அம்மொழியின் மூலம் அந்நிய நாட்டிலக்கியங்களுடனும் உறவா டும் பாக்கியம் எமக்குக் கிடைத்தது. இதன் பலகை ஆழமுள்ள அருமையான இலக் கியங்கள் பல தமிழ் இலக்கியப் பூங்காவிலும் பூக்கத் தொடங்கின. புதுமைப் பித்தனைத் தொடர்ந்து புதுப்பாணி இலக்கியங்கள் பல எம்மொழியில் தோன்றவாரம்பித்தன. இலக்கியத் துறையில் துணிந்து ஒரு புது வழியை வகுத்த பெருமை அமரன் பார திக்கே உரியதாகும். பாரதி மறைந்து இன்று ஆண்டுகள் பலவாகின்றனவே. ஆனால் அவன் புகழுடம்பு இன்னும் மறைந்துவிடவில்லையே! இதற்குக் காரணம்? பாரதி பணத் திற்காகப் பாடவில்லை, அவன் நாட்டு விடுதலைக்காகப் பாடினான், சமூக வளர்ச்சியை மனத்தில் கொண்டு பாடினான், தமிழ் மொழி புது ஒளிபெறத் தன் பாத்திறனைப் பயன் படுத்தினான். இதனாற்றான் அவன் கவிதைகள் காலத்தையும் வென்று நிலைத்து நிற்கின்றன.

என்போன்ற தற்கால எழுத்தாளர்கள் படைக்கும் இலக்கியங்களையும் படித்தனுபவிக்க நான் தவறுவதில்லை. இற்றைக்குச் சில வருடங்களுக்கு முன் இருந்ததை விட இப்போது தமிழ் இலக்கியங்கள் வளர்ச்சியடைந்திருக்கின்றன என்பதே என் கருத்து. சிறுகதை, பெருங்கதை, இலக்கியங்கள் எம் மொழியில் இப்போது நன்கு வளர்ச்சிபெற்றிலங்குகின்றன என்பதற்குத் தற்கால பேரூ மன்னர்களின் எழுத்துக் களே சான்று பகர வல்லனவாயிருக்கின்றன. பெருங்கதை என்றதும் எம்முன் தோன்று பவர் பேராசிரியர் கல்கி அவர்களே, அவரின் பெருங்கதைகளான பொன்னியின் செல்வன், சிவகாமியின் சபதம் ஆகியவற்றை நாம் மறந்துவிட முடியுமா? சிவகாமி யின் சபதத்தில் அவர் படைத்த நாகநந்தினியை என்னால் மறக்கவே முடியவில்லை. கடினமான வெளியோட்டைப் பிரித்ததும் தேங்காயினுள்ளே சுவையான ஓர் பகுதி தென்படவில்லையா? அதைப்போன்று நாகநந்தினியின் தோற்றத்தைப் பற்றி அவர் குறிப்பிடும்போது அவளை ஓர் முரட்டுக்குணவான் என்று முடிவுகட்டிவிட்ட நான் அவனின் உள்ளம் கலையின் மேல் கொண்டிருந்த அபார மோகத்தைக் கண்டதும் உண்மையிலேயே அவன்மேல் பற்றுக் கொண்டுவீட்டேன்.

'கல்கி' அவர்கள் இலக்கியச் சேவைக் கென்று விட்டுச் சென்ற கல்கி இதழில் அகிலன் தீட்டிய 'பாவைவிளக்கையும்' மணிவண்ணன் அழகுறப் புனைந்த 'குறிஞ்சிமலரையும்' நாம் மறப்பதற்கில்லை. தணிகாசலம் ஓர் வெள்ளையுள்ளம் கொண்ட வாழ்த்துடிக்கும் வாழிபன். அவன் மாசபடிந்த இச்சமூகத்தின் கண் படும் இன்னல் களை, எமக்கு அப்படியே படம் பிடித்துக் காட்டி எம்முள்ளங்களிலெல்லாம் 'பாவை விளக்கைச்' சுடர் விடச் செய்து விட்டார் அகிலன். அரவிந்தன் அழகும், அறிவும் மிக்க ஓர் இளைஞன். பூரணி அவன் இயல்புக்கியைந்த ஓர் அருங்குணவதி. பல்லாண்டு களுக்கு ஒரு முறை மலரும் 'குறிஞ்சி' சிறுமலராகப் பூரணியைக் காட்டி, முடிவில் அவ ளின் இலட்சியக்காதலன் அரவிந்தனை அமரனுக்கி விட்டு 'அரவிந்தா நீ சாகவில்லை உன்னைப்போன்ற அறிவும் அழகும், பண்பும் நிறைந்தவர்கள் தலைமுறைக் கொருதரம் இத் தமிழ் மண்ணில் தோன்ற வேண்டும்' என்கிறாரே மணிவண்ணன், அப்போது எம் கண்களில் கண்ணீர் பனித்து விடவில்லையா?

கனக்கென்று தனி வழி வகுத்து இலக்கியப் பணி புரிந்து வரும் டாக்டர் வரதராசனில் நான் ஒரு மட்டற்ற மதிப்பு வைத்திருக்கிறேன். சாதாரண எழுத்துக்களா அவர் எழுதுபவை? ஏதோ இலேசாக இரண்டொரு வரிகளை எழுதுவார், ஆனால் அந்த வரிகளில் இருக்கும் ஆழந்த கருத்தைக் கண்டு பிடிக்க 'இலக்கியக் கண்ணாடிதான் தேவைப்படும்.

ஜெக்சிற்பியன், மாயாவி, போன்ற தமிழக எழுத்தாளர்களும், சொக்கன், நாகராஜன், போன்ற ஈழநாட்டு எழுத்தாளர்களும் எனக்கு மிகவும் பிடித்தமான பேனா மன்னர்கள்.

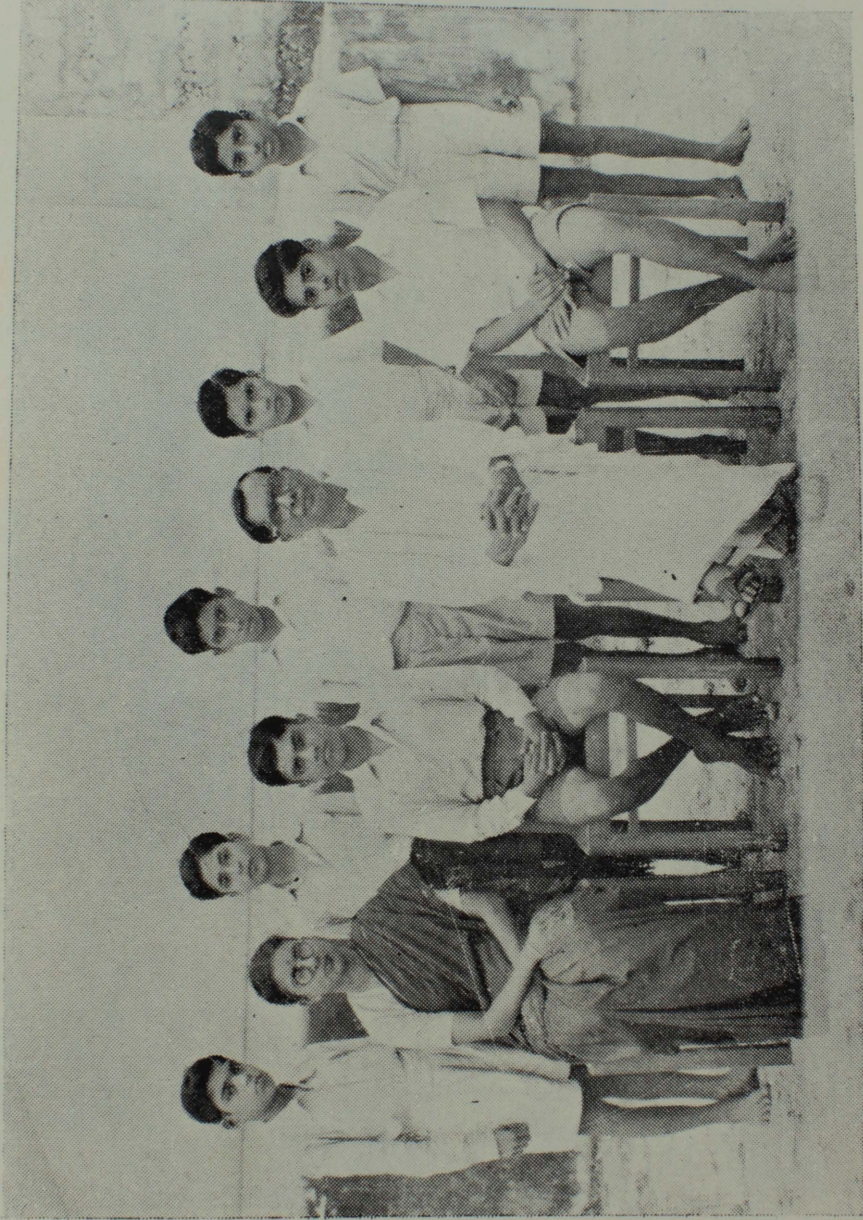
இப்படியாக இலக்கியங்கள் பலவற்றைப் படித்தும், ஒரு சில இலக்கியங்களை ஆக்கியும் வரும் என்னுள்ளத்திலே நீண்டநாளாக ஓர் ஆவல் இருந்து வருகிறது. தமிழில் ஓரிரண்டு அழகான இலக்கியங்களை எழுதி விட்டுத்தான் கண்ணை மூட வேண்டுமென்பதே அந்த ஆவல். என் ஆவல் நிறைவேறத் தமிழ்த் தெய்வம் எனக்கு அருள் பாலிப்பாள் என்ற நம்பிக்கை எனக்குண்டு.

இறுதியாக இந்த இலக்கிய கர்த்தா சொல்லவிரும்புவது ஒன்றைத்தான். எழுதும் ஆற்றல் மட்டும் ஒருவனிடம் அமைந்து விட்டால் போதாது, இதைவிட மேலாக அவனிடம் மொழிப்பற்று, நாட்டுப்பற்று, மதப்பற்று ஆகியவை இருந்தாக வேண்டும். அப்போதுதான் அவன் படைக்கும் இலக்கியங்கள் காலத்தை வெல்லும் திறனைப் பெறக்கூடியனவாயிருக்கும். கடந்த சில வருடங்களாக இலக்கிய வானில் ஓர் விடிவெள்ளி தோன்றுவதற்கான அறிகுறிகள் தென்படுகின்றன. விடிவெள்ளி தோன்றட்டும். இலக்கிய வானின் இருளகலட்டும். இதனால் என்போன்ற இலக்கிய கர்த்தாக்களின் வயிறும் உள்ளமும் நிரம்பட்டும். தமிழிலக்கியம் புத்துயிர் பெறட்டும் என்பதே என் அவா.

N. பாலசுப்பிரமணியம்
Sr. H. S. C. [Science]

Winners of the Challenge cup at the singing contest (Seniors) organised by the N. P. T. A.

Winners at the singing contest (Juniors) organised by the N. P. T. A.

புதிய ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகளில் எழுந்துள்ள அரசியல் பிரச்சினைகள்

2-வது மகா யுத்தத்திற்குப் பின் ஆசியாவிலும் ஆபிரிக்காவிலும் பல நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்றுள்ளன. இந்தோனேஷியா தொடக்கம் மேற்கு ஆபிரிக்காவிலுள்ள கொங்கோ வரை அரசியல் சுதந்திரத்தை இந்நாடுகள் பெற்றிருந்தாலும் இந்நாடுகளில் பொருளாதார சமூக சுதந்திரத்தைப் பெற்றுச் சுபீட்ச வாழ்வு மக்கள் பெற்றிருக்கின்றனரோ என்பது சந்தேகம்தான். இந்நாடுகளுக்குள்ள பிரச்சினைகள் ஒரே மாதிரியானவையென்றே கூறலாம். இந்நாடுகளுக்கிடையே விஸ்தீரணத்திலும், சமூகவமைப்பிலும் சனத்தொகையிலும், இயற்கை வளத்திலும் பல வேறுபாடுகளுண்டென்றாலும் இவர்களை எதிர்த்து நிற்கும் பிரச்சினைகள் ஒரே மாதிரியானவை. உபகண்டமாகிய இந்தியாவில் 38 கோடி மக்களும், லெனின், ஜோர்டன் ஆகிய நாடுகளிலே 10 லட்சம் மக்களுமிருக்கின்றனர். இந்நாடுகள் சுதந்திரம் பெற்றதும் உலக அரங்கிலே ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளின் மதிப்பு உயர்த்தப்பட்டிருப்பதுமல்லாமல் மமதை பிடித்திருந்த அமெரிக்க, ஐரோப்பிய நாடுகளின் பெருமையும் குறைக்கப்பட்டன. இவ்வாண்டு நடந்த ஐக்கிய நாட்டுப் பொதுச் சபைக் கூட்டத்தில் 26 ஆபிரிக்க நாடுகள் புதிதாக இடம் பெற்றதாலும், அங்கத்தவர்களின் தொகை 99 ஆக இருப்பதாலும் ஆசிய ஆபிரிக்க நாடுகளின் குரலை அசட்டை செய்ய முடியாத நிலைமையேற்பட்டிருக்கிறது. மேற்கு வல்லரசுகளுக்கும், கொம்யூனிஸ நாடுகளுக்கும்ிடையிலுள்ள பனிப்பேரில் (Cold War) இந்நாடுகள் நடுநிலைமை தாங்கி உலக சமாதானத்திற்குப் பெரும் உதவி செய்து வருகின்றன.

புதிதாக சுதந்திரம் பெற்ற இந்நாடுகள் தங்களுக்குகந்த அரசியல் ஸ்தாபனங்களை நிலைநாட்ட வேண்டியிருந்தன. இது சுலபமாக அடையக் கூடியதொன்றன்று. அடிமையாக இருந்த காலத்தில் இவர்களுடைய கர்ணபரம்பரை முறைகளும், சமூக அமைப்பும் அற்றுப் போய்விட்டன. பொருளாதார, சமூக சீர்திருத்தம் செய்வது இவர்கள் பொறுப்பாயிற்று. பரிபாலன, அரசியல் ஒழுங்குகள் இல்லாமையால் சிக்கலான பல பிரச்சினைகள் தீர்க்க வேண்டியிருக்கின்றன. அரசியல் சுதந்திரம் பெற்றாலும் அச் சுதந்திரத்தைப் பேணி வளர்ப்பதற்கேற்ற பல தொழில்களில் திறமை பெற்றவர்களும், அப்பொறுப்பை யேற்று நடத்தத் தயாராகவுள்ள பொதுமக்களும் இல்லையென்றே கூற வேண்டும். இதுவுமன்றி இக்காலம் புரட்சி மிகுந்ததாக இருக்கிறது. ஹிரோஷி மாஸிலே போடப்பட்ட அணுக்குண்டு ஒரு யுகத்திற்கு முற்றுப்புள்ளியிட்டுப் புதிய அணுயுகத்தை உருவாக்கியுள்ளது. இதனால் பல மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. இதுவரை சமூகத்தில் வகுப்புப் பிரிவினைகள் இருந்து வந்தன. ஆனால் இப்பொழுது இக்குறை சிறிது சிறிதாக அகற்றப்பட்டு வருகிறது. கைத்தொழிலில் பெரும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. சமூகத்திலும் திடுக்கிடக்கூடிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டுள்ளன.

சுதந்திரம் பெற்ற எல்லா நாடுகளும் அரசியலில் ஜனநாயக முறையையே வகுத்துக் கொண்டன. முடியாட்சிகள் ஒழிக்கப்பட்டு எல்லாம் குடியரசுகளாயின. இலங்கையும் குடியரசாவதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன. வேறு நாட்டு ஜனநாயக முறைகளைக் கையாண்டவர்களேயொழிய அதைத் தங்கள் தங்கள் சூழ்நிலைக்கேற்றமாதிரி மாற்றியமைக்க முடியவில்லை. இந்நாடுகளுக்குச் சொந்தமான

ஜனநாயக பரம்பரையும் கிடையாது. பிரித்தானிய நாட்டுக்கு அடிமையாயிருந்து சுதந்திரம் பெற்ற நாடுகள் பிரித்தானிய பாராளுமன்ற அரசியல் முறையையே பின்பற்றின. ஆனால் அதனால் ஏற்படக்கூடிய எல்லாப் பலப்பலன்களையும் அவர்களாலே பெற முடியவில்லை. அரசியல் அறிவிலே மிகவும் ஆற்றல் பெற்ற பிரித்தானிய மக்கள் கையாண்ட அரசியல் முறையை அரசியல் ஞானமில்லாத மக்களிடையே புகுத்தப்பட்டதன் பலன் இப்பொழுது நடக்கும் அரசியல் குழப்பங்களின் மூலம் வெளிப்படையாகின்றது. ஜனநாயகத்திற்கு அவசியமானது கீழ்ப்படிந்து நடப்பதும், இணக்க முறையுமே. இவ்விரண்டு குணதிசயங்களும் இந்நாடுகளில் காணக்கூடியனவாயில்லை. சட்டத்தின் ஆட்சிக்கு உட்பட்டாலொழிய ஜனநாயகத்தை வெற்றிகரமாக நடத்த முடியாது. இன்று பிரித்தானியாவிலே ஜனநாயகம் ஒங்கியிருப்பதற்குக் காரணம் அரசனோ, ஆண்டியோ சட்டத்தை மீறி நடக்க முடியாது. ஜனநாயக முறையில் தத்துவப்படி மக்களுக்கே பரிபூரண அதிகாரம் இருந்தாலும் நடைமுறையில் பெரும்பான்மையினரின் தீர்ப்பே முக்கியத்துவம் பெறுகிறது. பெரும்பான்மையினர் பெருந்தன்மையுடன் நடக்காவிடில் சிறுபான்மையினர் நசுக்கப்பட்டு அதனால் குழப்பமும் ஏற்படும். மேலே கூறிய நாடுகளில் இக்கஷ்டம் பெருமளவிருப்பதை உணரக் கூடியதாயிருக்கிறது. இப்படியான கஷ்டங்களேற்பட்டதால் சில நாடுகளில் ஜனநாயகமொழிந்து சர்வாதிகாரம் தலைதாக்கி விடுமோவென்ற சந்தேகம் கிளம்பியுள்ளது. இந்தோனேஷியா, பர்மா, சிரியா, பாகிஸ்தான், கொங்கோ ஆகிய நாடுகளில் பெரும்பான்மையினரின் தீர்ப்பை சில பகுதியினர் ஆட்சேபித்ததன் பலனால் அரசியல் குழப்பங்களேற்பட்டிருக்கின்றன. பாகிஸ்தானில் ஓர் இராணுவ அதிகாரியே அதிகாரத்தைத் தன்வசப்படுத்தியிருக்கிறார். இந்தோனேஷியாவின் தளபதி சுகர்னோ கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஜனநாயக முறையைக் கையாளுகிறார்.

புதிய ஆசிய ஆபிரிக்க சுதந்திர நாடுகளில் காணப்படும் மற்றுமொரு பெருங் குறை யாதெனில் அவர்களுடைய அரசியல் முறைகளில் சம்பிரதாயமாக ஏற்பட்ட வழக்கங்கள் இல்லாதிருப்பதேயாகும். இஷ்டபூர்வமான ஸ்தாபனங்கள், சுதந்திரமான பத்திரிகைகள், சட்டத்தின் ஆட்சி, சுதந்திரமான எதிர்க்கட்சி அத்தியாவசியமானவை. ஜனநாயகவமைப்பில் எதிர்ப்பு இன்றியமையாதது. ஜனநாயகத்தையே காப்பாற்றுவது ஓர் சுதந்திர எதிர்ப்பு எனப்படுகிறது. ஆனால் சமீபகாலங்களில் எதிர்ப்பை நசுக்க இந்நாடுகளில் முயன்று வருகிறார்கள். எங்கள் நாட்டையே உதாரணமாக நாம் எடுக்கலாம். பெரும்பான்மையோரின் தீர்ப்பு என்ற ஜனநாயகப் போர்வையில் பல அநீதியான செயல்களை இன்றைய அரசாங்கம் செய்து வருவதை நாம் காண்கிறோம். கொங்கோவில் நடக்கும் அரசியல் குழப்பம் மூன்றாவது உலகப் போரையே தொடக்கி விடுமோ என்றும் பீதி பலருடைய மனத்தில் எழுந்திருக்கிறது. கொங்கோவிலுள்ள குழப்பத்திற்கு முக்கிய காரணம் சுதந்திரத்தைப் பெற்ற அந்நாட்டு மக்கள் தங்கள் நாட்டைக் கொண்டு நடத்தும் அறிவும், அனுபவமும் பெறவில்லை. எப்பொழுதும் ஒரு நாட்டிலே மக்களுடைய அரசியல் அறிவுக்குக் கூடியதாக அரசியல் ஸ்தாபனங்கள் இருக்கப்படாது. எங்கள் நாட்டையே இதற்கு உதாரணமாக எடுக்கலாம். பிரித்தானியாவைப் போன்ற சிறந்த அரசியல் ஸ்தாபனங்கள் எங்கள் நாட்டில் இருந்தாலும் எங்கள் நாட்டு மக்களின் மனத்திலே ஜனநாயகக் கருத்துக்கள் இன்றும் வேருன்றவில்லை.

அடுத்தபடியாக இந்நாடுகளிலுள்ள மக்களிடத்தே சுதந்திரமாக இயங்கும் தன்மை குறைவாகவிருக்கிறது. ஆட்டு மந்தை போல் வாழுகின்றனர். எப்பொழுதும் எவ்வளவு சிறந்த அரசியல் ஸ்தாபனங்களிருந்தாலும் மக்களிடத்திலிருந்தே புதிய கருத்துக்கள் தோன்ற வேண்டும். இவை பாராளுமன்றத்தில் பிரதிபலிக்க வேண்டுமே யொழிய பாராளுமன்றமே கருத்துக்களை உருவாக்க வேண்டுமென்று எதிர்பார்க்கக்

கூடாது. இதற்கு மக்களிடத்தே அறிவும், பண்பும் இருக்கவேண்டியதவசியம். ஜனநாயகம் சரியாக இயங்க வேண்டுமென்றால் மக்களிடமிருந்து புதிய புதிய கருத்துக்கள் தோன்றிக்கொண்டேயிருக்க வேண்டும். கல்விக்கூடங்கள், முக்கியமாக சர்வகலாசாலைகள் இதில் பெரும் பங்கெடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். துரதிர்ஷ்டவசமாக இப்புதிய நாடுகளில் சர்வகலாசாலைகள் மிகவும் சமீபகாலங்களில்தான் ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆனால் இந்தியாவில் மாத்திரம் சர்வகலாசாலைகள் பல ஆண்டுகளாக இத்தொண்டை ஆற்றி வருகின்றன.

மேலும் இந்நாடுகளில் படித்தவர்கள் ஒருசிலரேயிருப்பதால் நாட்டை ஆளும் பொறுப்பும் இவர்களிடம்வந்து சேருகிறது. ஆதலால் எல்லா மக்களுக்கும் நன்மை பயக்கக் கூடியமாதிரி ஆட்சி நடத்துபடுமென எதிர்பார்க்க முடியாது. பல தரப்பட்ட மக்களுக்கும் நாட்டின் பரிபாலனத்தில் சிரத்தை கொள்ளுவது இன்றியமையாதது. ஆனால் இந்த நாடுகளில் தேர்தல் காலங்களில் மாத்திரம் பெர்துமக்கள் அரசியலிலே கவனம் செலுத்துகின்றனரேயொழிய மற்றும்படி அசிரத்தையாகவே யிருக்கின்றனர். இது ஜனநாயகத்திற்கு பெரும் ஆபத்தை விளைவிக்கிறது. இங்கிலாந்து, பிரான்ஸ் போன்ற நாடுகளுக்கும் இப்புதிய நாடுகளுக்குமுள்ளவித்தியாசம் இதுவே. ஒரு ஜனநாயக நாட்டின் எல்லாப் பிரச்சினைகளுக்கும் சமசந்தர்ப்பத்தால் எப்பொழுதும் அரசியலறிவும், அனுபவமும் பெற்றவர்களே ஆட்சிப்பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்வார்களென எதிர்பார்க்க முடியாது. மக்கள் சரியான அரசியலில் ஞானம் பெற்றிருக்காததால் தகுதியற்றவர்களும், சுயநலவாதிகளும் தகாத முறைகளில் ஆளும் பொறுப்பைப் பெறுகின்றனர். எங்கள் நாடு இதற்கு சிறந்ததோர் உதாரணமாகும். இதுமட்டுமல்லாமல் இந்நாடுகளில் தகுந்தவர்கள் கிடைப்பது பெருங்கஷ்டமாயிருக்கிறது.

ஜனநாயக அரசியல் முறையிலே நாட்டுக்கு நாடு பலவேறுபாடுகளுண்டு. உதாரணமாக இங்கிலாந்திலும், ஐக்கிய அமெரிக்க நாட்டிலும், இரு கட்சி முறையே வழக்கத்திலிருக்கின்றன. ஆனால் பிரான்சில் பலகட்சிகளிருக்கின்றன. இப்படியிருக்குங்கால் புதிதாக சுதந்திரம்பெற்ற ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகள் எந்தமுறை தங்களுக்கேற்ற தென தீர்மானிப்பது பெருங்கஷ்டத்தைக் கொடுக்கிறது. புத்தகங்களைப்படித்து ஜனநாயகத்தை ஒருநாட்டில் நிலைநாட்ட முடியாது. அந்தந்த நாட்டிலுள்ள அரசியல், பொருளாதார, சமூகநிலைமைகளை ஆராய்ந்து அதற்கேற்றவாறு ஓர் அரசாங்க முறையை அமைத்தால்தான் நன்மை பயக்கும். எந்தநாட்டிலும் உடனடியாகச் சிறந்த, பிழையற்ற ஓர் அரசியல் முறையை ஸ்தாபிக்க முடியாது. இதனால் ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகள் பல சோதனைக்குள்ளாக வேண்டும். இதில் ஜனநாயகமழிந்து சர்வாதிகாரம் தலைதாக்காமல் காப்பாற்றப்பட வேண்டியது அந்நாட்டு மக்களின் பெரும் பொறுப்பாகும். இன்றைய உலகில் பொருளாதார சமத்துவமும், அரசியல் சுதந்திரமும் புதிய கருத்துக்களை கொண்டுள்ளன. பொருளாதார வசதிகள் அளிக்கவேண்டுமென்னும் கருத்து இப்பொழுது இயற்கையாகவே எழுந்துள்ளது. குறைபாடுகளை யுடைய மக்களைக் காப்பாற்றும் பொறுப்பு அரசுக்குரியதெனக் கருதப்படுகிறது. ஆகையால் புதிய சுதந்திர ஆசிய, ஆபிரிக்க நாடுகளில் அரசியல், பொருளாதார, சமூகப்பிரச்சினைகளை சமூகமான முறையில் தீர்த்து வைப்பது அந்நாட்டு மக்களின் பெரும் பொறுப்பாகும்.

S. ராஜராஜேஸ்வரி
Jr. H. S. C. "Arts"

ஒன்று பட்டால் உண்டு வாழ்வு

“ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு-நம்மில்
ஒற்றுமை நீங்கில் அனைவர்க்குந் தாழ்வு”

என்ற சான்றோர் நன்மொழியை நாம் முதற்கண் மனத்திற் பதித்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆனால் இவ்வரிய வாக்கை இன்று உலகம் மறந்து நிற்கிறது. மாறுபட்ட பகைமைப் போர்வைக்குள் சிக்கி அவதிகுறும் உலகம் என்று தான் அறிவுக்கண் விழிக்கப் பெறுமோ? யாமறியோம்.

எங்கு நோக்கினும் பிளவுகள், சண்டைகள், சச்சரவுகள், போட்டிமனப்பான்மை. இன்றைய மனிதசமுதாயத்தின் நிலையை நுனிவரை சற்று சிந்திப்போமானால் இந்த உண்மை எமக்குப் புலனாகும். உலக சமாதானத்தை நிலைநாட்டுவதற்கென்றே உருவாக்கப்பட்ட ஐக்கியநாட்டுச்சபை இன்று உலக வல்லரசுகளின் போட்டிச் சபையாகக் காட்சியளிக்கிறது. உலக அரசங்கிலே பெரிய வல்லரசுகளிடையே கடும் பூசலும், நாட்டுக்கு நாடு சண்டையும் அதற்குள் இராச்சியப் பிரிவுகளில் கிளர்ச்சியும், அதற்குள்ளும் கட்சிப் பிரிவுகளும் இன்று காணப்படுகின்றன.

இந்த நிலை என்று மாறுமோ! அன்றுதான் உலகம் உய்யமுடியும். அன்று தான் நாமும் உயர்ந்த கொள்கையுடைய மனிதராவோம்.

“இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் இகலென்னுந்
துன்பத்துள் துன்பம் கெடின்”

என்ற வள்ளுவர் வாக்கினின்றும் நாம் ஒற்றுமையின் அவசியத்தை அறியமுடிகிற தன்றோ! எப்பொழுதும் மாறுபட்ட கருத்தோடு பகைமை மனத்தோடு சென்று கொண்டிருப்பவனது வாழ்வு சடுதியில் சிதைவுறுவது போல் ஒன்றுபடாத உலகமும் சடுதியில் படுதழியில் விழவே நேரும். ஒருவன் உண்மையான அறநெறியில், முன்னேற்றப் பாதையில் செல்பவனை இருந்தால் அவன் ஒருபோதும் மாறுபட்டதன்மையை விரும்பவே மாட்டான்.

உலகிலே கூடிய அறிவு படைத்தவன் மனிதனே. ஆனால் உண்டுறங்குவதில் மாத்திரமே கருத்துடைய அற்ப பிராணியாகிய காகத்தின் தன்மைகூட அற்றவனை மனிதன் வாழ்வதை எண்ணும் போதுதான் வேதனையாக இருக்கிறது. “பட்சமாயிருங்கள், பகுத்துண்டு வாழங்கள்” என்ற தன்மைக்கு உதாரணமாக இருக்கும் இந்தப் பிராணி ஒன்றே போதும் மனிதனைத் திருத்த. ஆம்! நாங்கள் அந்த அற்ப பிராணி ஒன்றைக் கொண்டே எமது வாழ்வைத் திருத்தியமைத்துக் கொள்ளலாமல்லவா? இதற்கு “என்” என்ற சொல் ஒழிக்கப்பட்டு “நாம்” என்று கூறும் தன்மை ஒங்கவேண்டும். ‘யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்’ என்ற ஒரு பழம்புலவரின் உயர்ந்த, பரந்த நோக்கங் கொண்ட கருத்தை நாம் உள்ளத்தடியில் பதிக்க வேண்டும்.

நாம் நாமிருக்கும் நாடோ மிகச் சிறிது. அதற்குள்ளேயே எமக்குள் எத்தனையோ வேற்றுமைகள். நாம் இந்த வேற்றுமைப் பூசல்களைத் தகர்த்தெறிய வேண்டும். இதற்கு மாணவர்களாகிய நாம் முதல் வழிகாட்டிகளாகத் திகழவேண்டும். நாம் ஒருவருக் கொருவர் போட்டி மனப்பான்மையின்றி, பொருமை பூசலின்றி, மனவேற்றுமையின்றி வாழக் கற்றுக்கொள்ளவேண்டும்.

“இளமையிற் கல்வி சிலையிலெழுத்து” என்பதற்கிணங்க இப்பொழுதே நாம் நேச மனப்பான்மையுடன், சகோதர பாசத்துடன் அனைவரோடும் சேர்ந்து ஒருமித்து வாழக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். கற்றதோடல்லாமல் மற்றையோரையும் அதன்வழி, நடக்க வழி காட்டிகளாக அடைய வேண்டும். தான் வாழ்ந்து பிறனும் வாழ வழி வகுக்கும் தன்மையை மனிதன் அடைய வேண்டும். பிறன் நலன்பேணுந் தொண்டு மனப்பான்மை ஒவ்வொரு ஆன்மாவுக்கும் இருந்தால் உலகிலே சஞ்சலமோ, துன்பமோ காணப்பட மாட்டாது.

“இருப்பதை மறைத்து இல்லையென்று சொன்னவுடனேயே இரப்பவர்க்கு உயிர் போகின்றது. இருப்பதை மறைத்தவர்க்கு உயிர் எங்குபோய் ஒளிக்குமோ?” என வள்ளுவர் மிக ஆழ்ந்த கருத்தோடு கூறியிருப்பதை நாம் ஒவ்வொருவரும் நன்றாகச் சிந்திக்க வேண்டும். வேற்றுமையை உண்டாக்கும் மனிதனைப்பற்றியும் வள்ளுவர் அழகாக எடுத்துக் காட்டுகிறார்.

“ஏவவும் செய்கலான்; தான் தேரூன்; அவ்வயிர் போ ஓம் அளவும் ஓர் நோய்”

இவற்றை நாம் உணர்ந்து செயலாற்ற மசாத்மகாந்தியின் போதனையொன்றே போதுமானது. ஆசிய ஜோதி அண்ணல்காந்தி மாபெரும் பாரத தேசத்தை அன்பு மார்க்கத்தால், பாரத மக்களின் ஒருங்குசேர்ந்த மனத்திட வன்மையாலன்றே வெள்ளையரிடமிருந்து நாட்டை மீட்டார். இத்தகைய உயர்ந்த மகான்களின் வாழ்க்கைப் பாதையே நாம் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். உயர்ந்தோர் இகழாத செயல்களை ஆராய்ந்து செய்தல் வேண்டும். ஒற்றுமையை வளர்க்க அயராது உழைக்க வேண்டும். ஒன்றுபட்ட குடும்பமே என்றும் நிலைத்து வாழும். எனவே நாம் அழிவுக்குக் காரணமாகிய வேற்றுமையை அகற்றி எமக்குள்ளேயே இருக்கும் போட்டி பூசல்களை நீக்கி வாழவேண்டும்.

“உள்ள ஒற்றுமை இல்லாதவரோடு கூடிவாழ்தல் ஒரு குடிசைக்குள் பாம்போடு கூடி வாழ்தலை ஒக்கும்” என்ற வள்ளுவர் வாக்கை நாம் ஒருபோதும் மறத்தலாகாது. நாம் எல்லோரும் ஒன்றுபட்டு பணக்காரன்-ஏழை, முதலாளி-தொழிலாளி, தாழ்ந்தோர்-உயர்ந்தோர் என்ற வேற்றுமையின்றி வாழ்வோமானால் மனிதசமுதாயம் முன்னேறும். மனித சமுதாயம் முன்னேற நாடு முன்னேறும். நாடு முன்னேற உலகமே முன்னேற்றப் பாதையில் வீறுநடைபோடும். எனவே,

“உள்ளன்போடு ஒருவருக்கொருவர் உதவிக் கொள்வதே இயற்கையோடு இயைந்த வாழ்வு! எவர் உதவியுமின்றி என்னால் வாழமுடியும் என்பது ஏற்றதொரு கருத்தாகாது! நாம் எவர்க்கும் குடியல்லோம், ஆனால் நாமெல்லாம் ஓரினமே!

என்ற அரிய கருத்தை மனத்திற் பதித்து ஒற்றுமையாக வாழ்வோமாக.

செல்வி T. நாகேஸ்வரி

Jr. H. S. C “Arts”

அனுமனும் சீதையும்

கோதாவரி தீரத்தில் பஞ்சவடி யென்னும் இடத்தில் ஓர் ஆச்சிரமமமைத்து இராமன் தங்கியிருந்தான். இராவணன் தன் சூழ்ச்சியால் இராம இலக்குமணரை அப் புறப்படுத்தியபின் சீதையைக் கவர்ந்து சென்றான். பர்ணசாலையிற் சீதையைக் காணாது அல்லலுற்ற தசரத குமாரர் அண்ணைத் தேடுகையில் சுக்கீரிவனுடன் நட்புப் பூண்டனர். சூரியபுத்திரன் தன்வானரச் சேனையை, சீதையைத் தேடுவான் கருதி நாற்றிசையும் விடுத்தான். வானர வீரர் எல்லாரும் ஓர் திங்கள் கடந்ததும் சீதையைக் காணமையால் மனம் உடைந்து நின்றபொழுது, சம்பாதியிலுல் அவள் இராவணன் இட்ட சிறையில் உள்ளாள் என்பதறிந்து, ஒருவாறு ஆறுதல் அடைந்தனர். பின்பு அவ்விடம் சென்று மீளவல்லார் தம்முள் அனுமனே என்று உணர்ந்து அவனை ஏவ, மாருதியும் இசைந்து மகேந்திர மலையிலிருந்து கிளம்பி இலங்கையிலுள்ள பவளமால் வரையில் பாய்ந்து அம்மலையிலிருந்தபடியே நாட்டின் பல்வேறு வளங்களையும் கண்ணுற்றபின் மலையினின்றும் இழிந்து, பல இடங்களிலும் சீதையைத் தேடிக் காணமையால் கவன்று, ஈற்றில் வேந்தன் மாளிகையின் அண்மையிலுள்ள ஒரு காவிற் புகுந்து தேடும்போது, ஆங்குக்கருநிறத்தரக்கியர் புடைசூழக் கமலச் செல்வியைக் கண்டான்.

சீதையைக் கண்ட அனுமன் அவளது நிலைமையையும் உள்ளக் கருத்தையும் உய்த்துணர்ந்து நெஞ்சம் துணுக்குற்று, மெய்தீண்டக் கூசி, அவள் முன்னே வெளிப்பட்டுத் தோன்றித், தான் இராமபிரானின் தூதனென்று அறிவித்துச் சீதாபிராட்டியின் அடியினைத் தொழுது நின்றான்.

“கண்டனன் அனுமனுங் கருத்தும் எண்ணினான்
கொண்டனன் துணுக்கமெய் தீண்டக் கூசுவான்
அண்டர்நா யகனருள் தூதன் யானெனாத்
தொண்டைவாய் மயிலினைத் தொழுது தோன்றினான்.

“தாயே! அண்ணல் ஆணையால் இவண் எய்தினேன், என்னை ஐயுற வேண்டா. அவர் கொடுத்தருளிய அடையாளங்கள் என்னிடமுள்ளன” என்று கூற, சீதை அவனை, “வேடம் மாறிய வஞ்சனை அரக்கனே” என்று ஒரு கணம் ஐயுற்றுப் பின் எம்பிரான் நாமஞ் சொல்லி என் அறிவை யுருக்கிய இவன் நிச்சயமாக இராமதூதனாகத்தான் இருக்க வேண்டுமென்று துணிந்து, “வீர, நீயாவன்?” என்று கேட்டாள். “அன்னையே! எம்பெருமான் நின்னைப் பிரிந்தபின்பு தேடிப் பெற்ற நண்பருள் கவிக்குலமவற்றுக்கெல்லாம் நாயகனாய் சுக்கிரீவன் என்பான் ஒருவன் உளன். அம்மன்னவனது மந்திர சபையிலுள் ளவன், வாயுதேவன் புத்திரன் அனுமன் என்னும் பெயரையுடையேன்” என்று கூறினான்.

“மன்னவன் தனக்கு நாயேன் மந்திரத்துள்ளேன் வானின்
தன்னெடுங் காலின் மைந்தன் நாமமும் அனுமன் என்பேன்”

மேலும் வாயுபுத்திரன் இராமபிரான் பிரிவாற்றாதுபட்ட துன்பம், போர்க் சூரிய ஆயத்தங்கள் செய்யும் முறைகள், அவரின் திருமேனியின் இயல்பு முதலியவற்றை விரித்துக் கூறி ஒருவாறு சீதையின் கழி பெருந் துயரத்தைப் பெரும் பேருவகையாக மாற்றி, இராமபிரான் சொல்லியனுப்பிய அடையாளங்கள் சிலவற்றைக் கூறி அவன்

பெயர் பொறித்த கணையாழியைக் கொடுத்தான். கணையாழியைப் பெற்ற பொழுது சீதையடைந்த பேருவகையையும் மனோநிலையையும் தீந்தமிழ்ச் சொற்களால் கூறமுடியுமோவென்று கவிச்சக்கரவர்த்தி கூறுகிறார்.

“வாங்கினள் முலைக்குவையில் வைத்தனள் சிரத்தால்
தாங்கினள் மலர்க்கண்மிசை ஒற்றினள் தடந்தோள்
வீங்கினள் மெலிந்தவள் குளிர்ந்தனள் வெதுப்போடு
ஏங்கினள் உயிர்த்தனள் இது இன்னதெனலாமோ”

பின்பு சீதாபிராட்டி அனுமனைப் பாராட்டிப் புகழ், அவன் எப்படியாயினும் பிராட்டியை உடன் கொண்டு சென்று இராமபிரானிடம் சேர்த்தலே ஏற்றது என்று துணிந்து, தன்கருத்தைக் கூறினாள். “அடியேன் இராமபிரானிடம் தனியே சென்று உமது மருந்தனையதேவி வஞ்சகராகிய அரக்கனின் சிறையில் இருந்து விடுதலைபெற வழியின்றிப் பெருந் துயரினோடும் இருக்கிறாள் என்று கூறினால் யான் அப்பிரானுக்கு தொண்டு செய்யும் விதம் எவ்வளவு இழிவுடையதாய்விடும் என்பதை அருந்ததி அனையாய் கூறுவாயாக” என்றாள்.

“அருந்ததி உரைத்தியழ கற்கருகு சென்றுள்
மருந்தனைய தேவி நெடு வஞ்சர் சிறை வைப்பிற்
பெருந்துயரி னோடுமொரு வீடுபெறல் இல்லாது
இருந்தனள் எனப்பகரின் என்னடிமை என்றும்.

அனுமனுடைய சொல்வன்மையையும் உண்மையான மனநிலையையும் வீரத்தையும் வியந்த சீதை அவன் கூறிய யோசனை தனக்கு ஏற்றதன்று என்றும் இராமபிரானுக்கும் உகந்ததன்று என்றும் கருதித் தன் மனநிலையை அவன் வருந்தா வண்ணம் தூயமென்மையான சொற்களால் கூறினாள்.

வீரனே! உன்னுடைய ஆற்றலை நான் அறிவேன். ஆனால் என்னுடைய உயர் குடிப்பிறப்பும், ஒழுக்கமும் இழுக்கமில்லாதினும் திறனும் உலகமறியும்படி எப்படிக்காட்ட முடியும். நல்லோர்க்குத் துன்பம் விளைவிக்கின்ற மக்களை இவ் இலங்கையில் சீவிக்கவிட முடியுமோ? என்னுடைய கற்புக் கனலினால் இத்துன்பத்தை அழிக்கக் கூடிய ஆற்றல் இருந்தும் அப்படிச் செய்யாது விடுத்தது, என் நாயகன் தன் வில் வலி காட்டிப் போர் செய்து மனைவியை மீட்டான் என்னுள் சொல்லுக்கு இடமில்லாமல் போய் விட்டால் அது தூயவன் ஆற்றலுக்கு இழுக்காகும் என்று உணர்ந்தேன். அன்றியும் வலிமை மிகுந்த வீரத்தையுடைய நாயகன் மேனியைன்றி வேறு மேனியை எப்படித் தீண்டலாம். நீ இவற்றைச் சிந்திப்பாயாக.

“அல்லல் மாக்கள் இலங்கைய தாகுமோ
எல்லை நீத்த உலகங்கள் யாவுமென்
சொல்லினாற் சுடுவேனது தூயவன்
வில்லின் ஆற்றற்கு மாசென்று வீசினேன்”

ஜானகியின் பேச்சைச் கேட்ட அனுமன் பிராட்டியின் மனத் தைரியத்தை வியந்து களிப்புமிக்கவனாய், இராமபிரானிடம் தான் கூறும் செய்தி யாதென அவளை வினவினாள். பழைய எண்ணங்கள் நினைவில் எழ சோகம் மிகுந்த சொற்களால் சில வார்த்தை கூறினாள்.

“நான் கொண்டுள்ள வீரதம் இன்னும் ஒரு மாசு காலத்தோடு முடிந்துவிடும். இவ்வொரு மாசத்திற்குள் இராமபிரான் வராமற் போவாரேயானால் கங்கை நதி தீரத்தில் அடியவளாகிய சீதைக்கு அந்திமகிரியைகளைச் செய்து முடிக்கும்படி கூறுவாய்”.

திங்க ளொன்றிலென் செய்தவந்தீர்ந்ததால்
 இங்கு வந்திலனே யெனின் யாணர்நீர்க்
 கங்கை யாற்றங் கரையடி யேற்குத்தன்
 செங்கையாற் கடன் செய்யென்று செப்புவாய்.

சீதை மேலும் மாயியர் மூவர்க்கும், இலக்குமணனுக்கும்மற்றுமுள்ள சுற்றத்தவருக்
 கும் தனது வணக்கத்தைத் தெரிவிக்கும்படி கூறியபின், தன் துணியில் முடித்து வைத்திரு
 ந்த சூளாமணியை எடுத்து பேர் அடையாளமாக அனுமனின் கையில் கொடுத்தாள். அனு
 ம்னும் பிராட்டியைத் தொழுது சூளாமணியை வாங்கி ஒரு பழுதும் ஏற்படாவண்ணம் ஆடை
 யிற் சுற்றி முடித்து பின்னும் சீதாபிராட்டியை நமஸ்கரித்து மும்முறை வலம்வந்து
 விழுந்து வணங்கி விடைபெற்றுத் திரும்பினன்.

தொழுது வாங்கினன் சுற்றிய தூசினன் முற்றப்
 பழுதுருவகை பந்தனை பந்தனை செய்தனன் வந்தித்து
 அழுது மும்முறை வலம் கொடிறைஞ்சின னன்போடு
 எழுது பாவையு மேத்தின ளேகினனிப்பால்.

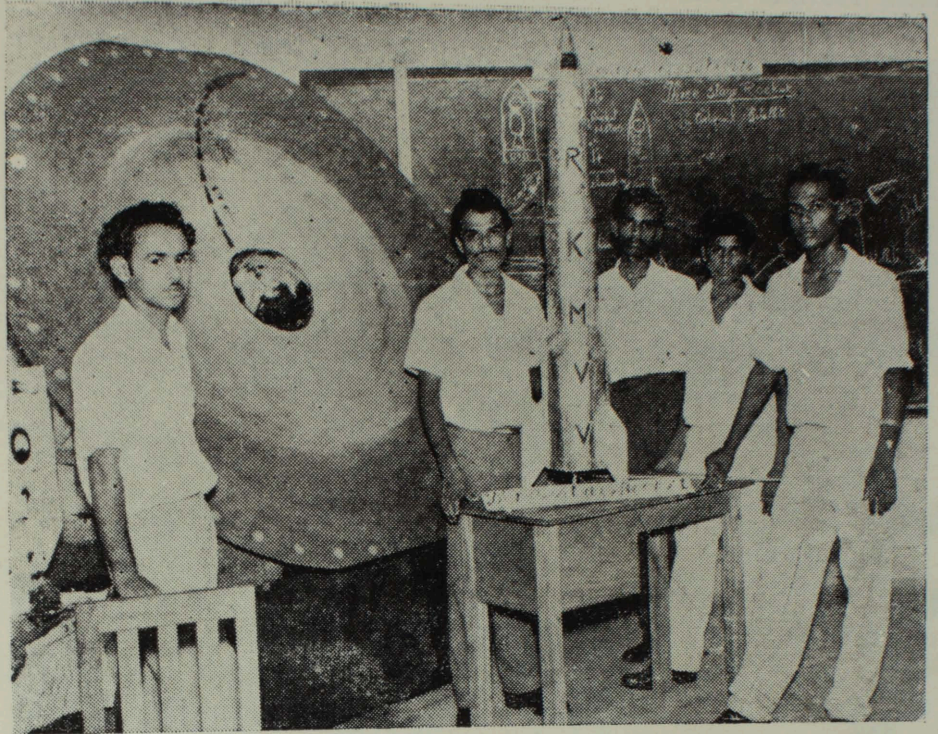
வெ. கோவிந்தசாமி,
 (S. S. C.)

சமயபாடப் பேறு

ஆண்டு தோறும் கொழும்பு விவேகானந்த சபையாரால் நடாத்தப்படும் சமய
 பாடப் பரீட்சைக்கு நமது கல்லூரியிலிருந்து மாணவர்கள் தோற்றிச் சான்றுப் பத்தி
 ரங்களும், பரிசில்களும் பெறுவர். இவ்வாண்டு ஆரம்ப பிரிவில் 63 மாணவரும், கீழ்ப்
 பிரிவில் 32 மாணவரும், மேற்பிரிவில் 9 மாணவரும் பரீட்சைக்குத் தோற்றினர். மேற்
 பிரிவில் 8 மாணவர் சித்தியடைந்தமை நாம் குறிப்பிடத்தக்கதொன்று, மற்றைய பிரி
 வுகளில் மாணவர் பரிசில்களும் பெற்றிருந்தமை ஆசிரியர்களின் முயற்சித்திறனை எடுத்
 துக் காட்டுகிறது. 1960-ம் ஆண்டு பரீட்சைக்கும் வழக்கம் போல மாணவர் பலர்
 தோற்றியுள்ளனர். இப்பரீட்சைக்கு மாணவர்களை ஆர்வத்துடன் பயிற்றிய எல்லா
 ஆசிரியர்களுக்கும் இந்துமாணவர் கழகம் நன்றி தெரிவிக்கிறது.

செ. நடராசா

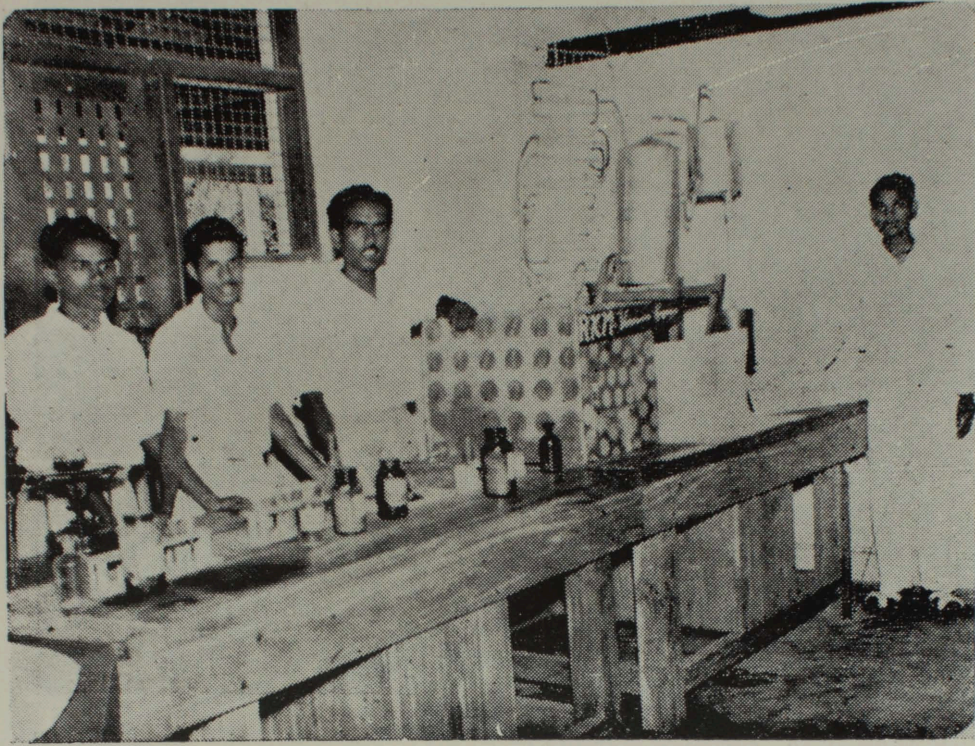

Launching of an Artificial Satellite (working model). Won the 1st prize in the Physics section and the 1st prize for the Best Exhibit in the whole section

Working model of the "Mammalian Kidney"
Won the "Certificate of Merit" in the Zoology Section.

Northern Province Science Teacher's Association Schools' Science Exhibition

Working model of the "Dual Refrigerator". Won the first prize in the Chemistry Section

"Revolutionary House", Working model of a tree
Won the First prize in the Botany Section.

Our College at the School's Science Exhibition, 1960

July 29th 1960 was a red-letter day in the history of science-education in Vaidyeshwara Vidyalaya. We are proud to record the fact that Vaidyeshwara won three first prizes and two certificates of merit at the Science-Exhibition Organised by the Northern Province Science Teacher's Association. In this age of sputniks and satellites, it is nothing but appropriate that science education should keep pace with the march of science. The marvels of space-travel and the mysteries of space could be unravelled and made more real and comprehensible in the Science Class by working models made by the students. With this object in view the science students in the Entrance Classes, ventured to make models for the Science-Exhibition. For days together a small room was a hive of activity. The crowning glory of the efforts of these juvenile scientists was the winning of laurels in the Science-Exhibition held on July 29th 1960 at the Junior Technical College, Jaffna.

Pip! pip!! pip!!!..... no sooner the visitors entered the Physics-Exhibits section than their attention was drawn by the above round.

"Isn't this sound much like that made by the artificial Satellite," the visitors began questioning each other and all of them with eager faces began rushing into the room where we had our Physics - Exhibits. A large crowd tried to find entry into the room. We allowed as many visitors as the room can accommodate and closed the entrance-door to keep out the surging crowd of people.

The visitors stood with their mouths wide open at the first sight of the satellite model from which came the sound of pip, pip.....

"Oh! It looks very wonderful and see how nice it works." The visitors began talking to each other.

In our model of the artificial satellite, we illustrated by means of "running lights" how an artificial satellite is launched into space by means of a three-stage rocket. We gave a clear explanation of this model to the visitors many of whom stood looking at this model for a long time.

A majority of us have radios in our houses but a number of us don't know the exact mechanism of this simple device. In one of our Physics - Exhibits, by means of "running lights" we illustrated clearly how the waves transmitted from the broadcasting station by a transmitter are received by the radios in our homes. We are quite sure, that even a layman who visited the exhibi-

tion would have gained a certain amount of knowledge which before that he would have thought a "wonder."

Our Principal visited our exhibits section the other day and we can't express in words his merry feelings at the first sight of our exhibits. He, with a smiling face, said, "You are going to sweep the board." We came to realize the truth of his forecast. Dr. Paul who was very much attracted by our exhibits asked us whether we had been taught to do all these things at our college. We in reply, told that things of this sort had been a hobby for us and that we were gifted with teachers who were always willing to give us the necessary help regarding these things.

He smiled saying, "It is really a good effort" and on the last day only we came to know how far his statement was true when our "artificial satellite model" triumphed over all the other Science - Exhibits in that exhibition. Our "Transmitter and Receiver model" carried us a certificate of merit.

"Revolution house," it is really a revolutionary effort" said the visitors when they entered our Biology - section. Our revolutionary house was really the working model of a plant in which a portion of the stem, leaf and root had been removed, showing how the plant - a living thing - "cooks" its food in the "kitchen" of the leaf and how the "cooked" food is stored and then transported through the "transport" system of conducting vessels to the various parts of the plant. The section of the root illustrated how the raw - materials for the "cooking" are carried from the root to the leaf "kitchen."

If it was not for the plant there would have been no animals. One of our biology exhibits illustrated the truth of this fact.

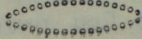
The working model of a kidney was the other exhibit contributed by us to the Biology exhibit - section. This model illustrated how the kidney acts as an organ of excretion collecting urine along with the other waste products and expel it. In the Biology section too, our exhibits triumphed over all the other exhibits. Our "revolutionary-house" made a revolution by winning the first prize in the biology section. A certificate of merit was awarded to our working model of the kidney.

"Where are the other exhibits of Vaidyeshwara?" inquired the visitors who had had a good impression about our college Physics and Biology sections. They now entered the Chemistry-section with greater anxiety to see what we had contributed to that section. Our working model of the "Dual-Refrigerator" began attracting the visitors towards it. That model illustrated how the refrigerator functions with the help of liquid ammonia and there was no single person who went without praising us for presenting such a good and at the same-time a valuable exhibit.

Our "dual refrigerator" brought to our college another credit by winning the first prize in the chemistry section. On the last day we received our prizes in the midst of great applause. There was general enthusiasm when our college carried away most of the prizes. On our arrival at the college our Principal welcomed us with a smile asking us what we had sent in our satellite. At the tea-party held the other day to celebrate our victory at the exhibition, we gave him the reply.

The reply was, "We sent the glory of Vaidyeshwara in the satellite and the satellite is now on its orbit spreading the glory of our college throughout the county."

The Secretary,
Science Exhibition Committee.

The Science Association

Sr. President	: Mr. K. Ramanathan.
Jr. President	: Mas. M. Sreetharan.
Secretary	: Mas. G. Siva Sangaran.
Asst. Secretary	: Mas. K. Siripathy.
Treasurer	: Mas. S. Somasegaram.
Editor	: Mas. S. Ramalingam.
Sub. Editor	: Miss. G. Jeyamani.
Librarian	: Mas. A. Sri Pathmanathan.

Members of the Executive Committee :-

- Mr. R. Ganeshan.
- Mr. T. Puthirasingam.
- Mr. T. Paneerchelvam.
- Mr. G. Tharmarajah.
- Mr. K. Chithiravadivelu.
- Mr. T. Paramsothy.
- Mr. S. Sarvendran.

Class-representatives :-

- Sr. H.S.C. : Mas. S. Somasegaram.
Jr. H.S.C. : Miss. G. Jeyamani.
S.S.C. 'A' : Mas. S. Sivapalan.
S.S.C. 'B' : Mas. S. Soundararajan.
Prep. S.S.C. 'B' : Mas. S. Wigneswaran.
Prep. S.S.C. 'C' : Mas. T. Siva Chandran.

It is with the greatest pride and pleasure that I submit the report of the achievements we have made during this year. We were able to have regular meetings almost every fortnight and almost all the science students showed a keen interest in attending the meetings. Our students showed their talent at the school Science Exhibition, conducted by the Northern Province Science Teachers' Association, where we carried away a number of Prizes.

For demonstrating the "Launching of the Satellite" we got the first prize in the whole exhibition and got the first prize in the Physics Section.

"The Dual Refrigerator" (working model) got the first prize in the Chemistry Section. The model of a plant, showing the conduction of water and food materials named "A Revolutionary House" got the first prize in the Botany Section.

The model of a "Kidney" (working model) got a Certificate of Merit in the Zoology Section.

"The wireless Transmission and Reception," got a Certificate of Merit in the Physics Section. Our other exhibits were,

- "Perpetual Motion "
- "The Manufacture of D.D.T."
- "The Silvering of glass"
- "The Manufacture of Nitric Acid" (using Alkarnist's apparatus)
- "The Manufacture of Sulphuric Acid" (chamber method)
- "The working of the stomata"
- "The Cardiograph"

I wish to thank our Principal, for the encouragement, and for the financial aid he had given for this purpose and our teachers especially Mr. K. Ramanathan, Mr. T. Puthirasingam, Mr. T. Paneerchelvam, Mr. K. Chithiravadevelu and Mr. S. Sarvendran who helped the boys at the school day and night, in order to show the talents of our students at the exhibition.

A new "Science Library" was opened and we were able to gather a number of Periodicals. Our school authorities have given us a special cup-board for the Library.

Almost all the senior and the post senior students took part in the Hydro-Biological survey of the Thondaimannar Lagoon, conducted by the Northern Province Science Teacher's Association. We would like to thank Mr. T. Puthirasingam for the pains he took in making arrangements for our students to participate in this project.

In our meetings we were able to have discussion on a number of interesting topics.

Mr. S. Rasaiah, Vice Principal of the school of agriculture, Kundasale delivered a talk to our students on "Poultry Farming."

The following were some of the interesting topics which our students discussed in the meetings.

"Dr. Eienstein and The Universe" by Mas. S. Shanmuganathan.

"The working of the Helicopter" by Mas. N. Thanigasalam.

"Electricity made simple" by Mas. M. Naveratnarajah.

"We and our Nature" by Mas. R. Pathmanabhan.

The contributions of Dalton and Avagadro to Chemistry" by Mas. N. Balasubramaniam.

We showed some interesting films and the following were some, which we got, especially through the Russian Embassy and through others.

"The Launching of the Satellite and the conquering of the moon."

"Atomic Theory,"

"Sports, games, and Scenes of Russia,"

"Scenes and the life of the people in Malaya,"

"Mesmerism," etc.

We would like to thank Mr. R. Ganeshan who acted as our projectionist for all the shows.

We accorded a fare-well function to Mr. S. Selvadurai who left us during the early part of the second term and we would like to congratulate Mr. S. Sarvendran, for getting through his B.S.c. with a First Class.

I would like to thank our Principal, and our teachers for the encouragement and support given to us in all activities and thank our students for the co-operation, they have given me to make all our activities successful.

Siva Sangaran Gurusamy,

Hony. Secretary.

The Radio Club

Patron	: Mr. S. Ampikaipakan.
Sr. President	: Mr. K. Sivasubramaniam.
Jr. President	: Mas. N. Thanigasalam.
Secretary	: Mas. G. Siva Sangaran.
Jt. Treasurers	: Mas. M. I. Lookman
"	: Mas. S. Ramalingam.

The year under review has been almost a successful one for the Radio-club. This year we did more of practical work than theory. We demonstrated the wireless transmission and reception at the School Science Exhibition, conducted by the Northern Province Science Teacher's Association held at the Junior Technical College and we got a certificate of merit in the Physics Section.

At present we have constructed a two valve receiver and we are unable to proceed further as there are some parts which are out of stock in the market.

Next year we intend to build a complete stereophonic sound system for our school. Finally, I will be failing in my duty if I do not thank our Sr. President Mr. K. Sivasubramaniam for his kindly help and advice at all times.

Sivasangaran Gurusamy,
SECRETARY.

The H. S. C. Union

Patron. Mr. P. Elankanayagam

	First Term	Second Term	Third Term
President:-	N. Balasubramaniam	P. Sriskandadas	S. E. Thanabalasingham
Vice President:-	A. Faiyza	S. Thedchanamoorthy	T. Nagendran
Secretary:-	G. Jeyamany	S. E. Thanabalasingam	S. Sundram
Treasurer:-	M. Sreetharan	M. I. Lookman	P. Selvarajeswary

In submitting the report of the H.S.C. union for the period of 1960, I am very happy to announce that the year under review has been one of steady and marked progress. We usually meet every fortnight on Wednesdays.

The first term of the year brought some new members to our union. The interesting event of the term was the introduction of the freshers.

We had many plans during the second term but we had to abandon them owing to the science exhibition of N. P. S. T. A. We are very proud of the achievements of our college in the exhibition. Though we could not get any outside speaker, we had our meetings regularly during the term.

The third term was a more active one. We were fortunate enough to listen to Mr. M. Vyramuthu C. C. S. who spoke on "Employment Opportunities" and Mr. M. Karthigesan, Esq, B. A. (Hons) of Jaffna Hindu College who spoke on "Language and Society". We invited the teachers and the S. S. C. students to listen to these distinguished speakers. Our annual social was celebrated on 19th November. Mr. C. Thanabalasingham, Additional District Judge, Jaffna and Mrs. Thanabalasingham were our chief guests for the social. The social was as interesting as in other years and it was a great success.

We thank all the teachers and students who helped us so generously and contributed in various ways to the success of the social. I thank all the members and office-bearers of our union for the co-operation they gave me during the term.

Finally I must not forget to extend my sincere thanks to our patron Principal and Vice-Principal for their advice and guidance at all times.

S. Sundaram,
Hony. Secretary.

Social Studies Association

	First Term	Second Term	Third Term
President:	K. Gunamani	S. Sivayoganathan	Kalvalai Seyon
Vice President:	E. Mangayatkarasi	P. Selwarajeswary	B. Srischandadas
Secretary:	S. Janaki	T. Amirhalingam	T. Nagendran
Asst. Secretary:	T. Vythilingam	S. Rajarajeswary	K. BalasubramaniaSarma
Treasurer:	R. Arasaratnam	S. Ramasamy	M. Labir

It is with pleasure I submit the report of our Association for the year 1960. For the first time this year we had English meetings. Meetings were held regularly. Most of our new members had the opportunity of delivering speeches. The speeches were of varied interests.

Among the speeches made by the students mention must be made of the following.

K. Sugunambikai	—	பண்டைத் தமிழர் பண்பு
S. Velu	—	குறள் கண்ட வாழ்வு
P. Selwarajeswary	—	நவராத்திரியின் மகிமை
M. H. Ahumatha	—	மாதரும் கல்வியும்
T. Vythilingam	—	ஆறுமுகநாவலர்
N. Thanigachalam	—	சூரியகுடும்பம்
S. Varathalaxmi	—	இலங்கையின் பொருளாதாரம்
A. Parwathy	—	தென்கிழக்காசியா
B. SrisKandadas	—	Slavery
N. Ragunathan	—	Libraries
K. Seyon	—	Lessons of the New Election, 1960
S. Sundaram	—	"மறைந்த பிரதமர்"

I must thank all the members of our association for the kind co-operation which they gave to me.

T. Nagendran,
Hony. Secretary.

The S.S.C. Union Science Section

Office Bearers

Patron: Mrs. P. Kumarasingham

	First Term	Second Term	Third Term
President :	V. Vigneshwary	K. Sripathy	G. Siva Sangaran
Secretary :	M. A. Bazeer	K. Logeshwaran	V. Vallipurathan
Editor :	K. Sripathy	S. Sivagnanam	R. Kathirgamanathan
Treasurer :	S. Somasegaram	S. Naina Mohamed	S. Buvaneshwaran

We had regular meetings every week and all the members took part in it. We give below some of the interesting speeches made by the members during the year.

Speeches

K. Sripathy	—	Nobel Prizes
S. Somasegaram	—	Archemedes
M. A. Hassen	—	Television
S. Naina Mohamed	—	Working of a Rocket
K. Kanagendran	—	Scientific Renaissance
K. Jeyaluxmy	—	Education for girls
M. Sridevi	—	Science in Every day Life
M. Rhyhana	—	Mahatma Gandhi
K. Meenalojani	—	பாரதியும் பைந்தமிழும்

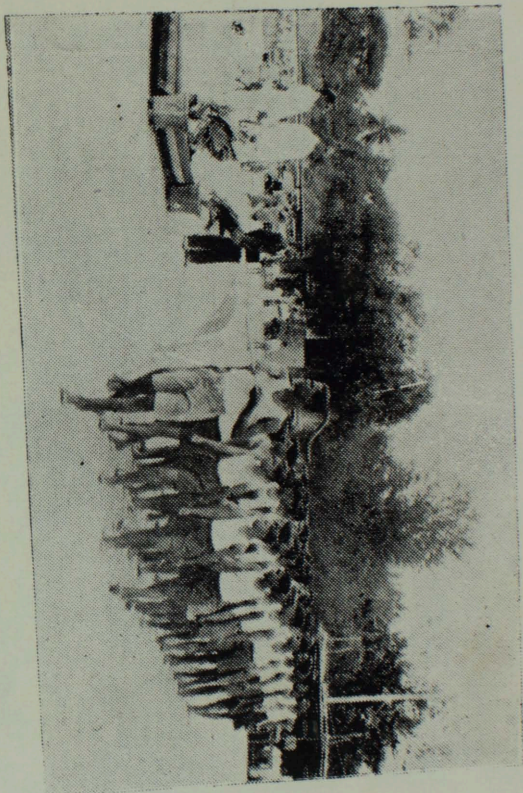
We are also grateful to Mr. C. Subramaniam Principal of Skandawarodhaya College who was our chief guest at our "Social" conducted by the arts and the science sections in collaboration.

Secretary
S. S. C. Union

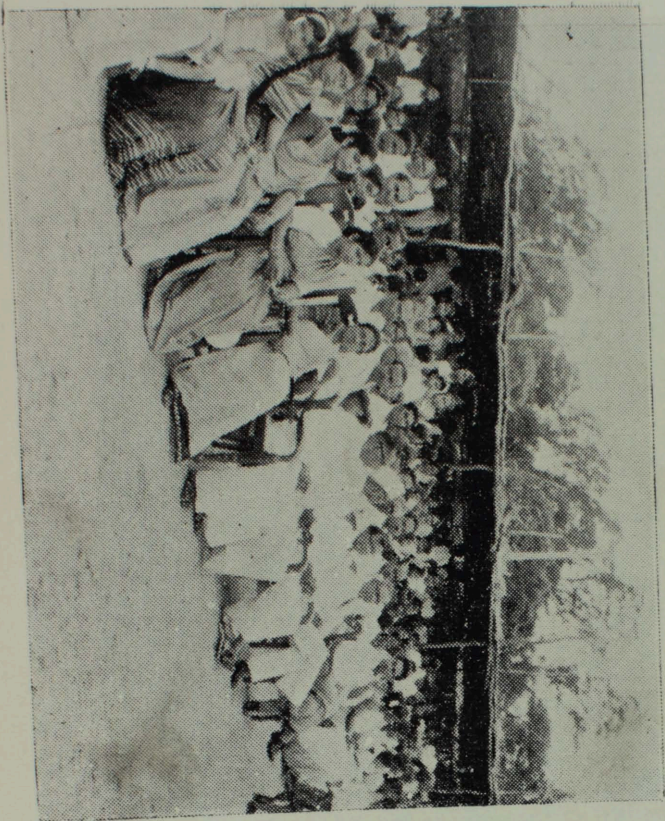
Report of the Hostellers Union

	First term	Second term	Third term
President :	S. Veloo	Y. Pathmanathan	S. Amarasan
Vice president :	S. Pathmanathan	S. Sabanathan	A. Sandirasegaram
Secretary :	S. Thambyiah	S. Amaresan	C. Ramasamy
Asst. Secretary :	S. Kandasamy	S. S. Sivagnanam	S. Thambyiah
Treasurer :	K. Kanagendram	V. Kularajasingam	K. Kanagendram
Editor :	A. Sandirasegaram	Tamil R. Sivachandran English K. Kalvalai Seyon	S. Sabanathan

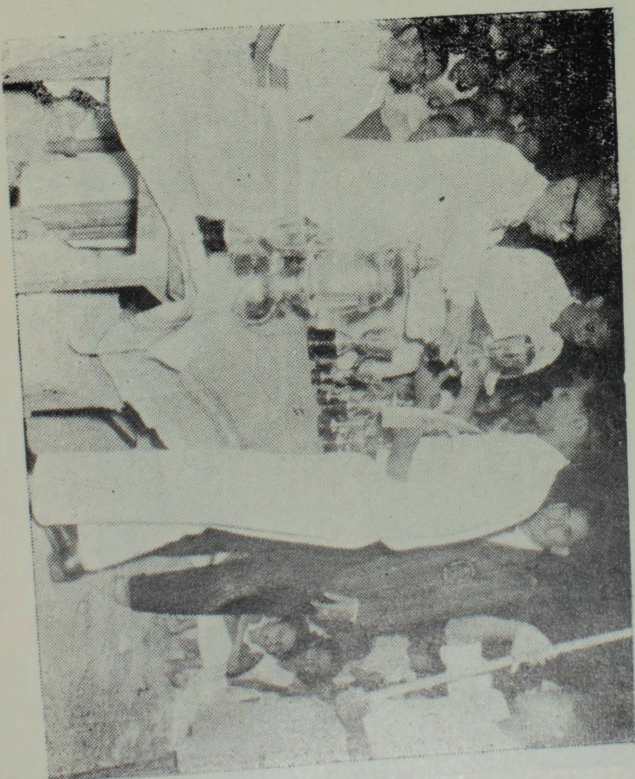
Annual Sports Meet

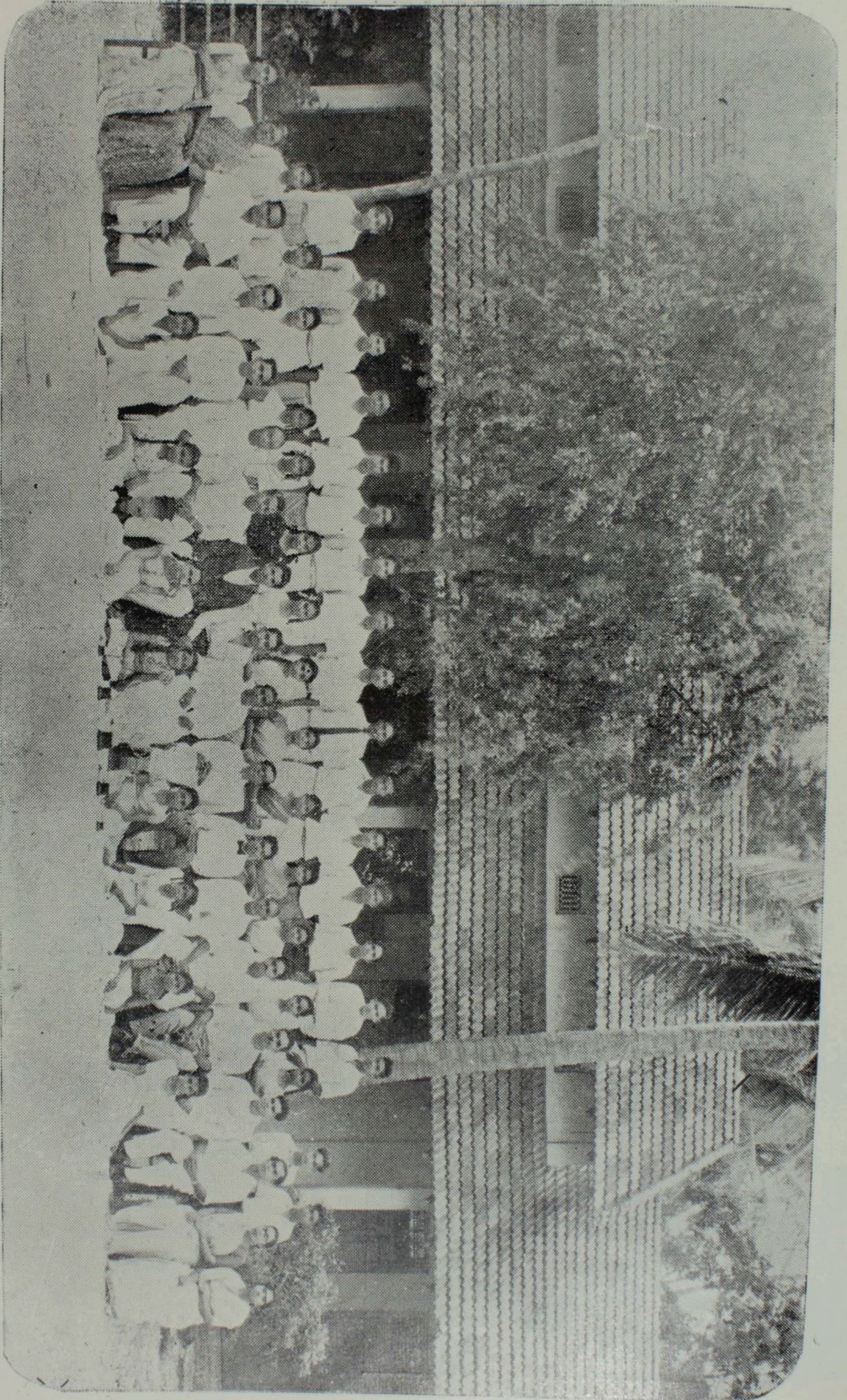
The March Past

A Section of the Spectators

The chief guest Mr. P. Srisikandarajah distributing the prizes

Athletic Champions — Vivekananda House

All the members of the association, including small boys, took part in the working of our association and made good progress.

All the members took part in the meetings and here are some of the speeches made by the members.

i. M. Chellappah	—	மார்க்கோணி
ii. S. Nadarajalingam	—	அன்ட்
iii. K. Kalvalai Seyon	—	உச்சி மகாநாடு
iv. S. Kandasamy	—	கிரகங்கள்
v. K. Maruthavanan	—	Climbing Plant
vi. K. Kanagendran	—	The Renaissance.

Mas. A. Sandrasegaram and Mas. K. Paramsothy entertained us with music recitals.

Debate

“ தற்போதைய இலங்கைக்கு சமஷ்டி ஆட்சி ஏற்றதல்ல ”

ஆதரித்தோர்

செல்வன்: கு. கல்வளை செயோன்
செல்வன்: இரா. சிவச்சந்திரன்

மறுத்தோர்

செல்வன்: க. இராமசாமி
செல்வன்: ஆ. சந்திரசேகரம்

C. Ramasamy,
Hony. Secretary.

The Report of the Annual Inter-House Athletic Meet

I have great pleasure in submitting the report for the year 1960. As usual the year under review too was a memorable one. The meet was held on the 2nd of July 1960 at 3 p. m. under the distinguished patronage of P. SriSkandarajah, Esqr., District Judge, Jaffna.

Beautifully decorated sheds were put up and these gave an attraction to the visitors.

For the past 9 years the most remarkable of the Vaidyeshwara Athletic Meet was the Marathan Race. This year too the Marathan Race was a feast to the onlookers on the road. This covered a distance of 7 miles from the Jaffna College Junction (Vaddukkodai) to the College premises. Thirty-five competitors participated and all of them completed the race. K. Manivasagam of Vivekananda House won the First place and the second and third places were won by M. Masilamany and K. Palanivelpillai of Nagamuthu House.

The other important feature which can be mentioned is about the march past. It was well organised and the four Houses, showed their best in their items.

The competition was a keen one. Our students should be credited for their healthy spirit of rivalry which they showed throughout the meet. I must congratulate the Vivekananda House on acquiring the much coveted Championship Cup for the year. Our thanks are due to Mr. Sriskanda Rajah for kindly consenting to be the patron of the meet. My thanks are also due to the officials and judges who helped me in officiating the items.

My sincere thanks are due to our Principal who gave me timely advice and willing support to make the meet a successful one. My thanks are also due to all the staff members who gave their whole hearted co-operation in this sphere.

The Result of the Annual Inter-House Athletic Meet, is as follows :-

House	Colours	Points
Vivekananda (Viv.)	Yellow	144 $\frac{1}{2}$
Nagamuthu (N)	Blue	125
Sharvananda (S)	Orange	107
Vipulananda (Vip.)	Green	71 $\frac{1}{2}$

Individual Champions

Boys

Post Seniors	—	N. Sritharan (N)
	—	S. Navaretnarajah (S)
Seniors	—	K. Mylvaganam (Viv.)
Inters	—	K. Mahendranathan (S)
Juniors	—	T. Thanabalasingam (Vi.)
Best Performance Cup	—	T. Pathmanathan (N)

Girls

Seniors	—	S. Paackialedchumy (Viv.)
Juniors	—	M. Nithianandadevi (N)
Inter House Relay Champions	—	Sharvanandha House
Tug - of - War	—	Sharvananda House

C. Sivapragasapillai,
(Physical Director)

Sharvananda House

House Master	Mr. T. Seenivasagam
House Prefect	Mas. N. Balasubramaniam
Athletic Captain (Boys)	Mas. A. R. Lookman
" " (Girls)	Miss Mangaleswary
Treasurer	Mas. S. Thanigasalam

It is with great pleasure that I submit the report of our house for the year under review. At the outset I wish to congratulate our comrades of the Vivekananda house for their victory in the sports field.

Although we missed the "Championship" this year, we didn't fail to gain distinctions in many of the sports items. M. Navaratnarajah an active sportsman of our house vied with S. Sritharan of the "Nagamuthu House" for the Post-Senior Championship. As we did in the previous years this year too we won the Tug-Of-War and the relay race championship and my congratulations are due to the members who participated in these items and kept up our past record.

In the Navarathiri Pooja celebrations most of our members and our house masters gave the necessary help to make the celebrations a success.

Our members triumphed in academic distinctions too. Out of the four students who entered the Arts Faculty of the University of Ceylon from our college last year, two of them, Master T. Markandu and M. M. Makbool were from our House.

I express my thanks to all those who contributed their best towards the activities of our House.

N. Balasubramaniam,
(House Prefect)

Nagamuthu House

House Master	Mr. S. Thuraisingham
" Prefect	Mas. S. Shanmuganathan
Athletic Captain (Boys)	Mas. N. Sritharn
" " (Girls)	Miss P. Selvarajeswary
Treasurer	Mas. K. Ariyaratnam

In presenting the report of our house I should say that our achievements this year has been a satisfactory one.

In the annual Inter House Sports meet special mention must be made of T. Pathmanathan an active member of the house who was awarded the best performance cup. We should congratulate N. Sritharan for having won the Post Senior Championship and Miss. N. Nithianandadevi among the girls athletes for obtaining the Junior Championship.

All athletes did their best and we became second in the order of merit by allowing Vivekananda to win the laurels.

In this connection we are greatly indebted to Mr. S. Rajadurai and Mr.G. Dharmarajah our senior house masters for the inestimable services they rendered in coaching our athletes. A new feature in this year's sports meet was the march past. We are proud to recored that our House was judged as the first in the perfomance.

As usual we took an active part in the "Navarathiri Pooja" celebrations and contributed our share for its success.

We express our sincere thanks to all those who took a keen interest in the activities of the House.

S. Shanmuganathan,
(House Prefect)

Vivekananda House

House Master	Mr. C. Chelliah
" Prefect	Mas. K. Kalvalaiseyon
Athletic Captain (Boys)	" V. Poobalasingam
" " (Girls)	Miss T. Nageswary
Treasurer	Mas. S. Surendranathan

It is with great pleasure that we submit the report for this year.

In the sports field we secured the House Championship in the Annual Inter House Athletic Meet held in July after a long period. It is remarkable that though the age of our House is shorter than any other House we were able to defeat all our seniors and become champions this year.

Besides among our athletes Mas. K. Mailvaganam and Mas. T. Thanabalingam successfully secured the Senior and Junior Championship Cups respectively.

We feel proud to mention that the college soccer team, the runners up of the J. S. S. A meet in 1960 had 9 players from our house. We participated in the "Saraswathy Pooja" Celebrations conducted by the College and other activities that are of common interest to the school.

We thank all the members of the House who whole heartedly co-operated with us in bringing the activities of this year a grand Success.

K. Kalvalaiseyon,
(House Prefect)

Soccer

"The important thing in the Olympic game is not to win, but to take part. The important thing in life is not the triumph, but the struggle. The essential thing is not to have conquered, but to have fought well. To spread these precepts is to build up a stronger and more scrupulous, more generous humanity"

Baron De Confetine

Judging from our results at this year's inter-collegiate soccer tournament we can claim to have had a most successful season. We belonged to the "B" division. The season dawned with a brightness & encouragement, when we defeated the Uduppiddy American Mission college at the first encounter. Playing with over confidence we lost to Puttur Somaskanda college. We won all the other matches by a wide margin and emerged as group champions.

The Championship match was played against Nadeswara College, Kankesanthurai. The match was played under adverse weather condition in the police grounds, hampering to a great deal the standard of the match. We did well in the first half but unexpectedly lost to our opponents at the close of play.

Even though our playing field is not adjoining our school — a factor which contributes much towards the progress of games, we are proud to claim that we have attained a fairly good standard in soccer. This year's team consisted of a band of young soccerites, who with the expert guidance and help, should give a good account of themselves in the years to come.

The team

M. Navaratnarajah
V. Poopalasingham
I. Lookman
S. Sivagnanam
M. Jegathesan
M. Masilamani
K. Mylvaganam
R. Kathirgamanathan (Captain)
S. Pararajasingam
S. Thanabalasingam
S. Ramalingam

Reserves

K. Manivasagam
V. Ariaratnam

Report of the R. K. M. Vaidyeshwara Vidyalaya Teachers' Guild for the Year 1960

President:- Mr. V. Karthigesu
Vice President:- Vidwan A. Kanagasabi
Secretary:- Mr. K. Sivasupiramaniam
Treasurer:- Mr. V. Ramakrishnan
Librarian:- Mr. T. Nadarajah

Members of the Executive Committee

Messrs V. Vaithyilingam, S. P. Thillairajah
S. P. Balasubramaniam P. Elanganayakam
and K. Ramanathan

There were three general meetings and seven executive committee meetings during the course of the year.

As in the previous years we were not fortunate to have speakers to address the Guild this year. Mr. C. Subramaniam (Principal, Skanda Varodaya College) gave us a talk on his visit to China under the joint auspices of the Guild and the S. S. C union.

We are glad to record that this year the library functioned to the satisfaction of all the members. Members were made aware of their rights and duties by the Guild. The Guild subscribes 5 dailies, 3 Weeklies and 7 Monthlies.

We are happy to have been able to celebrate the Silver Jubilee of Messrs S. Ambikaipakan and V. Vaithilingam. We wish these veterans many more years of fruitful service.

There were two weddings during the course of the year. We wish the newly weds Mr. & Mrs. K. Kumarasingham and Mr. & Mrs. Y. Yogeswaran happiness and success in their new life.

We had to bid farewell to our Manager Swami Nadarajanandaji at our college which came under the management of the Director of Education from December, 1960.

The manager was entertained to tea when he paid an unexpected visit to the college at the end of the year. We also had to wish good-bye to two members messers S. Selvadurai & S. Sarvendran.

We welcome Miss S. Thillainadarajah our new member.

K. Sivasupiramaniam,
Hony. Secretary.

Old Students' Association

The Annual General meeting of the Ramakrishna Mission Vaidyeshwara Vidyalaya Old Students Association was held on Sunday, 25th November 1960 in the college Hall with the President Mr. S. Ambikaipakan in the chair.

The minutes of the Annual General Meeting held on the 11th July 1959 were read and confirmed. It was decided that the number of committee members be increased to twenty-nine in terms of paragraph 8 (a) of the constitution.

The following office - bearers were elected for the year.

President: The Principal (ex-offico)
Vice Presidents: Messrs. K. Sathasivam and C. C. Cumarasamy
Joint Secretaries: Messrs. N. Rasanayagam and S. Ratnasabapathy
Treasurer: P. Gopala.

THE COMMITTEE

C. Vyramuthu	K. Ratnavelupillai
Miss S. Sinnappu	A. Sivasubramaniam
Mrs. R. Poopalasingam	A. Thuraisingam
T. Visvendran	T. Nadarajah
K. Ganeshalingham	M. Gopalaratnam
S. Sri Rajasingam	S. Gopalapillai
S. Canthapillai	R. C. Theivendram
S. Balasubramania Iyer	T. Seenivasagam
K. Ramanathan	P. V. Velautham
S. P. Balasubramaniam	V. Ramakrishnan
V. Vigneswaran	S. Sheik Thamby
R. Sornalingam	Mrs. V. Ariaratnam
V. Vythilingam	K. Chitravadivelu
W. S. Senthilnathan	V. Subramaniam
R. R. Appadurai	

Saraswathy Pooja Celebration

Bharata Natyam
by
Miss M. Carthigesu

Saraswathi pooja Celebrations

'Kolattam' Dance

A Scene from "Markandeya"

இந்து மாணவர் கழகம்

போஷகர்	:-	திரு. ச. அம்பிகைபாகன்
தலைவர்	:-	பண்டிதர். திரு. செ. நடராசா
காரியதரிசி	:-	செல்வன். சி. பூபாலேந்திரன்
உப-காரியதரிசி:-		செல்வன். தி. அமிர்தலிங்கம்
தனாதிக்காரி	.-	செல்வன். சோ. சிவபாலன்

எம்முடைய கழகத்தின் ஆரம்பக் கூட்டம் (11-2-60) வியாழக்கிழமை மாலை நான்கு மணியளவில் கல்லூரிக் கலாமண்டபத்தில் அதிபர். ச. அம்பிகைபாகன் தலைமையில் நடைபெற்றது. அன்றைய தினம் செல்வன் சி. பூபாலேந்திரன் காரியதரிசியாகவும், செல்வன். தி. அமிர்தலிங்கம் உப-காரியதரிசியாகவும், செல்வன் சோ. சிவபாலன் தனாதிக்காரியாகவும் கல்லூரி இந்து மாணவர்களால் தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

எம் கழகம் இந்து மாணவர்களுக்குச் சமயக் கல்வியை அளிப்பதோடு நில்லாது, அவர்களைச் சமயப் பற்றுடையவர்களாய் ஆக்கியும் வருகின்றது.

எம்முடைய கல்லூரி இற்றைவரை இராமகிருஷ்ண சங்கத்தாரால் நடாத்தப்பட்டு வருகின்றது. ஸ்ரீ இராமகிருஷ்ண பரமஹம்சரின் ஞாபகார்த்தமாக அவருடைய ஐயந்தி விழாவை மிகவும் சிறப்பாக விசாரி னு மாசி மீ 17-ம் உ (28-2-60) ஞாயிறுக்கிழமை கொண்டாடியது. அன்று காலையில் பூசையும், ஆராதனையும் நடைபெற்றன. மாலையில் நடந்த பொதுக் கூட்ட நிகழ்ச்சிக்குத் திரு. செ. சின்னத்தம்பி C. C. S. அவர்கள் தலைமை வகித்தார். விவேகானந்தர் ஆற்றிய சமயத் தொண்டைப்பற்றி அவர் அரிய சொற்பொழிவு நிகழ்த்தினார். அதன் பின்னர் எமது கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. க. ஆறுமுகம் அவர்கள் கதாப்பிரசங்கம் செய்தார்.

வருடந்தோறும் நடைபெற்றுவரும் வண்ணை வைத்தீஸ்வரர் கோவில் ரதோற்சவத்தையும் அம்பாளின் ரதோற்சவத்தையும் மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம்.

ஆண்டு தோறும், பாடல் பெற்ற தலமாகிய திருக்கேதீஸ்வரத்தில் நடைபெற்றுவரும் அலங்கார உற்சவத்தில் ஒன்றை ஏற்று மிக விமரிசையாக நடத்தினோம். அவ் விழாவிற்கு அநேக மாணவர்கள் சென்று திருக்கேதீஸ்வரத்தானை வேண்டி அருள் பெறும் பேறு பெற்றனர். எமது கல்லூரி ஆசிரியர் திரு. க. ஆறுமுகம் அன்றையதினம் ஆங்கு இறைவன் சந்நிதியில் கதாப்பிரசங்கம் செய்தார்.

இந்த ஆண்டு எங்கள் கல்லூரியில் நடந்த சரஸ்வதி பூஜையை மிகவும் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். கடைசி மூன்று தினமும் பிரத்தியேக நிகழ்ச்சிகள் நடைபெற்றன. முதல் நாள், எமது கல்லூரி மாணவியும், கல்லூரி ஆசிரியரின் புதல்வியுமான செல்வி. மீனலோஜனி கார்த்திகேசுவின் நடனம் நடைபெற்றது. இவற்றைவிட இவ் வீரண்டு நாளும் மாணவர்களது பேச்சு, பாடல் முதலிய நிகழ்ச்சிகளும் சிறப்பாய் நடைபெற்றன. அடுத்தநாள் எமது கல்லூரி மாணவர்களால் "மார்க்கண்டேயர்" நாடகமும் நடாத்தப்பட்டது. கடைசித் தினம் வண்ணை C. S. S. மணிபாகவதர் அவர்கள் பிரசங்கம் செய்தார். அதன் பின்னர் பூசையும், ஆராதனையும் நடைபெற்றன.

இந்த ஆண்டில் நடைபெற்ற பல விழாக்களை வெற்றிகரமாக நடத்த உதவி புரிந்த ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் அனைவருக்கும் எமது நன்றி கலந்த வணக்கம் உரித் தாகுக. மதவேறுபாடு காட்டாது முஸ்லீம் மாணவர்களும் கல்லூரியில் எம்மால் நடாத்தப்பட்ட விழாக்களிற் பங்கு பற்றி ஒத்துழைப்பை நல்கினர்.

இந்து மாணவர் கழகத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக உதவி புரிந்துவரும் எமது கல்லூரி அதிபர் அவர்களுக்கும் எந்நேரமும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் தந்து அயராது உழைத்து வந்த கழகத் தலைவரான ஆசிரியர் செ. நடராஜா அவர்களுக்கும் வேறுபல வகையில் உதவி புரிந்த நிர்வாக சபை அங்கத்தவர்களுக்கும் எமது உள்ளம் கனிந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றோம். எம் கழகம் மேலும் மேலும் வளர்ப்பிறைச் சந்திரன் போல் வளர வேண்டும் எனத் திருவருளை வேண்டுகின்றோம்.

சி. பூபாலேந்திரன்

கௌரவ காரியதரிசி.

தமிழ் மன்றம்

போஷகர் : திரு. ச. அம்பிகைபாகன்

தலைவர் : திரு. பொன். முத்துக்குமாரன்

காரியதரிசி : திரு. சி. சுந்தரம்

தமிழ் மொழியை நல்ல முறையிற் பேசப் பழகுவதோடு அதில் திறமையடைய வேண்டியதும் அவசியமாகும். இதற்காக நம் கல்லூரியில் வேண்டிய ஒழுங்குகளைச் செய்வது தலைபாய கடமையாகும் இந் நோக்கத்துடனே எமது தமிழ் மன்றம் நிறுவப் பட்டது. இம் மன்றம் கடந்த சில வருடங்களில் போற்றத்தக்க முறையில் மாணவர் களைப் பலவிதமாகத் திறமையடையும்படி செய்தது. எமது மன்ற உறுப்பினருள் ஒருவ ரான அ. கந்தசாமி என்னும் மாணவர் வ-மா-ஆசிரிய சங்கம் நடத்திய பேச்சுப் போட்டியில் மேற்பிரிவில் முதலிடம் பெற்றமையை ஈண்டு மகிழ்ச்சியோடு தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

இம் மன்றத்தின் இவ் வருடத்திற்கு வித்துவான் பொன். முத்துக்குமாரன் அவர்கள் தலைவராகவும் செல்வன் சி. சுந்தரம் செயலாளராகவும் தெரிவு செய் யப்பட்டனர் மறுவருடங்களைப்போல் இவ்வருடமும் மேல் வகுப்பு மாணவர்களிடையே பேச்சுத் திறனை வளர்த்ததோடு அரிய சொற்பொழிவுகளைக் கேட்கும் வாய்ப்பும் கிடைத்தது.

பல வருடங்களாகப் பத்திரிகைத் தொழிலில் ஈடுபட்டுவரும் திருவாளர் கே. பி. ஹரன் அவர்களை எமது மன்றம் அழைத்தது. அவரின் அனுபவம் முழுவதையும் 'பத்திரிகைத் தொழில்' என்னும் விஷயம் பற்றிப் பேசியபோது அழகாக எடுத்துரைத் தார். இது அங்கத்தவர்களைப் பெரிதும் மகிழச் செய்தது.

இவ்வருடம் பாரதி விழாவை எம் மன்றம் சிறப்பான முறையில் கொண்டாடி யது. இவ் விழாவில் செல்வி பிரபாவதி மஹாவிங்கசிவம் அவர்கள் வந்து பேசிச் சிறப்பித்தார்.

இவ்வருடம் எம் அதிபரின் துணையோடும் தலைவரின் அரும்பெரும் முயற்சி யுடனும் சிறந்த முறையில் இயங்கிய இம் மன்றம் எதிர்வரும் ஆண்டுகளிலும் சிறந்த சேவை செய்ய வேண்டுமென்று தமிழ்நீனையை வேண்டுகின்றோம்.

சி. சுந்தரம்

செயலாளர்

Editor's Notes

We have great pleasure in presenting the twelfth number of the Vaidyeshwaran to our readers. The reports of the various student-organisations in the College and the many articles from our student-contributors will give our readers an idea of the many sided activities of the college.

The year has been noteworthy in many respects. To those at Vidyalayam and her old students, the Silver Jubilee Celebrations of the Principal who completed twenty-five years of service as Principal of Vaidyeshwara Vidyalaya on the first of October 1960, ranks first in importance. The celebrations organised by the old students' association was a grand success. Elsewhere in the Magazine are two Articles, one by Mr. Raj. Ariaratnam a journalist of standing both in Ceylon and South India, and another, by Mr. R. R. Appadurai of our staff and an old boy of the College. Here, each in his own inimitable way, has portrayed the activities of Mr. Ambikpapan and the growth of the institution from small beginnings to its present position as a Grade I institution. In addition, the principal himself has written his reminiscences covering the twenty-five years of his stewardship of the College.

The year 1960 will go down to history as the year of the Take Over of the assisted schools. The educational pattern prevalent in the island ever since the advent of the British rule in Ceylon underwent a change with the passing of the Assisted Schools and Training Colleges Bill by the Parliament of Ceylon, and we in common with many other schools in the island became on the first of December a Director Managed Assisted School. A few days before the Take Over we were privileged to have in our midst Sirmath Swami Nadarajananda, the General Manager of the Ramakrishna Mission Schools in Ceylon. He sat for a group photograph with the members of the staff and later addressing the members of the guild reminisced on his intimate connection with the Vidyalaya and exhorted the members to be guided by the high ideal of self-less service for which the Ramakrishna Mission stands.

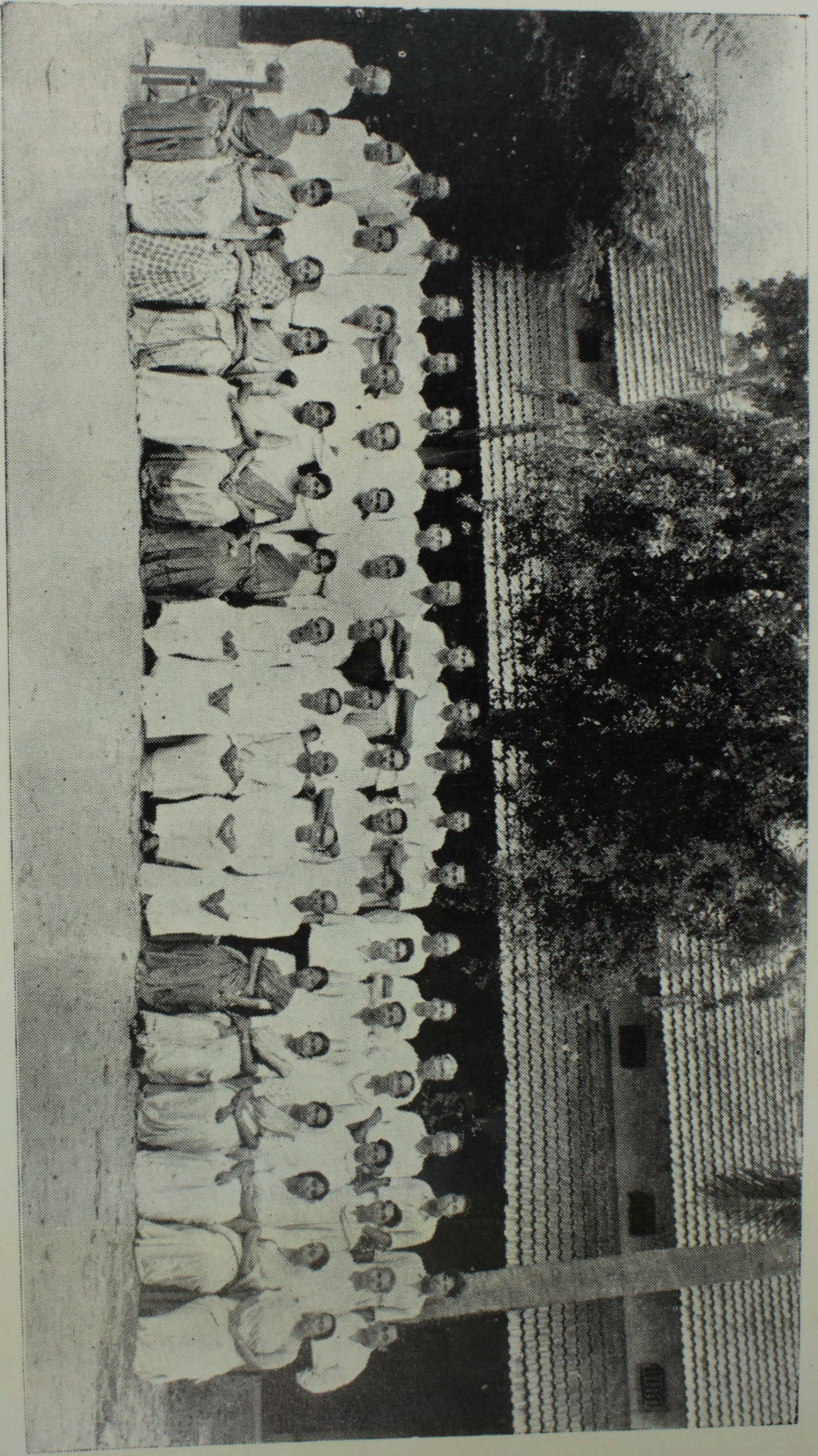
The Article - Vaidyeshwara Vidyalaya and Swami Vipulananda-Some Reminiscences - by Senator A. M. A. Azeez one of our distinguished old boys is of more than topical interest in the changing context of education in the country today. He deals with the early history of Vidyalaya and the deep impression left in his mind by the catholicity of outlook of the Ramakrishna Mission and the Swamis who moulded the destinies of the institution during its early days.

Of the many problems that the new national system of education to be ushered in by the schools Take Over has to tackle, is that of unemployment among the educated youth of the country. This number of the Vaidyeshwaran carries a very thought - provoking article on this vital problem by Mr. M. Rajanayagam, Retired Commissioner of Labour, an authority of international repute on these and allied problems. We are confident that all our readers will find his contribution very useful. Our grateful thanks are due to him for so readily consenting to our request for an article on this subject.

Our thanks are due to the various contributors and to our printers the Eela Nadu Ltd. for printing this Journal to our satisfaction.

ACKNOWLEDGEMENT

The Editor acknowledges with thanks the receipt of all magazines and periodicals sent during the year.

The Staff with Swami Natarajananda, General Manager, R. K. M. Schools,
on the eve of the Take-Over of Schools.

Our Soccer Team — 1960

Exam. Results - University Entrance, 1959

Phy. Sc. Tharmalingam A. S.
Arts Markandu T.
Makbool M. M.
Kanagaratnam T.
Kanagaratnam K.

H. S. C. Dec., 1959

Markandu T.
Makbool M. M.
Kanagaratnam T.
Kanagaratnam K.

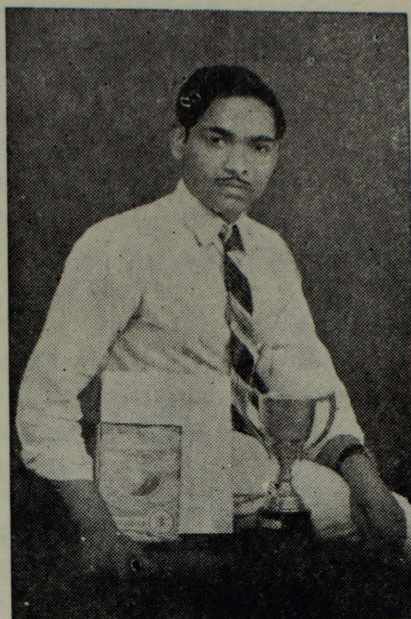
S. S. C. Exam. Passes (Dec. 1959 & Aug. 1960)

Abdul Caffoor S. A. C.
Abdul Raheem M. S.
Amirthalingham T.
Lookman M. I.
Mohamed Basheer A. M.
Mohamathu Inanu S. A. C.
Mohamed Kaleel M. L.
Mohamathu Safi M. P.
Murugesu K.
Nagulesa Sarma V.
Poopalasingam V.
Perumal Reddy S.
Shanmugarajah A.
Somasegaram S.
Supiramaniam S.
Thiagarajah K.
Mohamed Mascoor A. C.
Nagarajan E.
Abdul Azeez M. P.
Karunaiananthan K.
Nithiananthan T.
Poopalendra S.
Sriskanthadas B.
Nageshwary N.
Nageshwary T.
Raheema A.

Rajarajeshwary S.
Selvarajeshwary P.
Vimalanayaki A.
Junitha A.
Leelawathy A.
Packialedchumy S.
Sanaky S.

J. S. C. (N. P. T. A.) Examination, 1959.

Vairavanathan M.
Pathmanathan S.
*Tharmalingam S.
*Pathmanathan I. Dist. Arithmetic Hinduism.
*Sambunathan V. Dist. Maths. Hinduism.
Sahul Hameed M. M.
Ramanathan P.
Santhanam P.
Mohamed Abdullah M. H.
Abdul Razeen M.
*Suntharalingam A. Dist. Arith. Maths. Hinduism.
*Mubarack C. S. Dist. Islam.
Sothiraja S.
*Ragunathan N. Dist. Hinduism
*Srikanthan C. Dist. Arith. Hinduism.
Sivasothy S.
Gnanasundaram S.
Shanmuganathan T.
Manickasingam M.
Kumaraguru S.
Jogarathnam S.
Ibrahim D.
Shanmugalingam G.
* Sivaloganathan M.
Prathapan T.
Mahendran T.
Kumaravel A.
Jaleel S.
Selvanayagam M.
Farooque M. S.
* Meera Mohideen Mohamed S. Dist. Arith.
Selvarajah S. [Islam]
Ponnampalavanar T.
Ragupathy C.

Mas. A. Kandasamy
Winner of the challenge cup at the
Tamil Oratorical Contest (Seniors) organised
by the N. P. T. A.

Miss. S. Kamalanayagi
Winner of the Gold Medal at the
Thirukkural Competition (Juniors) conducted by the
Thamil Marai Kalagam, Ceylon.

Mahuroof S. H.
 Mohamed Abdul Sattar M.
 Thajudeen M. Dist. Islam.
 Jaleel M.
 Saleem M.
 Thaseen M. H.
 Pushparajah K.
 Parameswaran M.
 * Seyathu Mohamed Dist. Lower English, Islam
 Thaleel A.
 * Mahbooh A. C. Dist. Arith. Maths. Islam
 Jeyalinganathan V.
 Mohamed Cassim P.
 Mohamed Saleem A. R.
 Mahendranathan K.
 * Tuan Mubarak H. Dist. Islam
 Shanmugalingam K.
 Mohamed Abdul Cader.
 * Thameen N. M. Dist. Islam.
 Rafeek S.
 * Thanaledchumy R. Dist. English. Hinduism
 Umadevy S.
 Ulagammah H.
 Halisa M. H.
 Sithi Sanooba S.
 Roopavathy S.
 Sorunakanthammah P.
 Kokilambikai P.
 Srijegathevy V
 * Paramaratnam S.
 Sivasakthy A.
 Syamaladevy M.
 Ahumatha M. M.
 Mahabooba A. L.
 Mahumatha A. L.
 Razeena M.
 * Arumugam M. Dist. Lower English.
 Nageshwary S.
 Hussaina A. A.
 Jennathummah S. M.
 Sithi Saina S. M. C.
 Ralema Begum M. S.
 Raleemah K. F.
 Ummul Pushara M. S.
 Senthamil Selvy K. Dist. Hinduism.
 * First Division

Old Students' Corner

- Mr. P. Veerapathiran, B. Sc, is attached to the Official Language Dept. as Dictionary
Mr. A. K. Sheik Abdul Cader B. E., Engineer, Kayalpatnam. [Asst.
Mr. S. Nagaiah, Engineer Commercial Co-operation Ltd., Hatton.
Mr. M. Mathavan B. Com. Co-operative Department, Vavuniya.
Mr. P. Kanagarajah B. Sc. is on the staff of St. John Bosco, Hatton.
Mr. S. A. Sulaiman M. A., Manager L. K. S. Jewellers, Madras.
Mr. S. Sivasuntharam has passed his B. A. London.
Miss. M. S. Jesseena, Principal Muslim Ladies College, Jaffna.
Mr. S. Balasubramania Iyer has returned to Vaidyeshwara Vidyalaya having completed
a course of special training in English at the Palaly Training College.
Mr. S. Shanmugaratna Sarma has completed a course of training in
Mathematics at the Palaly Training College.
Mr. M. C. Saleem is on the staff of Mahavidyala, Mannar.
Miss. T. Parameshwary is on the staff of Buddhist Ladies College, Colombo.
Misses. M. Hakeema & S. Rubina are on the staff of Muslim Ladies College, Jaffna.
Mr. S. Sri Rajasingham is at the Govt. Training College Palaly.
Mr. M. S. Amanulla is at the Govt. Training College Kandy.
Mr. K. Ratnasingam is Technical Assistant Irrigation Department, Mullaitevu.
Mr. T. Vjsvendran is Technical Assistant, Forest Department, Colombo.
Mr. S. Ratnasabapathy is attached to the Pensions Branch, Kachcheri, Jaffna.
Mr. S. Thiagarajah is attached to the Attorney General's Department, Colombo.
Mr. S. Vinayagamoorthy, Audit Department, Colombo.
Mr. S. Balasubramaniam Government Stores Colombo.
Mr. C. Arunaigirinathan, Election Office, Jaffna.
Mr. K. Palanisamy is Textile Supervisor Department of Cottage Industries, Mannar.
Mr. C. Navaratnam, is Accountant Valuation Department, Colombo.
Mr. C. Shanmugam, Department of Rural Development, Colombo.
Mr. K. Jeyaram Storekeeper Food Commission Department, Colombo.
Mr. K. Karunakaran, Shroff Department, Kachcheri, Colombo.
Misses. M. R. Farutha and M. S. Sulpha have joined the Govt. Training College,
Alutgama.
Messrs. A. Shabdeen, H. Hamthoon, M. M. A. Gaffoor, M. Shaul Hameed,
A. L. Haleen, M. A. C. Mahamed Aboosalik have joined the various
Government Schools as teachers.

STAFF, 1961

- 1 Mr. S. Ambikaipakan, B.A., Principal
- 2 „ C. Vyramuthu, B.A., Vice-Principal
- 3 „ T. Seenivasagam, B.A., First Class Trained
- 4 „ V. Vytilingam, B.A.
- 5 „ S. Canthapillai, B.A., Dip. in Ed.
- 6 „ W. S. Senthilnathan, B.A., Dip. in Ed.
- 7 Mrs. P. Kumarasingham, B.A. Dip. in Ed.
- 8 Mr. P. Elanganayagam, B.A., Post Graduate Trained
- 9 „ K. Ramanathan, B.Sc., Dip. in Ed.
- 10 „ S. P. Thillairajah, M.A., Dip. in Ed., Music Cert. (1st. cl.)
- 11 „ S. P. Balasubramaniam, B.A., (Hons.)
- 12 „ K. Sivasubramaniam, B.Sc. (2 nd Class)
- 13 „ S. Thuraisingam, B.A.
- 14 „ T. Paramsothy, B.Sc.
- 15 „ K. Sapanadesar, B.A.
- 16 „ S. Panneerselvam, B.Sc.
- 17 „ T. Puthirasingam, B.Sc.
- 18 Vidwan Pon. Muthukkumaran, B.O.L.
- 19 Mr. G. Tharmarajah, B.Sc.
- 20 „ K. Chithravadivel, B.Sc.
- 21 „ V. Karthigesu, English Trained, First Class
- 22 „ C. Chelliah, English Trained, First Class
- 23 „ S. Viswanathan, English Trained, First Class and H. S. C.
- 24 „ V. S. Nadarajah, English Trained, First Class
- 25 „ S. Balasubramania Iyar, English Trained, 2nd Class
- 26 Mrs. Arumugam Thamby, English Teachers' Certificate, First Class
- 27 Mr. E. Paramsothy, Inter Arts
- 28 „ R. Ganeshan, Inter Science
- 29 „ K. Vaithianathar, Inter Arts and Bala Pandit
- 30 „ A. Saravanamuthu, First Class Trained, Dip. in Tamil
- 31 „ V. Subramaniam, First Class Tamil Trained
- 32 „ S. Nadarajah, First Class Tamil Trained, Pandit Tamil & Sanskrit
- 33 „ S. Gopalapillai, Tamil Trained, First Class, Bala Pandit.

- 34 Mrs. S. Packiam, First Class Tamil Trained
- 35 Mr. P. Gopala, Tamil Trained, First Class
- 36 " S. Kumarasurier, First Class Tamil Trained and S.S.C. English
- 37 " V. Ramakrishna, First Class Tamil Trained
- 38 Mrs. A. Yogeswaran, First Class Tamil Trained
- 39 " A. Ramachandran, First Class, Tamil Trained
and S.S.C. English
- 40 " V. Mathuralingam, Tamil Trained, First Class
- 41 " K. Radhakrishnan, Tamil Trained, First Class,
G. C. E. Advanced Level
- 42 " G Sivasubramaniam, First Class, Tamil Trained
- 43 Miss T Kandiah, First Class, Tamil Trained and S.S.C. English
- 44 Mr V. Kandiah, First Class, Tamil Trained
- 45 " V. K. Arumugam, First Class Tamil Trained
- 46 Vidwan A. Kangasabai, First Class, Tamil Trained,
- 47 Mr. T. Nadarajah, Tamil Trained First Class & S. S. C. English
- 48 Mr. R. Appadurai, Tamil Trained First Class & S. S. C. English
- 49 Mrs. P. Jayaseelan, Dip. in Music.
- 50 Mr. E. R. Williams, First Class, Drawing Certificate
- 51 " K. Vadivel, General Course in Art Certificate and Tamil
Trained 2nd Class and Drawing Certificate
- 52 " C. Sivapragasapillai, Dip. in Physical Education
- 53 Miss. Kathijumma, Mohamed Ibrahim, London Matric
- 54 Mr. S. Rajadurai, F.C.H. with S.S.C. English
- 55 Miss. T. Vimaladevi, S. S. C. Tamil
- 56 Mrs. Y. Vamadeva S.S.C. English
- CLERKS : Mr. A. Thuraisingam
" C. S. Nadarajah
- LIBRARIAN : Mr. R. Mailvaganam

115

Printed at the
Eelanadu Limited, Jaffna.